

การศึกษาและพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติ
จังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค้

The Study and Development of Women's Casual Wear from
Sakon Nakhon Natural Indigo Dyed Fabric by
the Applique Technique

วรรณกร อุ่นวิเศษ

WANNAKORN OONVISED

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2565

การศึกษาและพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติ
จังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟพลิเค่

The Study and Development of Women's Casual Wear from
Sakon Nakhon Natural Indigo Dyed Fabric by
the Applique Technique

วรรณกร อุ่นวิเศษ
WANNAKORN OONVISED

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2565

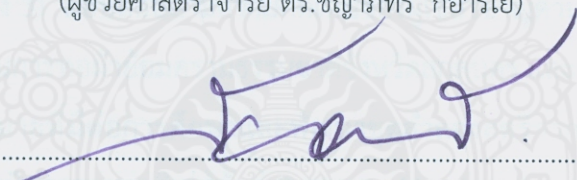
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อวิทยานิพนธ์ การศึกษาและพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากฝ้ายอ้อมครามธรรมชาติ
จังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟฟลิเค่
ชื่อ นามสกุล วรรณกร อุ่ณวิเศษ
ชื่อปริญญา คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์)
สาขาวิชา คหกรรมศาสตร์
คณะ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.ก้องเกียรติ มหาอินทร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรัญ วานิชกร)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ กี่อารีโย)

.....กรรมการ
(ดร.ก้องเกียรติ มหาอินทร์)

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อนุมัติให้
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

.....คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนภพ โสตรโยม)

วันที่ 26 เดือน เมษายน พ.ศ. 2566

ชื่อวิทยานิพนธ์	การศึกษาและพัฒนาชุดลาลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติ จังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟพลีเค่
ชื่อ นามสกุล	วรรณกร อุ่ณวิเศษ
ชื่อปริญญา	คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์)
สาขาวิชา และคณะ	คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ออกแบบชุดลาลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติ จังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟพลีเค่ และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการพัฒนาชุดลาลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟพลีเค่ เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ 1) แบบร่างการออกแบบชุด 3 กลุ่มที่ได้รับแรงบันดาลใจจากอีโมจิ 3 อันดับแรกที่ถูกใช้มากที่สุดในปี 2021 คือ อีโมจิหัวเราะทั้งน้ำตา อีโมจิหัวใจ และอีโมจิไฟลุก โดยอ้างอิงโครงชุดจากกระแสปะชั่น Y2K ซึ่งเป็นแนวโน้มกระแสแฟชั่นของฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อนปี 2022 2) ต้นแบบผลิตภัณฑ์ชุดจริง 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบชุดลาลองสตรี และผู้เชี่ยวชาญด้านการทอผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการศึกษาและพัฒนาชุดลาลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติ จังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟพลีเค่ ได้แก่ Designer, Merchandiser, Visual Merchandiser และ Graphic Designer ที่มีประสบการณ์การทำงานไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 30 คน ซึ่งกำหนดกลุ่มเป้าหมายแบบจำเพาะเจาะจง (Purposive Sampling) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิธีดำเนินการ คือ ร่างแบบชุดลาลอง 3 กลุ่มแล้วนำไปสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อเลือกเพียง 1 กลุ่ม สำหรับตัดเย็บจริงแล้วนำไปสอบถามความพึงพอใจกับกลุ่มเป้าหมาย

ผลการศึกษา พบว่า แบบร่างการออกแบบชุดลาลองที่ได้รับความสนใจมากที่สุดจากผู้เชี่ยวชาญคือ ชุดลาลองที่ได้รับแรงบันดาลใจจากอีโมจิไฟลุก ซึ่งเป็นชุดที่มีความทันสมัย มีลูกเล่นที่น่าสนใจ ตลอดจนวิธีการวางองค์ประกอบของลวดลาย ทำให้เรียบง่าย สะอาดตา จึงทำให้เสื้อผ้าน่าสวมใส่ ไม่ดูมากหรือน้อยเกินไป สามารถนำมา mixed & matched ได้เหมาะสม กลุ่มเป้าหมาย

จำนวนทั้งหมด 30 คน พบว่า มีเพศหญิง 15 คน และเพศชาย 15 คน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 36 - 40 ปี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ Designer รายได้ระหว่าง 35,001 – 45,000 บาท และมีการศึกษาระดับปริญญาตรี ผลความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายพบว่า กลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจในด้านรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด มีความพึงพอใจในด้านความสวยงาม อยู่ในระดับมากที่สุด มีความพึงพอใจในด้านประโยชน์ใช้สอย อยู่ในระดับมากที่สุด มีความพึงพอใจในด้านสี อยู่ในระดับมากที่สุด มีความพึงพอใจในด้านลวดลาย อยู่ในระดับมากที่สุด และมีความพึงพอใจในด้านวิธีการแอปพลิเคชัน อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ชุดลำลอง, การแอปพลิเคชัน, ฝ่ายมัธยมศึกษาจังหวัดสกลนคร, อีโมจิ

Thesis Title	The Study and Development of Women's Casual Wear from Sakon Nakhon Natural Indigo Dyed Fabric by the Applique Technique
Author	Wannakorn Oonvised
Degree	Master of Home Economics (Home Economics)
Major Program	Home Economics
Academic Year	2022

ABSTRACT

This research aimed to 1) design women's casual wear from Sakon Nakhon natural indigo dyed fabric by the Applique technique and 2) study the satisfaction of the target group toward the development of the women's casual wear from Sakon Nakhon natural indigo dyed fabric by the Applique technique. The tools used in the research were 1) 3 groups of design sketches inspired by the 3 most used emoji patterns in 2021: a laughing with tears emoji, a heart emoji, and a flaming emoji, based on the Y2K fashion trend, the spring/summer 2022 fashion trends, 2) a prototype of the real product, 3) the opinion questionnaire of women's casual wear design experts and natural indigo dyed weaving experts in Sakon Nakhon Province, and 4) the satisfaction questionnaire of the target group -- 30 people who were designers, merchandisers, visual merchandisers, and graphic designers with at least 5 years of work experience -- toward the study and development of women's casual wear from natural indigo dyed fabric in Sakon Nakhon Province with the Applique technique. This research was conducted by using Purposive Sampling. Data were statistically analyzed with percentages, mean, and standard deviation. The procedure was to draft 3 groups of casual wear designs and ask for opinions from the experts to select only 1 group for actual sewing, and then use it to inquire about the target group's satisfaction.

The study found that the casual wear design sketch that received the most attention from the experts was inspired by the flaming emoji because it is modern with

interesting tactics, and the laying out of the pattern elements makes it simple and clean. Therefore, the clothes are pleasant to wear, not too much or too little, and can be mixed & matched properly. In the target group of 30 people, it was found that there were 15 women and 15 men, aged between 36 - 40 years old, working as designers with an income of 35,001 - 45,000 baht and with a bachelor's degree. For the results of the satisfaction of the target group, it was found that the target group was satisfied with the design, the beauty, the utilization, the color, the pattern, and the Applique technique at the highest level.

Keywords: Casual Wear, Applique Technique, Sakon Nakhon Natural Indigo Dyed Fabric, Emoji

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่องการพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟฟลิเค่ฉบับนี้ สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยได้รับความช่วยเหลือจาก ดร.ก้องเกียรติ มหาอินทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่าง ๆ ของงานวิจัยตั้งแต่เริ่มจนสำเร็จ

ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรัญ วานิชกร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ กี อารีโย ที่ได้ให้คำแนะนำและข้อคิดต่าง ๆ ของงานวิจัยเป็นอย่างดีมาโดยตลอด และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่สละเวลามาเป็นอาจารย์ในการสอบวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ขอขอบคุณ ผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเรื่องการพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟฟลิเค่ และผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ ที่ได้ให้คำแนะนำ และให้ความช่วยเหลือตลอดงานวิจัย

ขอขอบคุณคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ได้ให้คำแนะนำ และให้การช่วยเหลือในการดำเนินการวิจัย ตลอดจนถึง ینگ ึ่ง และเพื่อนนักศึกษาระดับปริญญาโททุกท่านที่ช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจในการดำเนินงานวิจัยจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์

ขอขอบคุณ บิดา มารดา และน้องชาย รวมไปถึงคนในครอบครัวที่ให้ความสนับสนุน ห่วงใยช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจที่ดีมาโดยตลอดจนกระทั่งสำเร็จการศึกษา สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้แก่คณาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน

หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าขออภัยและขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

วรรณกร อุ่นวิเศษ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
Abstract	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญ	(6)
สารบัญตาราง	(8)
สารบัญภาพ	(9)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	3
1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ	3
1.5 กรอบแนวความคิด	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับคราม	5
2.2 การย้อมสีครามและการทอผ้าคราม	8
2.3 ผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร	16
2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบเสื้อผ้า	20
2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับชุดลำลองสตรี	23
2.6 ข้อมูลเกี่ยวกับการแอปพลิเค (Applique)	35
2.7 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงบันดาลใจในการออกแบบ	43
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	59
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	63
3.1 เครื่องมือที่ใช้	63
3.2 วิธีดำเนินการวิจัย	64
3.3 การประเมินความพึงพอใจ	73

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล	74
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	74
4.2 การอภิปรายผล	103
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	107
5.1 สรุปผล	107
5.2 ข้อเสนอแนะ	108
เอกสารอ้างอิง	110
ภาคผนวก	114
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบร่างการออกแบบชุดลำลองสตรี จากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชัน	115
ภาคผนวก ข แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญต่อแบบร่างการออกแบบ ชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชัน	117
ภาคผนวก ค แบบสอบถามความพึงพอใจเรื่องการศึกษาและพัฒนาชุดลำลองสตรี จากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชัน	126
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	142

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ผลการคัดเลือกกลุ่มแบบร่างชุดลำลองสตรีจากผ้าใยธรรมชาติ จังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟพลิเค่ จากผู้เชี่ยวชาญ	74
4.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	89
4.3 ความพึงพอใจที่มีต่อต้นแบบการพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าใยธรรมชาติ จังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟพลิเค่ของ เสื้อ แบบที่ 1	91
4.4 ความพึงพอใจที่มีต่อต้นแบบการพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าใยธรรมชาติ จังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟพลิเค่ของ เสื้อ แบบที่ 2	93
4.5 ความพึงพอใจที่มีต่อต้นแบบการพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าใยธรรมชาติ จังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟพลิเค่ของ กระโปรง แบบที่ 3	95
4.6 ความพึงพอใจที่มีต่อต้นแบบการพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าใยธรรมชาติ จังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟพลิเค่ของ กางเกง แบบที่ 4	97
4.7 ความพึงพอใจที่มีต่อต้นแบบการพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าใยธรรมชาติ จังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟพลิเค่ของ ชุดติดกัน แบบที่ 5	99
4.8 ความพึงพอใจที่มีต่อต้นแบบการพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าใยธรรมชาติ จังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟพลิเค่ของ เสื้อคลุม แบบที่ 6	101
4.9 ผลค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่มีต่อต้นแบบการพัฒนาชุดลำลองสตรี จากผ้าใยธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟพลิเค่ทั้ง 6 ด้าน	103

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวความคิด	4
2.1 ต้นครามและฝักคราม	6
2.2 โครงหูกหรือกี่	11
2.3 ฟืมหรือฟันหวี	12
2.4 เขาหูกหรือตะกอล	12
2.5 กระสวย	13
2.6 ดินฟืมหรือดินเหยียบ	14
2.7 ไม้ม้วนผ้า หรือไม้พันผ้า หรือไม้ค้ำพัน	14
2.8 ผ้าผืนที่ยังไม่ผ่านกระบวนการผลิต	17
2.9 ผ้าที่ผ่านการตัดเย็บเป็นชุดบุรุษและสตรี	17
2.10 ผ้าที่ผ่านการตัดเย็บเป็นชุดเครื่องประกอบการแต่งกาย	18
2.11 Business wear	25
2.12 Casual wear	26
2.13 Party wear	27
2.14 ชุดลำลองไม่เป็นทางการ	28
2.15 ชุดลำลองกึ่งทำงาน	29
2.16 ชุดลำลองกึ่งสังสรรค์	29
2.17 โครงร่างของเสื้อผ้า	34
2.18 โครงร่างของเสื้อผ้า	35
2.19 งานแอปพลิเคชั่นบนแขนเสื้อของบิชอปในสเปน ปีค.ศ.1570 ช่วงศตวรรษที่ 16	36
2.20 งานแอปพลิเคชั่นบนหมอนอิงในอิตาลี ช่วงปลายศตวรรษที่ 17	37
2.21 ชิ้นส่วนของผ้าคลุมอานม้าที่เป็นงานแอปพลิเคชั่นผ้าสักหลาดผสมขนสัตว์ของอิหร่าน	38
2.22 เทคนิคการแอปพลิเคชั่นเสื้อทหารของประเทศชูดานในช่วงศตวรรษที่ 19	39
2.23 เสื้อทหารของประเทศชูดานในช่วง ค.ศ.1881 ถึง ค.ศ.1898	40

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า	
2.24	เทคนิคการแอฟพลิเคต์ด้วยมือแบบเก็บริมผ้า	41
2.25	เทคนิคการแอฟพลิเคต์ด้วยมือแบบไม่เก็บริมผ้า	42
2.26	เทคนิคการแอฟพลิเคต์ด้วยจักรเย็บผ้าแบบเก็บริมผ้า	42
2.27	เทคนิคการแอฟพลิเคต์ด้วยจักรเย็บผ้าแบบไม่เก็บริมผ้า	43
2.28	กระแสนวโน้มน้ำแฟชั่น Y2K ฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อนของปี 2022	44
2.29	อีโมจิที่ได้รับความนิยมมากที่สุด 3 อันดับแรกของกลุ่มคน Generation Y ในปี 2021	45
2.30	ชื่อผลงาน Campbell's Soup Can (1964) เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ศิลปิน แอนดี วอร์ฮอล	49
2.31	ชื่อผลงาน Standard Station (1966) เทคนิคภาพพิมพ์ซิลค์สกรีน ศิลปิน เอ็ด รัสก้า	49
2.32	ชื่อผลงาน Floor Burger (Giant Hamburger) (1962) เทคนิคผ้าใบ, โฟมยาง, กล่องกระดาษ, สีอะครีลิค ศิลปิน คเลย์ส์ โอดินเบิร์ก	50
2.33	ชื่อผลงาน Che Guevara (1968) ศิลปิน แอนดี วอร์ฮอล	50
2.34	ชื่อผลงาน Green Coca cola bottles (1962) ศิลปิน แอนดี วอร์ฮอล	51
2.35	อีโมจิน้ำยืมและผู้คน	52
2.36	อีโมจิสัตว์และธรรมชาติ	52
2.37	อีโมจิจากอาหารและเครื่องดื่ม	52
2.38	อีโมจิจากกิจกรรม	53
2.39	อีโมจิจากการเดินทางและสถานที่	53
2.40	อีโมจิสัตว์ของ	53
2.41	อีโมจิจากเครื่องหมายและสัญลักษณ์	54
2.42	อีโมจิจาก	54
2.43	สถิติการใช้อีโมจิบนสื่อ Social Media 10 อันดับแรกของปี 2021	55
2.44	อีโมจิจากเราะทั้งน้ำตา	56

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
2.45 อีโมจิหัวใจสีแดง	56
2.46 อีโมจิไฟลุก	57
2.47 อีโมจिर้องไห้	57
2.48 อีโมจิชำและน้ำตาเล็ด	58
2.49 สถิติการใช้อีโมจิบนสื่อ Social Media 5 อันดับแรกของแต่ละ Generation ในปี 2021	58
3.1 แบบร่างชุดจำลองสตรีกลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มอีโมจิหัวเราะทิ้งน้ำตา	66
3.2 แบบร่างชุดจำลองสตรีกลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มอีโมจิจูหัวใจ	68
3.3 แบบร่างชุดจำลองสตรีกลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มอีโมจิจีไฟลุก	70
3.4 แบบร่างชุดจำลองสตรีทั้ง 3 กลุ่ม	71
4.1 สรุปแบบร่างชุดจำลองสตรีกลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มอีโมจิจีไฟลุก	75
4.2 แบบร่างเทคนิคการแอปพลิเคชันเสื้อชั้นที่ 1	76
4.3 แบบร่างเทคนิคการแอปพลิเคชันเสื้อชั้นที่ 2	77
4.4 แบบร่างเทคนิคการแอปพลิเคชันกระโปรงชั้นที่ 3	78
4.5 แบบร่างเทคนิคการแอปพลิเคชันกางเกงชั้นที่ 4	79
4.6 แบบร่างเทคนิคการแอปพลิเคชันชุดติดกันชั้นที่ 5	80
4.7 แบบร่างเทคนิคการแอปพลิเคชันเสื้อคลุมชั้นที่ 6	81
4.8 ต้นแบบชุดจำลองสตรีจากฝ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชัน แบบ ที่ 1 (เสื้อ)	82
4.9 ต้นแบบชุดจำลองสตรีจากฝ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชัน แบบ ที่ 2 (เสื้อ)	83
4.10 ต้นแบบชุดจำลองสตรีจากฝ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชัน แบบ ที่ 3 (กระโปรง)	84

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.11 ต้นแบบชุดลำลองสตรีจากผ้าใยธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชัน แบบ ที่ 4 (กางเกง)	85
4.12 ต้นแบบชุดลำลองสตรีจากผ้าใยธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชัน แบบ ที่ 5 (ชุดติดกัน)	86
4.13 ต้นแบบชุดลำลองสตรีจากผ้าใยธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชัน แบบที่ 6 (เสื้อคลุม)	87
4.14 ต้นแบบชุดลำลองสตรีจากผ้าใยธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชัน ทั้ง 6 แบบ	88

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีวัฒนธรรม ศิลปหัตถกรรม และพิธีกรรมที่ถูกถ่ายทอดมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันหลากหลายอย่าง ซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละภูมิภาค และหนึ่งในภูมิปัญญาที่สืบทอดจากบรรพบุรุษที่โดดเด่นมากที่สุดคือการผ้าทอพื้นบ้าน ในอดีตการทอจะเริ่มจากการสาน และในเวลาต่อมาจึงเกิดวิวัฒนาการเป็นการสร้างลวดลาย ผ้าบางชนิดมีเทคนิคการทอเหมือนกันแต่แตกต่างกันที่ลวดลาย บางชนิดจะมีการเพิ่มเทคนิคพิเศษเข้าไป เช่น การมัด การย้อม หรือการแทรกเส้นใยพิเศษ ซึ่งผ้าทอในภาคตะวันออกเฉียงเหนือถือเป็นผ้าทอที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่โดดเด่นที่สุดภาคหนึ่ง โดยการแบ่งชนิดผ้าทอในปัจจุบันจะถูกแบ่งตามเทคนิคการทอ และลวดลายที่ใช้ทอ (อนุรัตน์, 2554)

ผ้าย้อมคราม เป็นอีกหนึ่งภูมิปัญญาที่สะท้อนให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของคนในแต่ละท้องถิ่น ซึ่งประเทศไทยถือเป็นหนึ่งในประเทศทั่วโลกที่ยังคงมีการอนุรักษ์ภูมิปัญญาผ้าย้อมครามนี้เหลืออยู่ แต่ได้รับการถ่ายทอดวัฒนธรรมในบางพื้นที่ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือเท่านั้น โดยพื้นที่ที่เป็นที่รู้จักในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ คือ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดสกลนครและจังหวัดนครพนม แต่พื้นที่ที่มีกลุ่มย้อมครามจำนวนมากและได้รับการยอมรับว่าเป็นแหล่งผลิตครามที่ดีที่สุดของประเทศไทย คือ จังหวัดสกลนคร ซึ่งเป็นการนำเส้นไหมหรือเส้นฝ้ายรวมถึงเส้นใยโพลีเอสเตอร์มาย้อมด้วยสีครามจากธรรมชาติ นอกจากนั้นยังมีการนำมอดไหม้ให้เกิดลวดลายก่อนนำไปย้อมด้วยเช่นกัน เป็นเทคนิคที่มีเอกลักษณ์เฉพาะอย่างหนึ่ง โดยในอดีตใช้เพียงฝ้ายเป็นเส้นใยหลักในการทอ (จิรภัทร, 2562) แต่ในปัจจุบันรูปแบบของผ้าย้อมครามในจังหวัดสกลนครได้มีการพัฒนาและนำเส้นใยอื่นมาทอและย้อมเพื่อเพิ่มโอกาสและความหลากหลายในด้านการใช้งาน ซึ่งนอกจากจะใช้เส้นใยจากฝ้ายในการทอและย้อมแล้ว ยังมีการใช้เส้นใยเรยอนมาใช้ในการทอด้วยเช่นกัน โดยผลลัพธ์ที่ได้จะให้ผ้าที่เนื้อนุ่ม ทิ้งตัว และมีความเงางาม เป็นอีกหนึ่งทางเลือกสำหรับผู้บริโภค

ปัจจุบันการแต่งกายทั่วโลกมีความก้าวหน้าและมีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา กระแสเทคโนโลยี และการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรม การผลิตเสื้อผ้าทั้งในและต่างประเทศมีให้เลือกหลากหลายลวดลายและสีสันทัน ในห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ มีเสื้อผ้าตราสินค้าที่ถูกผลิตทั้งในและต่างประเทศมากมาย กลุ่มวัยรุ่นมัถนิยมสวมเสื้อผ้าตราสินค้าที่มีชื่อเสียงกันมากขึ้นเนื่องจากวิวัฒนาการทางด้านสื่อและการรับรู้ที่เปิดกว้างมากขึ้น ทำให้รสนิยมการแต่งกายในปัจจุบันมีความ

หลากหลาย รวมไปถึงการได้รับอิทธิพลการแต่งกายจากต่างประเทศด้วยเช่นกัน จึงทำให้ผู้ที่มีความนิยมผ้าทอพื้นเมืองในปัจจุบันลดน้อยลง ส่วนใหญ่มักจะซื้อเก็บสะสมเพื่อชมส่วนตัว ใช้ถุงในบางโอกาสพิเศษหรือสวมใส่ตามข้อบังคับขององค์กรในการรณรงค์ให้ใส่ผ้าพื้นเมืองเท่านั้น ซึ่งอาจจะมีข้อจำกัดในการออกแบบให้เป็นเครื่องแต่งกาย และส่วนมากผู้ออกแบบเสื้อผ้าที่ทำจากผ้าทอพื้นเมืองยังไม่หลากหลาย และแปลกใหม่ เสื้อผ้าที่จำหน่ายอยู่ทำให้คนทั่วไปมีความรู้สึก ว่า ผ้าทอพื้นเมืองนั้นดูแก่ ไม่ทันสมัย ดังนั้นถ้าได้มีการออกแบบเสื้อผ้าจากผ้าทอพื้นบ้านให้มีความสวยงามและทันสมัย สอดคล้องกับกระแสรูปแบบเครื่องแต่งกายที่เป็นที่นิยมในปัจจุบัน จะทำให้มีแนวโน้มและโอกาสการสร้างค่านิยมใหม่ๆ ให้กับเครื่องแต่งกายจากผ้าทอพื้นเมือง อีกทั้งวิวัฒนาการของเสื้อผ้าสตรีที่มีส่วนประกอบของผ้าทอพื้นเมืองที่โดดเด่นยังสามารถมีโอกาสแข่งขันในตลาดอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มกับต่างประเทศได้ (ไอรดา, 2557)

การออกแบบชุดลำลองสตรีให้สวยงามและน่าสนใจนั้น ผู้ออกแบบจะต้องใส่ความคิดสร้างสรรค์แทรกเข้าไปในส่วนใดส่วนหนึ่งขององค์ประกอบชุด ไม่ว่าจะเป็นแรงบันดาลใจ ผ้า สี การร่างแบบ การสร้างแบบตัด การตัดเย็บและการประดับตกแต่ง ให้ชุดมีความสวยงาม แปลกใหม่ และทันสมัย ซึ่งในส่วนของการศึกษาและพัฒนาชุดลำลองสตรีในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้เทคนิคการแอปพลิเค (Applique) เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์ชิ้นงาน ซึ่งการแอปพลิเคถือเป็นอีกหนึ่งเทคนิคการประดับตกแต่งเครื่องแต่งกายที่ทำให้เกิดลวดลายและสามารถใช้เป็นการเล่าเรื่องราวบนเสื้อผ้าได้ โดยการนำผ้ามาตัดให้ได้รูปแบบตามต้องการ แล้วนำมาเย็บหรือปักลงไปบนผ้าอีกชิ้นหนึ่ง ซึ่งเป็นเทคนิคที่มีวิวัฒนาการมาตั้งแต่ยุคก่อนเกิดอุตสาหกรรมผ้าในช่วงปฏิวัติอุตสาหกรรมยุโรป และไม่ได้ถูกค้นพบเพียงแคในยุโรปหรืออเมริกา แต่ยังมีกระจายเข้ามาในเอเชียหรือแม้กระทั่งประเทศไทยด้วย แล้วโดยการแอปพลิเคได้เข้ามาพร้อมกับผู้ที่เดินทางเข้ามาเผยแพร่ศาสนา และได้นำวัฒนธรรมดังกล่าวเข้ามาถ่ายทอดในทางภาคเหนือของประเทศไทย โดยนำผ้าต่างชนิด ต่างสี มาเย็บปะติด และตัดต่อเป็นเสื้อ กระโปรง เครื่องใช้ เครื่องนุ่งห่ม (กัญญา, 2555) ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลในการเลือกใช้เทคนิคการแอปพลิเคมาสร้างลวดลายใหม่ๆ ในการออกแบบชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามจังหวัดสกลนคร

จากอดีตจนถึงปัจจุบัน จังหวัดสกลนครเป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงด้านการเป็นแหล่งผลิตผ้าย้อมครามธรรมชาติที่สวยงามและดีที่สุดในแห่งหนึ่งของประเทศไทย โดยในอดีตจะเกิดจากภูมิปัญญาการทอเพื่อสวมใส่กันเองในครัวเรือน ในพิธีกรรมต่าง ๆ จนพัฒนามาเป็นการทอและผลิตเพื่อจัดจำหน่าย ซึ่งปัจจุบันผ้าย้อมครามธรรมชาติของจังหวัดสกลนครมีทั้งเส้นใยธรรมชาติและเส้นใยสังเคราะห์ที่ถูกปรับเพื่อให้เข้ากับรูปแบบการใช้งานที่หลากหลายมากขึ้น โดยมีการผลิตเพื่อจัดจำหน่ายทั้งเป็นผืนผ้าทอ เครื่องแต่งกายและผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากผ้าย้อมครามธรรมชาติ โดยจะมีรูปแบบที่แตกต่างกันในเรื่องของเฉดสี และลวดลายที่เกิดจากการมัดหมี่เป็นลวดลายต่าง ๆ ซึ่งอาจจะมี การสอดแทรกการย้อมผสมผสานกับสีย้อมธรรมชาติด้วยวัตถุดิบจากธรรมชาติอย่างอื่นประกอบ แต่

ยังคงมีเพียงเทคนิคการทอและการย้อมผสมผสานการมัดหมี่ให้เกิดลวดลายเท่านั้น ทำให้พัฒนาการด้านการนำมาผลิตทั้งเป็นผ้าผืนและเป็นเครื่องแต่งกายยังคงมีแค่รูปแบบเดิม ๆ ไม่มีความหลากหลายและไม่ทันสมัย ทำให้ไม่ค่อยได้รับความนิยมในกลุ่มของคนรุ่นใหม่ จะเห็นเพียงการสวมใส่ในโอกาสพิเศษหรือตามนโยบายส่งเสริมการสวมใส่ผ้าไทยมาทำงานในปัจจุบันของบางองค์กรหรือบางหน่วยงานเท่านั้น แต่ในการสวมใส่แบบลำลองยังไม่เป็นที่นิยมเท่าที่ควร จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนารูปแบบของชุดลำลองสตรีให้มีความสวยงาม แปลกใหม่และทันสมัย โดยใช้เทคนิคการแอปพลิเค่ ซึ่งเป็นการผสมผสานการออกแบบที่น่าสนใจให้กับผ้าย้อมครามธรรมชาติ รวมไปถึงเป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผ้าย้อมครามธรรมชาติสกนครให้เป็นที่รู้จักเพื่อการอนุรักษ์ สืบทอด เพิ่มมูลค่าและปลูกจิตสำนึกให้คนไทยหันมาใช้ผ้าย้อมครามธรรมชาติสกนครมากขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อออกแบบชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกนครด้วยเทคนิคการแอปพลิเค่

1.2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค่

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

1.3.1 ศึกษาหลักการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรี เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค่แบบเก็บริมผ้าด้วยจักรเย็บผ้า

1.3.2 ออกแบบชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกนครด้วยเทคนิคการแอปพลิเค่สำหรับสตรีที่มีอายุในช่วง 25 - 35 ปี

1.3.3 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสำรวจความพึงพอใจในการพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค่แบบเก็บริมผ้าด้วยจักรเย็บผ้า คือ กลุ่มผู้ทำงานเกี่ยวกับชุดลำลองสตรี ได้แก่ Designer, Merchandiser, Visual Merchandiser และ Graphic Designer ที่มีประสบการณ์การทำงานไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 30 คน ซึ่งกำหนดกลุ่มเป้าหมายแบบจำเพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.4.1 ชุดลำลองสตรี หมายถึง ชุดที่สวมใส่สบาย ๆ ไม่เป็นทางการ โดยสามารถ Mix & match ใส่ในวันพักผ่อน ใส่ไปเที่ยวหรือใส่ไปสังสรรค์ได้

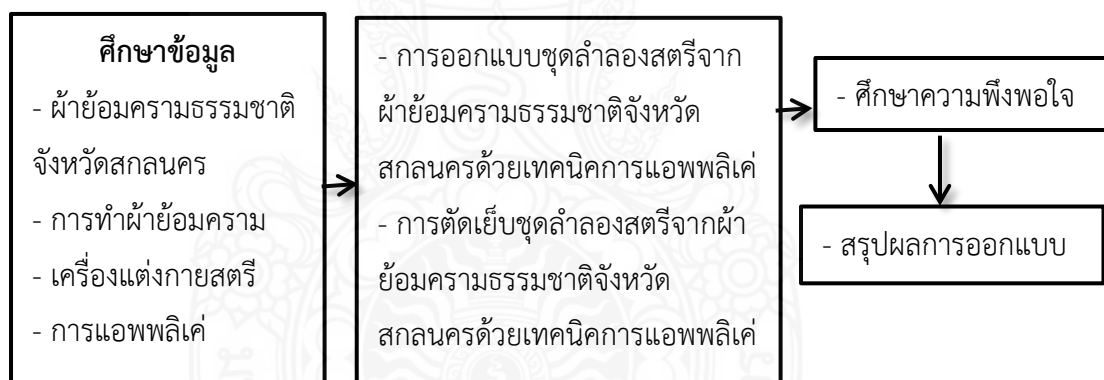
1.4.2 แอปพลิเค่ (Applique) หมายถึง การเย็บ การปัก หรือสอยผ้าชิ้นหนึ่งด้วยจักรเย็บผ้า หรือมือ ลงบนผ้าอีกชิ้นหนึ่งเพื่อให้เกิดลวดลายตามที่ต้องการ

1.4.3 ผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร หมายถึง ผ้าที่ผ่านกระบวนการย้อมให้เกิดสีคราม ฟ้ำ น้ำเงิน ทั้งเข้มและอ่อน จากต้นครามธรรมชาติที่ผลิตในจังหวัดสกลนคร

1.4.4 อีโมจิ (Emoji) หมายถึง สัญลักษณ์ที่เป็นตัวแทนรูปภาพแสดงสีหน้า กิริยา อาการ วัตถุ สถานที่ ลม ฟ้ำ อากาศ หรือสัตว์ โดยใช้ในสื่อออนไลน์ Social Media และแอปพลิเคชั่นในสมาร์ทโฟน เช่น Facebook, Line, Twitter เป็นต้น

1.5 กรอบแนวความคิด

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่องการศึกษาและพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค่ สามารถเขียนกรอบแนวความคิดได้ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิด

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนครในรูปแบบใหม่ๆด้วยเทคนิคการแอปพลิเค่

1.6.2 เป็นแนวทางในการส่งเสริมและอนุรักษ์ผ้าย้อมครามจังหวัดสกลนคร

1.6.3 เป็นแนวทางแก่ผู้สนใจการตัดเย็บชุดล้าลองสตรีโดยใช้ผ้าย้อมครามธรรมชาติ สู่การออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่อง “การศึกษาและพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค” ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับคราม
- 2.2 การย้อมสีครามและการทอผ้าคราม
- 2.3 ผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร
- 2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบเสื้อผ้า
- 2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับชุดล้าลองสตรี
- 2.6 ข้อมูลเกี่ยวกับการแอปพลิเค (Applique)
- 2.7 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงบันดาลใจในการออกแบบ
- 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับคราม

ผ้าย้อมครามถือเป็นผ้าโบราณที่มีอายุมากกว่า 6,000 ปี ซึ่งเป็นการนำเอา ผ้าฝ้าย ป่าน และลินิน มาย้อมด้วยสีคราม ซึ่งสกัดจากพืชหลายวงศ์ที่เจริญเติบโตในเขตร้อน โดยการใช้สีครามมีมากที่สุดในช่วงคริสตศตวรรษที่ 19 ชาวเยอรมันสังเคราะห์สีม่วงได้ในปี ค.ศ.1856 สังเคราะห์สีแดงได้ใน ค.ศ.1879 และสังเคราะห์สีครามเป็นการค้าใน ค.ศ.1890 ซึ่งสีสังเคราะห์มีความบริสุทธิ์สูง จึงให้สีเข้มและย้อมง่าย ทำให้ความนิยมสีย้อมจากธรรมชาติลดลงอย่างรวดเร็วใน ค.ศ.1914 มีการใช้ครามธรรมชาติเพียงร้อยละ 4 ของครามที่เคยใช้ทั่วโลก และเมื่อเข้าสู่คริสตศตวรรษที่ 20 สีครามเริ่มมีความสำคัญในระดับท้องถิ่นเพียงเท่านั้น ดังนั้นจึงทำให้ในคริสตศตวรรษที่ 21 ผ้าย้อมครามที่ได้รับการฟื้นฟูจึงเป็นประวัติศาสตร์ร่วมกันของคนค่อนโลก (อนุรัตน์, 2554)

2.1.1 ต้นคราม

ต้นครามเป็นพืชในตระกูลถั่ว ที่มีลักษณะเป็นไม้พุ่ม ชอบแดดจัด ดินร่วนซุยและน้ำไม่ท่วมขัง โดยบริเวณที่เหมาะสมแก่การปลูกครามส่วนใหญ่จะเป็นที่ดอนและโล่ง เช่น หัวไร่ ปลายนา หรือคันคูของบ่อปลาและต้องมีการคายน้ำเพื่อกำจัดวัชพืชอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ต้นครามได้รับแดดจัด

เต้มีที่ โดยต้นครามจะโตเต้มีที่สูงประมาณ 1 - 2 เมตร ใบประกอบเป็นแบบขนนกเรียงสลับปลายใบเดี่ยว ใบย่อยเป็นรูปทรงรี ช่อดอกจะออกตามซอกใบ ดอกย่อยเป็นรูปถั่ว กีบดอกเป็นสีชมพู มีทั้งฝักลักษณะตรงและโค้ง ภายในฝักมีเมล็ดด้านใน 7 - 12 เมล็ด ระบบรากเป็นระบบรากแก้ว ลำต้นประกอบด้วยข้อและปล้อง มีตาและตาดอกเกิดขึ้นบริเวณข้อ แล้วจึงเกิดเป็นช่อดอกในภายหลัง แต่ละดอกจะประกอบด้วยกีบดอก 4 กีบ เกสรตัวผู้ 10 ตัว เกสรตัวเมีย 1 ตัว ส่วนเมล็ดของครามจะมีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมลูกบาศก์ขอบมนคล้ายวงกลม ขนาดเล็กและมีน้ำหนักเฉลี่ยประมาณ 3.35-16.14 กรัมต่อ1,000 เมล็ด (อนุรัตน์, 2554)

ภาพที่ 2.1 ต้นครามและฝักคราม

ที่มา: <https://www.baikram2018.wixsite.com/>

2.1.2 สีครามจากธรรมชาติ

สีครามจากธรรมชาติถูกค้นพบว่าได้มาจากพืชหลากหลายชนิด โดยกลุ่มใหญ่จะเป็นพืชในสกุลของถั่วคราม (Indigofera) ซึ่งเป็นสกุลหนึ่งของพืชตระกูลถั่ว (Fabaceae) เป็นพืชที่พบกระจายทั่วไปในเขตร้อนชื้น ในขณะที่ เขตอบอุ่นจะได้จากต้นโวด (Woad) ที่มีชื่อทางพฤกษศาสตร์

ว่า *Isatis tinctoria* L. และต้นผักไผ่คราม ซึ่งในประเทศญี่ปุ่นเรียกว่า ต้นอะวะ (Awa) มีชื่อทางพฤกษศาสตร์ว่า *Persicaria tinctoria* (Aiton) Spach ชนิดสำคัญที่นิยมนำมาทำเป็นสีย้อมเพื่อการค้าในทวีปเอเชียมีอยู่ 2 ชนิด คือ

1) คราม ชื่อสามัญ คือ Common indigo ชื่อทางพฤกษศาสตร์ คือ *Indigofera tinctoria* L.

2) ครามใหญ่ ชื่อสามัญ คือ อะนิล (Anil) ชื่อทางพฤกษศาสตร์ คือ *Indigofera suffruticosa* Mill.

ในทวีปอเมริกาใต้และอเมริกากลาง พบว่ามีอยู่ 1 ชนิด คือ

1) นัตัล อินดิโก (natal indigo) ชื่อพฤกษศาสตร์ คือ *Indigofera arrecta* (วิชาญ, 2558)

2.1.3 การปลูกต้นคราม

ธรรมชาติของต้นคราม จะเติบโตได้ดีในดินร่วน และเป็นพื้นที่ที่น้ำไม่ท่วมขัง แดดจัดทั้งวัน พื้นที่ในการปลูกต้องเป็นที่ดอน โลง และมีแสงแดดเพียงพอเช่น เชิง เขา ชายป่า คันคูบ่อหรือคลอง โดยก่อนการปลูกเตรียมดินด้วยการไถพรวนเก็บเศษไม้และวัชพืชออกให้หมด ถ้าหากพื้นที่ในการปลูกค่อนข้างต่ำต้องขุดยกร่อง ประมาณเดือนเมษายน จะเริ่มหว่านเมล็ดและเกลี่ยดินกลบเพื่อป้องกันมดและแมลงมากัดกิน โดยเกลี่ยดินบาง ๆ เพื่อให้ต้นอ่อนสามารถแทงขึ้นมาได้ หรืออาจจะปลูกโดยวิธีการหยอดลงหลุมเป็นแถวเรียง โคนยอดหลุมละ 3 - 4 เมล็ด โดยแต่ละแถวให้ห่างกันประมาณ 40 - 60 เซนติเมตร และเมื่อฝนตกเมล็ดครามจะเริ่มงอก (อนุรัตน์, 2554)

2.1.4 การดูแลต้นคราม

เมื่อต้นครามเริ่มงอกเป็นต้นอ่อนเล็ก ๆ จะมีลักษณะที่บอบบาง ต้องถอนต้นครามที่ขึ้นชิดกันมากเกินไป รวมไปถึงต้นครามที่ไม่แข็งแรงออก เพื่อให้ต้นครามที่สมบูรณ์ได้รับสารอาหารอย่างเต็มที่ และการดูแลที่สำคัญที่สุดคือการตายหญ้าเพื่อกำจัดวัชพืชให้หมดอย่างสม่ำเสมอ เพื่อไม่ให้วัชพืชเติบโตมาบดบังแสงแดด และแย่งอาหารจากต้นคราม และเมื่อต้นครามอยู่ในระยะห่างกันที่พอดี จะทำให้ได้รับปุ๋ย น้ำฝน และแสงแดดจากธรรมชาติอย่างเพียงพอ จนเมื่อต้นครามอายุประมาณ 3 - 4 เดือน หรือสังเกตจากการออกดอกและเติบโตเป็นฝักเล็กๆ หากเป็นชนิดฝักตรงจะสังเกตเห็นยอดครามแก่เริ่มหงิกงอ (อนุรัตน์, 2554)

2.1.5 การเก็บเกี่ยวคราม

วิธีการเก็บเกี่ยวครามจะทำได้โดยการตัดหรือเกี่ยวกิ่งและใบครามให้เหลือตอสูงประมาณ 20 เซนติเมตร หาก เป็นชนิดฝักโค้งจะงอและแตกกิ่งและใบได้อีก เมื่อกิ่งรุ่นใหม่เริ่มมีใบงอกออกมา ออกดอก ออกฝัก ก็จะเริ่มเก็บใบแก่ได้อีกเรื่อย ๆ จนกว่าครามจะตายซึ่งใช้เวลาประมาณ 2 - 3 ปี หากเป็นครามฝักตรงจะสามารถตัดหรือเกี่ยวได้ครั้งเดียว ส่วนช่วงเวลาที่เหมาะสมในการเก็บใบคราม

คือตอนเข้ามีด เพื่อให้ได้ไบโครามสดที่สุดเพราะจะสามารถให้สีครามมากที่สุด หากเก็บตอนสายหรือตอนที่แดดจัดแล้วไบโครามจะเหี่ยวเร็ว และเมื่อนำไปแช่น้ำจะไม่ให้สีครามตามที่ต้องการ สิ่งที่ควรระวังในการเก็บเกี่ยวครามคือควรสวมใส่เสื้อผ้าที่มิดชิดไปเก็บไบโคราม เพราะต้นครามมีขนเล็ก ๆ กระจายอยู่ทั่วทั้งต้นทำให้เกิดอาการคันได้ (อนุรัตน์, 2554)

2.2 การย้อมสีครามและการทอผ้าคราม

2.2.1 การย้อมผ้าคราม

ผ้าย้อมครามในจังหวัดสกลนครส่วนใหญ่ผลิตจากผ้าย้อมด้วยสีคราม คุณภาพโดยรวมของผ้าจะขึ้นอยู่กับคุณภาพของเส้นฝ้าย สีคราม และความชำนาญของผู้เตรียมน้ำย้อม ในอดีตการทำผ้าย้อมครามจะเป็นการนำปุ๋ยฝ้ายมาทำเป็นเส้นฝ้ายยาว ๆ แล้วนำไปทอเป็นผืนผ้าสีขาว จากนั้นจึงตัดเป็นเครื่องแต่งกายแล้วค่อยนำไปย้อมสีครามซ้ำหลาย ๆ ครั้ง เพื่อจะได้เสื้อผ้าที่มีสีสม่ำเสมอและเข้มมากจนเกือบดำ คนอีสานจึงเรียกว่าผ้าย้อมหม้อนิลเพราะสีเหมือนกับนิลที่เป็นอัญมณี จุดประสงค์หลักของการใช้คือการนุ่งห่มในชีวิตประจำวัน กันแดด กันลม กันหนาว และความร้อนในการทำงานในสวน นา ไร่ ส่วนในโอกาสพิเศษ เช่น งานบุญตามประเพณีวัยรุ่นจะนิยมใส่เสื้อผ้าสีฉูดฉาดจึงไม่นิยมใช้ผ้าสีคราม นอกจากผู้สูงอายุที่มีความสามารถในการทำผ้ามัดหมี่ได้ ซึ่งใช้กระบวนการในการทำที่ซับซ้อนและละเอียดมากขึ้น คือการมัดหมี่เส้นฝ้ายหรือเส้นไหมให้เกิดลวดลายที่สวยงามก่อนนำไปย้อมและทอเป็นผืนผ้าซึ่งใช้ความชำนาญมากกว่าการทอผ้าขาว

2.2.1.1 ขั้นตอนการเตรียมสีครามจากไบโครามสด

ร้อยละ 90 ของสีครามจากธรรมชาติจะทำจากไบโครามสด โดยผู้ทำสีครามต้องระมัดระวัง ตั้งแต่ขั้นตอนการเก็บไบโครามจากต้นซึ่งต้องเก็บในเวลาเช้ามีดก่อนที่พระอาทิตย์ขึ้น แล้วนำต้น กิ่ง และไบโครามลงในภาชนะ โดยต้องกดไบโครามให้แน่น เติมน้ำให้ท่วมหลังมือแล้วแช่ไว้ประมาณ 10 - 12 ชั่วโมง จึงกลับด้านของไบโครามข้างล่างขึ้นมาทับส่วนบนแล้วแช่ต่อไปอีก 10 - 12 ชั่วโมง แล้วจึงทำการแยกกากไบโครามออก จะได้น้ำครามลักษณะใสเป็นสีฟ้าจางๆ จากนั้นเติมปูนขาวจำนวน 20 กรัม ต่อน้ำคราม 1 ลิตร ถ้าชั่งไบโครามสดได้ประมาณ 10 กิโลกรัม ใช้น้ำแช่ 20 ลิตร จะใช้ปูนขาว 400 กรัม หรือใช้วิธีการเติมทีละน้อยจนฟองครามเปลี่ยนเป็นสีน้ำเงิน จึงเริ่มกวนจนกว่าฟองครามจะยุบ จากนั้นพักไว้ 1 คืน แล้วรินน้ำใสทิ้ง ถ้าน้ำใสมีลักษณะสีเขียวแสดงว่าใส่ปูนน้อยจึงทำให้ยังมีสีครามเหลืออยู่ในน้ำคราม ถ้าหากใส่ปูนพอดีน้ำใสจะเป็นสีขา แต่หากใส่ปูนมากเกินไปเนื้อครามจะเป็นสีเทาซึ่งใช้ไม่ได้ เนื้อครามที่ดีต้องมีเนื้อเนียนละเอียดสีน้ำเงินสดใสและเป็นเงา ซึ่งสามารถเก็บเป็นเนื้อครามแบบเปียกหรือเนื้อครามผงก็ได้ ขึ้นอยู่กับการใช้งานในขั้นตอนก่อนหม้อ

การแช่ไบโครามนานไม่ได้แปลว่าจะให้สีครามมาก เพราะเมื่ออุณหภูมิคงที่สีครามตั้งต้นในไบโครามจะถูกสลาย (Hydrolyse) ให้สีคราม (Indoxyl) ออกมาอยู่ในน้ำครามได้มาก

ที่สุดในเวลาที่เหมาะสมเท่านั้น การแช่ใบครามที่ใช้เวลาน้อยหรือมากจนเกินไปจะได้สีครามน้อยแต่สิ่งปลอมปนมากทำให้ปนมาในเนื้อผ้าที่ย้อมด้วย ผ้าจึงสีหมอง หากต้องการสีครามเร็วให้แช่ใบครามในน้ำอุ่นไม่เกิน 40 องศาเซลเซียส หรือโคลกใบครามสดในครกกระเดื่องและแช่ในน้ำที่อุณหภูมิปกติเพียง 12 ชั่วโมง (คู่มือการผลิตผ้าย้อมคราม, 2555)

2.2.1.2 ขั้นตอนการก่หม้อครามเตรียมน้ำย้อม

ชั่งเนื้อครามเปียก (Indigo blue) 1 กิโลกรัมผสมกับน้ำขี้เถ้า 3 ลิตรในโอ่งดิน แล้วโจกน้ำย้อมในทุก ๆ เช้า - เย็น (การโจกน้ำย้อมคราม คือ การตักน้ำย้อมยกขึ้นสูงประมาณ 1 ฟุต แล้วเทน้ำย้อมกลับคืนลงหม้อเดิม 4 - 5 ครั้งต่อวัน) สังเกตสี กลิ่นและฟอง เมื่อถึงวันที่ 3 ใช้มะขามเปียก 100 กรัม ต้มกับน้ำ 1 ลิตร พักให้เย็นแล้วผสมลงไปโอ่งน้ำย้อม จากนั้นโจกครามทุกวัน น้ำจะเริ่มใสขึ้นเปลี่ยนเป็นสีเขียวปนน้ำเงินกลิ่นหอมอ่อนและมีฟองสีน้ำเงิน โดยโจกครามทุกวัน และสังเกตน้ำย้อม ให้น้ำย้อมกลายเป็นสีเหลืองอมเขียว มีความขุ่น และความข้น ฟองจะเป็นสีน้ำเงินเข้มและมีความสะท้อนแสง ถ้าไม่แตกยุบแสดงว่าเกิดสีคราม (Indigo white) ในน้ำย้อมแล้ว ซึ่งใช้เวลาทั้งหมดประมาณ 7 วัน (คู่มือการผลิตผ้าย้อมคราม, 2555)

2.2.1.3 ขั้นตอนการเตรียมน้ำขี้เถ้า

ขี้เถ้าต้องได้มาจากไม้บางชนิดเท่านั้น และต้องผสมให้น้ำขี้เถ้ามีความเค็มคงที่ทั่วไปมักใช้เหง้ากล้วยเนื่องจากสามารถหาและปลูกได้โดยทั่วไป และสีติดดี วิธีการเตรียมคือสับเหง้ากล้วยเป็นชิ้นๆ ผึ่งแดดแค่พอหมาดแล้วนำมาเผากับทางมะพร้าว หรือสามารถเผาพร้อมกับเปลือกผลนุ่นได้ เมื่อไหม้แล้วใช้น้ำพรมให้ดับ รอให้อุ่นก่อนแล้วจึงเก็บในภาชนะที่ปิดมิดชิด ถ้าทิ้งไว้ให้เย็นการละลายของเกลือในขี้เถ้าจะน้อยลง หรือถ้านำมาดับไฟแล้วทิ้งไว้นาน จะทำให้สารละลายเกลือจากขี้เถ้าซึมลงดินบริเวณที่เผา ทุกอย่างจึงต้องทำให้ถูกจังหวะ จากนั้นนำขี้เถ้าชั้นนั้นบรรจุในภาชนะที่เจาะรูด้านล่างไว้ อัดขี้เถ้าให้แน่นที่สุดเท่าที่ทำได้ เติมน้ำให้ได้ระดับเดียวกับขี้เถ้าก่อนกดอัด แล้วจึงกรองเอาน้ำขี้เถ้าครั้งแรกแล้วเติมน้ำอีกเท่าเดิม กรองเอาน้ำขี้เถ้าครั้งที่สองรวมกันกับน้ำขี้เถ้าครั้งแรก จะได้น้ำขี้เถ้าเค็มพอดีกับการใช้งานต่อไป (คู่มือการผลิตผ้าย้อมคราม, 2555)

2.2.1.4 ขั้นตอนการย้อมคราม

สีครามในน้ำย้อม (Indigo white) จะแทรกเข้าไปอยู่ภายในโครงสร้างของเส้นใยผ้าได้เป็นอย่างดีเมื่อยกเส้นใยพ่นน้ำย้อมให้สัมผัสกับออกซิเจนในอากาศ สีครามจะถูกออกซิไดส์เป็นสีน้ำเงิน (Indigo blue) ซึ่งอยู่ภายในเส้นใย เส้นใยที่ย้อมติดสีครามได้ดีจึงเป็นเส้นใยเซลลูโลสที่มีหมู่ - OH ในโครงสร้าง โดยเฉพาะใยฝ้าย ดังนั้นก่อนย้อมต้องทำความสะอาดฝ้ายและทำให้ฝ้ายเปียกด้วยน้ำสะอาด หากล้างฝ้ายไม่สะอาดเมื่อนำไปย้อมจะทำให้สีครามในน้ำย้อมเปลี่ยนไปและย้อมไม่ติดหรือหม้อหนี หากทำฝ้ายเปียกน้ำไม่ทั่วเมื่อนำไปย้อมสีครามจะแทรกเข้าเส้นฝ้ายไม่สม่ำเสมอทำให้เกิดรอยต่าง หากเป็นเส้นใยเรยอนที่โรงงานอุตสาหกรรมนำเศษฝ้ายและเศษไม้มาปรับแต่งเป็นเส้นใย

ขนาดเล็กสม่ำเสมอ นุ่ม มันวาว จะย้อมติดสีครามได้ดีและให้สีน้ำเงินเข้ม สวยงาม แต่ทนต่อการนึ่ง หม่นน้อยกว่าใยฝ้าย และนอกจากสีครามในน้ำย้อมและเส้นใยแล้ว น้ำย้อมที่เย็นจะย้อมติดสีครามได้ดีกว่า ดังนั้นจึงควรใช้โองดินทำหม้อคราม เพราะน้ำที่ซึมจากโองดินจะช่วยระบายความร้อนออกไป ทำให้อุณหภูมิของน้ำย้อมเย็นกว่าปกติ หรือตอนเช้าและตอนเย็นเป็นเวลาที่เหมาะสมในการย้อมคราม เมื่อจะย้อมครามให้ตักน้ำย้อมประมาณ 1 ลิตร ออกไว้ก่อนจึงนำฝ้ายหมาดน้ำลงย้อม ขณะย้อมต้องระวังให้อากาศสัมผัสน้ำย้อมน้อยที่สุด นั่นคือค่อย ๆ กำเส้นฝ้ายใต้น้ำย้อมให้แน่นแล้วคลายมือให้สีครามแทรกเข้าไปในทุกอณูของเส้นฝ้าย กำและคลายไล่เรียงไปตามวงเส้นฝ้าย สังเกตน้ำย้อมที่สีเหลืองจางไปและสีน้ำเงินเข้มมาแทน ความขุ่นหนืดลดลงจึงหยุดย้อม บิดเส้นฝ้ายให้หมาดกระตุกให้ฝ้ายเรียงเส้นและสัมผัสอากาศ แล้วเก็บฝ้ายชิ้นนั้นในภาชนะปิด ถ้าตากฝ้ายที่ย้อมทันทีจะเกิดรอยต่างในเส้นฝ้าย หากต้องการสีเข้มต้องย้อมซ้ำในหม้อครามอื่นอีกต่อไป พักไว้ 3 - 5 นาทีจึงล้างให้สะอาดจนน้ำล้างใสไม่มีสี ผึ่งลมให้แห้ง นำไปใช้งานต่อไป ส่วนน้ำย้อมที่ตักไว้ใช้เป็นเชื้อให้เทกลับคืนหม้อครามเดิมและเติมเนื้อครามอีก (คู่มือการผลิตฝ้ายย้อมคราม, 2555)

2.2.1.5 ขั้นตอนการดูแลน้ำย้อมในหม้อคราม

วิธีการดูแลน้ำย้อมในหม้อครามให้สามารถย้อมได้ทุกวันเช้า - เย็น ติดต่อกันนาน ๆ เป็นขั้นตอนที่ยากที่สุดในการทำสีคราม แต่ถ้าหากช่างย้อมเข้าใจสีครามและหมั่นสังเกต มีความซื่อตรงสม่ำเสมอในการปฏิบัติจะสามารถดูแลหม้อครามแต่ละหม้อได้นานหลายปี การดูแลหม้อครามเป็นตัวชี้วัดความชำนาญของช่างย้อมคราม ซึ่งส่วนใหญ่ใช้เวลาฝึกฝน สังเกต และทดลองทุกวัน ตลอด 3 - 5 ปี ถ้าอยากเรียนลัดเป็นช่างที่ชำนาญการย้อมครามภายใน 1 ปีต้องรู้จักสีครามให้ดี โดยหลักการสำคัญคือ ต้องช่างสังเกตอย่างสม่ำเสมอ โดยฝึกความชำนาญด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง ไม่ควรเปลี่ยนวัตถุดิบที่เคยใช้ และแต่ละกลุ่มไม่ควรเปลี่ยนคนย้อมและดูแลหม้อคราม กระบวนการผลิตสีครามและย้อมคราม ทุกขั้นตอนจึงมีข้อจำกัดในเรื่องของส่วนผสม เวลา อุณหภูมิ ความชื้น และความเป็นกรด-ด่าง ปริมาณสารที่เกี่ยวข้องและทักษะปฏิบัติ ล้วนสำคัญต่อคุณภาพของสีและฝ้ายย้อมคราม ช่างย้อมต้องช่างสังเกต เข้าใจ ยอมรับ เคารพ และศรัทธา ไม่ว่าจะก่อหม้อครามด้วยสูตรใดก็ต้องสังเกตการเปลี่ยนแปลงสี กลิ่น ฟองและความหนืดของน้ำย้อมทุกวัน โดยทุกเช้าและเย็น จะต้องตักน้ำย้อมยกขึ้นสูงประมาณ ๑ ฟุต แล้วเทน้ำย้อมกลับคืนลงหม้อเดิม 4 - 5 ครั้ง เรียกว่าโจกคราม ลักษณะของน้ำย้อมวันแรกคือ สีน้ำเงิน ฟองใสไม่มีสี แตกยุบตัวเร็ว กลิ่นเนื้อคราม น้ำย้อมเหลว วันต่อไปน้ำย้อมจะใสสีน้ำตาล กลิ่นและฟองเหมือนเดิม ประมาณวันที่ 7 จะได้กลิ่นหอมเฉพาะตัวของสีคราม น้ำย้อมจะเปลี่ยนเป็นสีเขียว ฟองสีฟ้าใสแตกง่าย ประมาณวันที่ 10 - 15 กลิ่นสีครามจะแรงมากขึ้น ผิวหน้าของน้ำย้อมจะเป็นสีน้ำเงินเข้ม และเมื่อปาดผิวหน้าจะเห็นน้ำย้อมสีเหลืองเข้มปนสีเขียวอ่อน เมื่อโจกครามอีกครั้งจะเห็นน้ำย้อมหนืด ชุ่นข้น เกิดฟองสีน้ำเงินเข้มชุ่น เป็นเงาสีเทาและไม่แตก และเห็นริ้วสีน้ำเงินของ Indigo blue ที่เกิดจาก Indigo white ในน้ำ ย้อมถูกออกซิไดส์โดยอากาศ การเกิดสีคราม

เช่นนี้คนทำสีครามเรียกว่า “หม้อนิลมา” ทำการย้อมผ้าได้แต่มีบางครั้งไม่เกิดการเปลี่ยนแปลง ดังกล่าว เรียกว่า “หม้อนิลไม่มา” คือน้ำย้อมเป็นสีน้ำเงินไม่เปลี่ยนเป็นสีเหลือง ภูมิปัญญาแก้ไขโดยการเติมสิ่งต่อไปนี้อย่างใดอย่างหนึ่ง คือ ผลมะเฟืองหุบ มะขามเปียก ฝักส้มป่อย น้ำต้มใบโหมง ส่าเหล้า และน้ำอ้อย หากแก้ไขแล้วหม้อนิลยังไม่มา แปลว่าน้ำย้อมอาจจะเน่าเหม็นหรือเป็นสีน้ำตาล แสดงว่าไม่สามารถแก้ไขได้แล้ว คนทำครามเรียกว่า “หม้อนิลตาย” ต้องเทน้ำย้อมทิ้งแล้วตั้งต้นก่อหม้อนิลใหม่

2.2.2 อุปกรณ์ที่ใช้ทอผ้าคราม

การทอผ้าครามในจังหวัดสกลนคร ถือเป็นหนึ่งในงานศิลปะที่ต้องอาศัยฝีมือและความรู้ ความชำนาญของผู้ทอในท้องถิ่นเป็นอย่างมาก ด้วยความซับซ้อนของแต่ละขั้นตอน ทั้งการปั่นด้าย การสอดกระสวยเตรียมทอ รวมไปถึงการตีกระทบให้เส้นด้ายแน่นเมื่อทอ หรือแม้แต่อารมณ์ความรู้สึกของผู้ทอ ทุกอย่างล้วนส่งผลต่อการเรียงตัว ความคมชัดและความสวยงามของลวดลายบนผืนผ้าด้าย โดยการทอผ้าครามของชาวบ้านในจังหวัดสกลนคร ยังคงใช้เครื่องมือสำหรับการทอผ้าที่เรียกว่า “กี่” แบบพื้นบ้านอยู่ ซึ่งอุปกรณ์ประกอบก็ทอผ้า มีรายละเอียดดังนี้

2.2.2.1 โครงหูกหรือโครงกี่ ประกอบด้วยเสาทั้งหมด 4 ต้น มีรางหูกหรือรางกี่ 4 ด้าน ทั้งด้านบนและ ด้านล่าง โดยเสาแต่ละด้านจะมีด้ายยึดติดกัน

ภาพที่ 2.2 โครงหูกหรือโครงกี่

ที่มา: <https://www.maeboonfeum.com>

2.2.2.2 ฟืมหรือฟันหวี จะมีลักษณะเป็นซี่คล้ายกับหวี ใช้สำหรับสอดเส้นด้ายยืนเพื่อ จัดเส้นด้ายให้อยู่ห่างกัน และใช้กระทบด้ายเส้นพุ่งให้เส้นด้ายสานขัดกันกับด้ายเส้นยืนเพื่ออัดเป็นผืน

ผ้า ซึ่งฟืมมีหลายประเภททั้งทำด้วยไม้ เหล็ก โลหะ มีหลายขนาด การทอผ้าครั้งหนึ่ง อาจจะใช้เส้นด้ายยืนประมาณ 2,800 - 4,000 เส้น แต่ชาวบ้านจะนิยมใช้ฟืม 50 หรือ 60

ภาพที่ 2.3 ฟืมหรือฟืมหรี

ที่มา: <https://www.maeboonfeum.com>

2.2.2.3 เขาหูกหรือตะกอ คือ เชือกทำจากด้ายไนลอนที่ร้อยคล้องด้ายยืน เพื่อแบ่งเส้นด้ายให้เป็นกลุ่มเป็นกลุ่มลายที่ต้องการทอ เมื่อเขาหูกหรือตะกอถูกยกขึ้น จะเป็นการยกนำเส้นด้ายยืนเปิดเป็นช่อง และสามารถพุ่งกระสวยเข้าไปให้เส้นด้ายพุ่งแล้วขัดกันกับด้ายยืน เมื่อสอดเส้นด้ายยืนต้องสอดสลับกันไปหนึ่งเส้นแล้วเว้นหนึ่งเส้น และมีเชือกผูกเขาหูกแขวนไว้กับโครงด้านบน สามารถขยับได้ ส่วนด้านล่างจะผูกเชือกติดกับคานเหยียบ เมื่อต้องการดึงแยกเส้นด้ายให้เป็นช่องจะใช้เท้าเหยียบที่คานเหยียบ ทำให้เขาหูกเลื่อนขึ้น - ลง เกิดเป็นช่องสำหรับใส่เส้นด้ายพุ่ง วิธีการเก็บตะกอ หรือเก็บเขาจะแตกต่างกันไปตามลักษณะและลวดลายของผ้าที่จะทอ ยิ่งลายละเอียดมาก ก็จะต้องใช้ตะกอและคานเหยียบจำนวนหลายอัน แต่การทอผ้าของชาวบ้านทั่วไปส่วนใหญ่จะใช้แบบ 2 ตะกอ

ภาพที่ 2.4 เขาหูกหรือตะกอ

ที่มา: <https://www.culturenongboubru.blogspot.com>

2.2.2.4 กระจสวย ใช้สำหรับบรรจุหลอดเส้นด้ายพุ่ง ซึ่งมีหลายแบบ อาจจะทำจากไม้ไผ่ ไม้เนื้อแข็ง หรือ พลาสติกแต่จะต้องมีน้ำหนักพอประมาณ มีความลื่นและไม่มีเสี้ยน จะได้ไม่พลิกเวลาพุ่งกระจสวยในขณะทอ โดยขนาดปกติจะกว้างประมาณ 3 เซนติเมตร ยาวประมาณ 20 เซนติเมตร เจาะรูตรงกลาง ทำปลายทั้งสองด้านให้งอน เล็กน้อย เพื่อให้ลอดผ่านด้ายยืนให้ง่ายขึ้น

ภาพที่ 2.5 กระจสวย

ที่มา: <https://www.culturenongboubru.blogspot.com>

2.2.2.5 ไม้หน้าหูก คือ ไม้หน้าสุดของหูก สำหรับผูกซึ่งลูกตั้งทำด้วยไม้ไผ่ทั้งลำ

2.2.2.6 ไม้รางหูก คือ ไม้ที่วางขวางโครงของหูก ทำด้วยไม้ไผ่ทั้งลำ มีประมาณ 3 - 4 ท่อน ใช้สำหรับผูก แขนงลูกตั้ง ไม้ข้างเขา และฟิม

2.2.2.7 กระจดานม้วนหูก เป็นไม้กระจดานที่ใช้สำหรับม้วนปลายด้านหนึ่งของเส้นด้ายยืน ซึ่งจะม้วนเก็บและจัดเส้นยืนให้เป็นระเบียบ นอกจากนี้ยังช่วยให้เส้นด้ายในหูกตึง โดยปลายอีกด้านจะผูกติดหรือพันไว้กับม้วนผ้า

2.2.2.8 ลูกตั้ง คือ ไม้ที่สอดค้ำกระจดานม้วนหูก โดยจะมี 2 ลูก ซึ่งทำด้วยไม้เนื้อแข็ง โดยส่วนหัวของลูกตั้งเจาะสำหรับแขวนไว้กับรางหูก

2.2.2.9 ไม้ค้ำเขา หรือไม้ค้ำตะกอ เป็นไม้ 2 อัน สำหรับแขวนเขาหูกหรือตะกอ ปลายทั้ง 2 ข้างจะเจาะรูผูกเชือกแขวนกับไม้ที่ใช้พาดรางหูก

2.2.2.10 คานแขวน มีลักษณะเป็นไม้ทาบหูก โดยจะสอดกับเชือกที่ผูกกับเขาด้านบน เพื่อให้หูกยึดอยู่กับที่ โดยไม้ทาบหูกจะมีอันเดียว ไม่ว่าจะใช้ฟิมที่มีเขา 2 เขา 3 เขา หรือ 4 เขา

2.2.2.11 ตีนพื้มหรือตีนเหยียบ หรือคานเหยียบ คือ ไม้ 2 - 4 อัน ขึ้นอยู่กับจำนวนเขาหรือตะกอ ใช้เพื่อเป็นส่วนที่เอาไว้สำหรับเหยียบดึงเขาทุก ให้รั้งเส้นด้าย สลับกัน ให้เป็นช่องว่างสำหรับกระสวยพุ่งผ่าน ตีนพื้มจะมีลักษณะกลม ยาวประมาณ 1.5 - 2 เมตร และจะวางขวางกับโครงหูก

ภาพที่ 2.6 ตีนพื้มหรือตีนเหยียบ

ที่มา: <https://www.culturenongboubrou.blogspot.com>

2.2.2.12 ไม้ม้วนผ้า หรือไม้พันผ้า หรือไม้ค้ำพัน คือ ไม้ที่ใช้ผูกปลายด้านหนึ่งของฝ้าย ยืนที่สอดผ่านพันหวี แล้วใช้ผ้าด้ายที่ทอเป็นผืนผ้าแล้ว โดยส่วนใหญ่ไม้ม้วนผ้าจะทำด้วยไม้เหลียมยาวประมาณ 120-180 เซนติเมตร

ภาพที่ 2.7 ไม้ม้วนผ้า หรือไม้พันผ้า หรือไม้ค้ำพัน

ที่มา: <https://www.culturenongboubrou.blogspot.com>

2.2.2.13 บ่าก็ คือ ไม้ที่เอาไว้รับปลายไม้ม้วนผ้า ซึ่งจะมีสองหลัก ซึ่งจะมีตำแหน่งที่วางห่างกันแตกต่างกันไปตามส่วนที่กว้างที่สุดของทูก

2.2.2.14 ไม้ตั้ง เป็นไม้ที่มีลักษณะแบน วางพาดบนก้นในบริเวณที่เอาไว้ใช้สำหรับนั่งทอผ้า ซึ่งจะมีความยาวเท่ากับความกว้างของทูก

2.2.2.15 ผัง เป็นไม้ที่เอาไว้ซึ่งไว้ตามความกว้างของริมผ้าสำหรับทำให้ผ้าตึงและไม่ย่นซึ่งปลายทั้ง 2 ด้านของผังเหลาให้แหลมเป็น 2 แฉก

2.2.3 หลักการทำงานของกี่ทอผ้า

2.2.3.1 การทำให้เกิดช่องว่าง (Shedding) คือ การสับตะกอยกแล้วแยกด้ายเส้นยืนออกเป็น 2 หมู่ โดยหมู่หนึ่งจะถูกดึงขึ้นและอีกหมู่หนึ่งจะถูกดึงลง เพื่อให้เกิดช่องว่างสำหรับสอดเส้นด้ายที่เป็นเส้นพุ่งผ่าน

2.2.3.2 การสอดด้ายเส้นพุ่ง (Picking) คือ การใช้กระสวยส่งด้ายเส้นพุ่งสอดผ่านช่องว่างที่เปิดเตรียมไว้

2.2.3.3 การกระทบด้ายเส้นพุ่ง (Battering) เมื่อสอดด้ายเส้นพุ่งผ่านช่องว่างแล้วจะต้องใช้ตัวพิมพ์กระทบด้ายเส้นพุ่งให้เรียงสานขัดกันกับด้ายเส้นยืนจนชิดติดกันให้แน่นเป็นเนื้อผ้า

2.2.3.4 การเก็บและม้วนผ้าเก็บ (Taking up and letting of) ขั้นตอนนี้จะทำเมื่อทอผ้าได้จำนวนหนึ่งแล้ว โดยจะต้องมีการม้วนผ้าเก็บเข้าแกนม้วน โดยจะต้องมีการปรับเส้นให้หย่อนก่อนจึงม้วนเก็บผ้า

2.2.4 ขั้นตอนการทอผ้า

คือ การเอาเส้นด้ายที่มากกว่า 2 เส้นขึ้นไปมาขัดสลับกันโดยมีวิธีการทอ โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.2.4.1 เมื่อเตรียมเส้นด้ายพุ่งและไส้ทูกเรียบร้อยแล้ว ให้นำเอาเส้นทูกอันใหม่สับต่อกับไส้ทูกที่ค้างอยู่ในเขาทูกและร่องฟันพิมพ์อันเดิม จากนั้นกางกึ่งหรือทูกให้เรียบร้อย

2.2.4.2 นำเอาหลอดด้ายที่เตรียมไว้แล้วเข้าในร่องกระสวย แล้วร้อยฝ้ายจากหลอดผ่านรูเล็กๆข้าง กระสวย ถ้าเส้นฝ้ายของหลอดแรกหมดแล้วจะต้องเอาหลอดต่อไปที่เรียงตามลำดับไว้แล้ว มาบรรจุเข้าไปในกระสวยและทอต่อโดยห้ามสลับหลอด (โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการทำผ้ามัดหมี่)

2.2.4.3 คล้องเชือกจากเขาทูกอันหนึ่งเข้ากับไม้คั่นเหยียบข้างใดข้างหนึ่ง จากนั้นคล้องเชือกเขาทูกที่เหลืออีกอันเข้ากับไม้คั่นเหยียบอีกอัน และเมื่อเหยียบไม้คั่นเหยียบข้างหนึ่งไส้ทูกจะกางออกเป็นช่อง เนื่องจากการดึงของเขาทูก ให้พุ่งกระสวยผ่านช่องว่างนั้นแล้วดึงพิมพ์กระทบเส้นฝ้ายที่พุ่งออกมาจากกระสวยเข้าไปเก็บไว้ จากนั้นเหยียบไม้คั่นเหยียบอีกอันแล้วพุ่งกระสวยแล้วดึงพิมพ์กระทบแล้วเหยียบไม้คั่นเหยียบต่อ ทำสลับกันไปเรื่อย ๆ จนได้ผืนผ้า (เกชา, 2560)

2.3 ฝ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร

2.3.1 วัฒนธรรมฝ้าย้อมครามจังหวัดสกลนคร

วัฒนธรรมฝ้าย้อมครามสกลนคร หมายถึง ภูมิปัญญาการทำผ้าทอของชุมชนในพื้นที่ของจังหวัดสกลนคร ที่ได้รับการสืบทอดจากบรรพบุรุษมาจนถึงลูกหลาน เกือบทุกครัวเรือนในอดีตจะมีการทอฝ้าย้อมครามใช้เองเอาไว้สำหรับเป็นเครื่องนุ่งห่ม และจังหวัดสกลนครเป็นจังหวัดแรกของประเทศไทย ที่ฟื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการทอ ฝ้าย้อมครามและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สามารถสื่อสารวัฒนธรรมฝ้าย้อมคราม จนทำให้กลายเป็นสินค้าที่สร้างรายได้และความภูมิใจให้คนในชุมชน รวมถึงช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตและวัฒนธรรมให้มีความยั่งยืน โดยปัจจุบันการทอฝ้าย้อมครามในจังหวัดสกลนคร มีการทอด้วยฝ้าย เรยอนและไหม

เมื่อพ.ศ. 2535 สกลนครเป็นจังหวัดแรกที่ฟื้นฟู ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการทอฝ้าย้อมคราม โดยชาวบ้านนาดี อ.พรรณานิคม จ.สกลนคร มีความคิด ที่จะนำภูมิปัญญาเก่าแก่ ที่ได้สืบทอดกันมาแต่สมัยโบราณกลับมาเพื่อพัฒนาเป็นอาชีพสร้างรายได้ ให้แก่ชุมชน (อนุรัตน์, 2554)

การฟื้นฟูวัฒนธรรมฝ้าย้อมครามในประเทศไทยและประเทศลาวเกิดขึ้นเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2545 เป็นต้นมา การฟื้นฟูส่งผลทำให้ฝ้าย้อมคราม กลับคืนมีชีวิตและเป็นผ้าที่ได้รับความนิยมของคนสมัยใหม่มากขึ้น เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อตลาดฝ้าย้อมคราม จากเดิมที่สวมใส่ทำเกษตรกรรม กลายมาเป็นผืนผ้าสำหรับสวมใส่ของคนหลายกลุ่ม เช่น กลุ่มข้าราชการ กลุ่มผู้ชื่นชอบฝ้าย้อมครามในฐานะที่เป็นภูมิปัญญาของบรรพชนและในกลุ่มนักเรียน (ปกกสิณ, 2554)

2.3.2 ผลกระทบจากผ้าทอพื้นถิ่นจังหวัดสกลนคร

ผลกระทบจากผ้าทอพื้นถิ่นจังหวัดสกลนครสามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มหลัก (รัชนิกร ,2557)

1. ผ้าผืนที่ยังไม่ผ่านกระบวนการผลิต

กลุ่มผู้บริโภคที่ 1 คือ กลุ่มวัยทำงานที่มีอายุตั้งแต่ 25 ขึ้นไป จนถึงวัยผู้ใหญ่และวัยชรา

กลุ่มผู้บริโภคที่ 2 คือ กลุ่มบุคคลทั่วไปตั้งแต่อายุ 30 ปีขึ้นไป จนถึงวัยชรา

กลุ่มผู้บริโภคที่ 3 คือ คนทั่วไปที่สนใจผ้าทอพื้นเมืองและนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในจังหวัดสกลนคร

ส่วนใหญ่สตรีจะเลือกซื้อผ้าผืนมากกว่าบุรุษ และชื่นชอบการซื้อผ้าผืนมากกว่าผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่โดยจะเป็นผ้าที่ยังไม่ผ่านกระบวนการตัดเย็บ โดยจะเอามาตัดเป็นเครื่องแต่งกายใส่ในโอกาสพิเศษต่าง ๆ บางคนที่ทำงานในองค์กรที่มีการกำหนดวันในการสวมใส่ผ้าพื้นเมืองมาทำงาน โดยจะมีการกระบวนที่ใส่ชุดเงินแตกต่างกันไปตามแต่ละองค์กร ของแต่ละพื้นที่

ภาพที่ 2.8 ผ้าผืนที่ยังไม่ผ่านกระบวนการผลิต

ที่มา: วารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวรปีที่ 5 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2557

2. ผ้าที่ผ่านการตัดเย็บเป็นชุดบุรุษและสตรี

กลุ่มผู้บริโภค 1 คือ กลุ่มวัยทำงานที่มีอายุตั้งแต่ 25 ขึ้นไป จนถึงวัยผู้ใหญ่และวัยชรา ซึ่งประกอบไปด้วยสตรีและบุรุษในสัดส่วนและปริมาณเท่า ๆ กัน ส่วนใหญ่จะทำงานในส่วนของหน่วยงานที่เป็นองค์กรทางราชการและรัฐวิสาหกิจ

กลุ่มผู้บริโภค 2 คือ กลุ่มผู้บริโภคที่เป็นบุคคลทั่วไปอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป โดยจะสวมใส่ชุดที่ทำจากผ้าไทย หรือผ้าในท้องถิ่น เวลาไปงานพิเศษ หรืองานพิธีการเท่านั้น

กลุ่มผู้บริโภค 3 คือ นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในจังหวัดสกลนคร ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ซื้อชุดที่ทำจากผ้าพื้นเมืองในท้องถิ่น ที่ถูกตัดเย็บสำเร็จรูปแล้ว และใช้เป็นเครื่องแต่งกายใสในโอกาสพิเศษต่าง ๆ บางคนทำงานในองค์กรที่มีการกำหนดวันในการสวมใส่ผ้าพื้นเมืองมาทำงาน โดยจะมีการกระบวนที่จะใส่ชัดเจนแตกต่างกันไปตามแต่ละองค์กร ของแต่ละพื้นที่

ภาพที่ 2.9 ผ้าที่ผ่านการตัดเย็บเป็นชุดทั้งของผู้ชายและของผู้หญิง

ที่มา: วารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวรปีที่ 5 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2557

3. ผ้าที่ผ่านการตัดเย็บเป็นชุดเครื่องประกอบการแต่งกาย

กลุ่มผู้บริโภค 1 คือ กลุ่มนักเรียนนักศึกษา

กลุ่มผู้บริโภค 2 คือ กลุ่มวัยทำงานขึ้นไปจนถึงวัยผู้ใหญ่และวัยชรา ทั้งบุรุษและสตรี
 กลุ่มผู้บริโภค 3 คือ บุคคลทั่วไปที่สนใจในผ้าทอพื้นบ้านและผู้ที่เดินทางเข้ามา
 ท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร

ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นเมืองที่นิยมนำมาทำเป็นของฝากส่วนใหญ่จะถูกตัดเย็บให้เป็น
 กระเป๋า ที่มีหลากหลายขนาดทั้งใหญ่และเล็ก กระเป๋าสตางค์ ผ้าพันคอ หรือแม้กระทั่งหมวก เป็นต้น
 โดยสินค้าดังกล่าวจะสามารถหาซื้อได้ในจำนวนมากที่สุดคือ ตามร้านหรือศูนย์ที่มีการวางขายหรือ
 จำหน่ายเป็นกลุ่มหรือสถานที่ใหญ่ ๆ ที่รวบรวมสินค้าในจังหวัดสกลนครและท้องถิ่น

ภาพที่ 2.10 ผ้าที่ผ่านการตัดเย็บเป็นชุดเครื่องประกอบการแต่งกาย

ที่มา: วารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวรปีที่ 5 ฉบับที่ 1

มกราคม - มิถุนายน 2557

2.3.3 อัตลักษณ์ผ้าย้อมครามธรรมชาติสกลนคร

อัตลักษณ์ของผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร จีรภัทร (2562) ได้แบ่งอัตลักษณ์
 ของผ้าย้อมครามธรรมชาติทั้งหมด 4 ด้าน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) ด้านด้านผลิตภัณฑ์ สมัยก่อนผ้าย้อมครามของจังหวัดสกลนครจะใช้ฝ้ายเป็นหลัก โย
 ในวงการการทอผ้าจะเรียกว่าผ้าฝ้ายเข็นมือ แต่ไว้ในอดีตนั้นการทอผ้าฝ้ายเข็นมือไม่สามารถตอบสนอง
 ต้องการของผู้บริโภคได้ จึงมีการเปลี่ยนมาใช้เส้นใยอื่น ๆ เสริมเพิ่มเติม โดยใช้เส้นฝ้ายจากโรงงาน
 โดยจากเดิมที่ การย้อมผ้าครามของไทยนั้น หลักๆแล้วจะเป็นการย้อมโดยใช้เส้นใยฝ้าย แต่ปัจจุบัน
 ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี บวกกับความต้องการของตลาดหรือความต้องการของลูกค้าใน
 ปัจจุบัน ทำให้การทำผ้าย้อมครามมีวิวัฒนาการปรับเปลี่ยนมาใช้ฝ้ายปั่นสำเร็จรูปจากโรงงานมากขึ้น
 ซึ่งเป็นการเพิ่มอีกหนึ่งทางเลือกให้กับผู้บริโภคที่หลากหลายในปัจจุบัน โดยเส้นใยดังกล่าวเป็นเส้นใยที่
 ผลิตจากโรงงานอุตสาหกรรม ที่เรียกว่า เส้นด้ายเรยอน หรือฝ้ายซีแกว

2) ด้านองค์กร ผ้าย้อมครามสกลนครเป็นสิ่งที่บ่งบอกและถ่ายทอดถึงวัฒนธรรม ความ
 เป็นอยู่ และการใช้ชีวิตของคนในสกลนคร ที่ช่วยกันอนุรักษ์ภูมิปัญญาการทอผ้าดั้งเดิมเอาไว้ อันถือ
 เป็นศิลปะและวัฒนธรรม รวมถึงเป็นงานหัตถกรรมอันทรงคุณค่าของท้องถิ่น ที่แสดงออกถึงความมู

มานะ อุตุน และดำเนินชีวิตอย่างมีสติ มีเหตุมีผล มีคุณธรรมเข้าใจในคุณค่าของผ้าयो้อมคราม รวมไปถึงการรักษาอุดมการณ์ของบรรพบุรุษอันเปรียบดังการดำเนินชีวิต ของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ที่กระจายอยู่ทั่วจังหวัด ที่มีการสืบทอดภูมิปัญญาต่อกันมาตั้งแต่รุ่นปู่ย่า จนในยุคเทคโนโลยีที่ก้าวไปข้างหน้า ผ้าयो้อมครามกลายเป็นผลิตภัณฑ์ที่เสมือนสิ่งถ่ายทอดทางวัฒนธรรมที่สำคัญของจังหวัดสกลนคร ที่ถูกถ่ายทอดผ่านเรื่องราวมากมาย และสื่อถึงวิถีการดำเนินชีวิตที่มีความผูกพันกับความเชื่อและธรรมชาติ ทำให้การผลิตผ้าयो้อมครามต้องใช้วัตถุดิบจากธรรมชาติไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม สะท้อนให้เห็นถึงองค์กรที่มีการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่เน้นการพัฒนาคนให้มีความซื่อสัตย์ มีคุณธรรม นำไปสู่การพัฒนาผ้าयो้อมครามที่มีคุณค่าต่อชุมชน

3) ด้านบุคคล สมัยก่อนคนที่ใช้ผ้าयो้อมครามส่วนใหญ่จะเป็นคนในหมู่บ้านหรือในท้องถิ่น แต่ปัจจุบันปรับเปลี่ยนตามยุคสมัยเป็นคนที่ทำงานทั้งในองค์กร และงานอิสระ รวมไปถึงผู้ที่ชอบผ้าพื้นเมือง และเป็นผู้ที่นิยมในการเสพศิลปะและวัฒนธรรมพื้นบ้าน จึงทำให้ผ้าयो้อมครามกลายเป็นผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม ที่สำคัญอีกหนึ่งอย่าง ที่สอดคล้องกับกระแสการรักโลก หรือกลุ่มคนที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม จึงทำให้ผ้าयो้อมครามบางชนิดมีราคาที่สูงกว่ากระดอติง นอกจากนี้ในด้านอัตลักษณ์หรือการเปรียบเทียบในเชิงสัญลักษณ์ ครามสีอ่อน หรือสีจาง มีการเปรียบดั่งสตรีที่อ่อนโยน เรียบร้อย ส่วนสีครามเข้ม เปรียบดั่งบุรุษ ที่สื่อถึงความแข็งแกร่ง โดยอาจจะเปรียบผ้าयो้อมครามเป็นดั่งมนุษย์ ซึ่งมนุษย์ถูกสรรสร้างจากธรรมชาติในแต่ละคนแตกต่างกันออกไป

4) ด้านสัญลักษณ์ ในการทอผ้าयो้อมครามของแต่ละท้องถิ่นนั้น จะเริ่มจากการเอาฝ้ายขาวหรือฝ้ายดิบ ที่เปรียบดั่งการเอาหลักธรรมชาติ หรือหลักธรรมะของศาสนาพุทธ บรรจงร้อยลงไป ในพื้นผ้า สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมของท้องถิ่นที่คนในท้องถิ่นส่วนใหญ่จะนับถือศาสนาพุทธ ซึ่งแต่ละท้องถิ่นจะมีอุดมการณ์และความศรัทธา รวมไปถึงสิ่งที่นับถือและเชื่อต่างกันออกไป การเปรียบเทียบความตั้งลมหายใจ ประหนึ่งเป็นจิตวิญญาณของผู้ทอ เสี่ยงกระทบ การวางสีของเส้นใย ในการทอผ้า ต้องอาศัยสมาธิที่แน่วแน่และนิ่ง เป็นศาสตร์และศิลปะอีกอย่าง เปรียบดั่งชีวิต ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมและพิธีกรรม มีการพัฒนาสิ่งต่างๆไปตามเทคโนโลยี ไม่ว่าจะเป็นการย้อมและการมัดให้เกิดลวดลาย มีการปรับปรุงและสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ให้เหมาะสมกับปัจจุบัน รวมไปถึงการเกี่ยวเนื่องกับพิธีกรรมตั้งแต่การกำเนิด จนกระทั่งบั้นปลายชีวิต ผ่านเรื่องราวและการสืบทอดแบบปากต่อปาก ผู้ที่มีองค์ความรู้ในด้านนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ชำนาญด้านการทอผ้าซึ่งส่วนมากจะเป็นผู้สูงอายุ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าจากอัตลักษณ์ด้านต่าง ๆ ของผ้าयो้อมครามครามธรรมชาติของจังหวัดสกลนคร สิ่งที่น่าสนใจที่สุดคือกรรมวิธีการย้อมครามจากครามธรรมชาติ แต่ในปัจจุบันมีการปรับเส้นใยหรือวัตถุดิบในการทอเพื่อให้ตอบโจทย์ในด้านประโยชน์การใช้สอย แต่ปัจจุบันบุคคลที่ใช้ผ้าयो้อมครามยังคงเป็นกลุ่มคนทำงานที่ชอบสะสมผ้าพื้นเมือง และเป็นคนใส่ใจวัฒนธรรมท้องถิ่นเท่านั้น ทำ

ให้ฝ้าย้อมครามเป็นสินค้าทางวัฒนธรรมที่เป็นทางเลือกของผู้บริโภคเฉพาะกลุ่ม ที่ควรได้รับการพัฒนาและต่อยอดให้เป็นผลิตภัณฑ์สำหรับกลุ่มอื่น ๆ ต่อไป

2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบเสื้อผ้า

2.4.1 ความหมายของการออกแบบ

การออกแบบ หมายถึง การรู้จักวางแผนจัดทำอย่างมีขั้นตอนและรู้จักเลือกใช้วัสดุแล้วจัดสรรวิธีการ เพื่อทำตามความต้องการ โดยให้สอดคล้องกับลักษณะรูปแบบและคุณสมบัติของวัสดุแต่ละชนิด ตามความคิดและการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ (พัชรราวลัย, 2556)

2.4.2 ความหมายของการออกแบบเครื่องแต่งกาย

การออกแบบเครื่องแต่งกาย ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Fashion Design” หรือ “Costume Design” โดยในวงการออกแบบเครื่องแต่งกาย จะมีการใช้คำว่า Fashion, Costume และ Design มาใช้ทับศัพท์อยู่เสมอ

Fashion หมายถึง การจัดวางรูปแบบ ทำแบบ หรือรูปแบบของเสื้อผ้าหรือสิ่งอื่น ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่กำลังได้รับความนิยม หรือตามความนิยมของคน สมัยนิยม ถูกสมัยนิยม หรือตามสมัยนิยม

Costume หมายถึง เครื่องแต่งกายที่ใช้กันในยุคสมัยหรือท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง ซึ่งได้รับการออกแบบขึ้นมาโดยมีจุดมุ่งหมายเป็นการเฉพาะหรือเป็นพิเศษ (จารุพรรณ, 2543)

2.4.3 การวาดภาพดีไซน์ (Design Drawing)

2.4.3.1 การวาดภาพแบบฉับพลัน (Sketching or Freehand Drawing) คือ การวาดภาพที่ใช้เวลาและมีรายละเอียดน้อยที่สุด เนื่องจากเป็นภาพที่เกิดจากการถ่ายทอดความคิดหรือจินตนาการที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และผู้วาดต้องการถ่ายทอดมโนภาพทั้งหมดนั้นไว้ก่อนที่จะลืมหรือเปลี่ยนแปลงไป หรือใช้สื่อสารความคิดในเบื้องต้นของตนกับผู้อื่นเรียกว่า “การสเก็ตช์แบบ”

2.4.3.2 การวาดภาพคล้ายจริง (Fashion Design Drawing) คือ การวาดภาพที่พัฒนาจากการสเก็ตช์โดยจะมีการลงรายละเอียดที่มากกว่าการสเก็ตช์ และเพื่อให้ได้ภาพที่มีความคล้ายจริงมากขึ้น โดยจะมีสัดส่วนและรูปร่างของเสื้อผ้าที่มีลักษณะใกล้เคียงคล้ายของจริง

2.4.3.3 การวาดภาพเหมือนจริง (Fashion Illustration) คือ การจำลองแบบของเสื้อผ้าที่มีรายละเอียด สีสันทัน และสัดส่วนที่เหมือนจริงมากที่สุด โดยอาจจะใช้ลายเส้นหรือสีสันทันที่เกินจริงไปบ้างในบางส่วนเพื่อความสวยงาม ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้ในการนำเสนอผลงานที่ต้องการความสวยงามและมีความโดดเด่น (พัชรราวลัย, 2556)

2.4.4 ความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบ

การที่นักออกแบบสามารถคิดได้อย่างทันเวลาซึ่งเป็นแบบที่แปลกใหม่ทันสมัยตรงกับจุดประสงค์และสร้างสรรค์ เป็นวิธีคิดของมนุษย์หรือวิถีของปัญญาชน วิธีการดังกล่าวนำมาใช้ในการ

คิด แก้ไข ไตร่ตรอง แล้วจึงนำมาปรับปรุงให้เกิดการพัฒนา และการสร้างสรรค์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

2.4.4.1 การสร้างสรรค์ด้านความคิด (Creative in Thinking) คือ การใช้หลักการค้นคว้าแล้วนำมาทดลองศึกษาวิเคราะห์ปัญหา ผึกคิดแก้ไข และไตร่ตรอง

2.4.4.2 การสร้างสรรค์ด้านความงาม (Creative in Aesthetic) คือ การสร้างให้เกิดความประทับใจทางสุนทรียภาพ โดยนำโครงสร้างของศิลปะมาจัดองค์ประกอบให้เกิดความสวยงาม

2.4.4.3 การสร้างสรรค์ด้านประโยชน์ใช้สอย (Creative in Function) คือ การสร้างสรรค์ทั้งด้านความคิดและด้านความงามมาผนวกเข้าด้วยกัน ทำให้เกิดการประดิษฐ์สิ่งของ เพื่อมุ่งไปที่ผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง (พัชรวาลัย, 2556)

2.4.5 องค์ประกอบการออกแบบเสื้อผ้าสตรี

ในการออกแบบเสื้อผ้าหรือเครื่องแต่งกายของสตรีมีองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้เกิดความน่าสนใจ โดย (อ้อยใจ, 2553) ได้กล่าวถึงกระบวนการออกแบบไว้ดังต่อไปนี้

2.4.5.1 แนวคิด (Concept) ถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างผลงานทางด้านการออกแบบ โดยเป็นการรวบรวมสิ่งที่ผู้สร้างสรรค์ผลงานต้องมีไว้ เพื่อจำกัดขอบเขตและกำหนดทิศทางในการทำงาน ซึ่งแนวคิดจะมีผลทำให้ผลงานมีความโดดเด่นและสื่อสารให้กับผู้ชมได้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการออกแบบ ดังนั้นแนวคิดจึงเป็นสิ่งที่กำหนดขอบเขตของการทำงานและมี Theme เป็นทิศทางในการทำงานให้อยู่ภายใต้แนวความคิดที่กำหนดไว้

2.4.5.2 การศึกษาค้นคว้า (Research) ข้อมูลทางด้านการศึกษาค้นคว้าถือเป็นส่วนสำคัญเพื่อให้ นักออกแบบมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งใน Theme และแรงบันดาลใจที่กำลังจะทำ และมีส่วนทำให้ผลงานมีความแตกต่างจากผลงานของผู้อื่นที่สร้างสรรค์ไว้แล้ว โดยการศึกษาค้นคว้าที่น่าสนใจควรศึกษาในเรื่องของสังคม (Sociology) ความเชื่อ (Folklore) ประวัติศาสตร์ (History) แนวโน้ม (Trend) ธรรมชาติ (Nature) แรงบันดาลใจ (Inspiration) และศิลปะ (Art)

2.4.5.3 Story Board เป็นภาพในจินตนาการที่อยู่ภายใต้แนวความคิดที่กำหนดไว้ โดยได้มาจากการศึกษาค้นคว้า ซึ่ง Story Board จะเป็นส่วนที่ทำให้ขอบเขตของ Concept และ Theme ชัดเจนมากขึ้น

2.4.5.4 Theme คือทิศทางในการทำงาน โดยการออกแบบที่มีแนวคิดชัดเจนจะทำให้การทำงานในแต่ละขั้นตอนมีทิศทางที่แน่นอน การกำหนดทิศทางการทำงานจึงมีกระบวนการดังนี้

1) Look / Style Cloth การออกแบบที่ดีควรมีการกำหนดลักษณะรูปแบบเสื้อผ้าเพื่อเป็นข้อจำกัดในการออกแบบให้อยู่เฉพาะในส่วนที่ต้องการ

2) Target การออกแบบเสื้อผ้าต้องคำนึงถึงการตอบสนองความต้องการของกลุ่มลูกค้าหรือกลุ่มเป้าหมาย ดังนั้นนักออกแบบต้องสร้าง Customer Profile ที่สามารถอธิบายถึง

รูปแบบของการดำรงชีวิตของกลุ่มลูกค้าและสร้างขอบเขตของกลุ่มลูกค้า เพื่อส่งผลให้ผู้ผลิตสามารถคาดเดาปริมาณในการขายได้

3) Silhouette/Form รูปทรงหรือเส้นกรอบนอกของเสื้อผ้าที่จะทำการออกแบบใน Collection

2.4.5.5 Material การกำหนดคุณลักษณะของวัสดุหรือวัตถุดิบเพื่อใช้ในการออกแบบเสื้อผ้าใน Collection ซึ่งต้องมีการคำนึงถึง Concept และ Theme

2.4.5.6 Color การกำหนดสีใน Collection นั้นนักออกแบบจะต้องคำนึงถึง Concept และ Theme เนื่องจากผ้าที่มีคุณสมบัติต่างกันเมื่อนำไปย้อมหรือพิมพ์จะทำให้สีที่ปรากฏบนผ้าให้ความรู้สึกที่ต่างกัน จึงควรพิจารณาให้สอดคล้องกัน

2.4.5.7 Detail เป็นการกำหนดรายละเอียดภายในของเสื้อผ้าหรือเครื่องแต่งกายเพื่อเสริมให้ผลิตภัณฑ์มีความโดดเด่นและน่าสนใจ

2.4.5.8 Embroidery การตกแต่งด้วยวัสดุต่าง ๆ

2.4.6 ขั้นตอนการออกแบบเสื้อผ้า

การออกแบบเสื้อผ้าเป็นการสร้างสรรค์ผลงานจากความคิด (ณัฐธิดา, 2559) มีรายละเอียดดังนี้

2.4.6.1 Objective วัตถุประสงค์ของการออกแบบ สามารถแบ่งได้เป็นการสร้างสรรค์งานเพื่อแสดงแนวคิด เน้นเรื่องความแปลกใหม่และความสวยงามของผลิตภัณฑ์กับการสร้างสรรค์งานเพื่อประโยชน์ใช้สอย มีจุดมุ่งหมายการคิดดัดแปลงและสร้างผลิตภัณฑ์ให้เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย

2.4.6.2 การเลือกแรงบันดาลใจ (Inspiration) ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานภายใต้ Concept ที่กำหนด โดยคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของสิ่งที่บันดาลใจนั้นๆ หรืออาจจะมีการตัดทอนรายละเอียดบางส่วนออกไป

2.4.6.3 Sketch เป็นการวาดภาพร่างตาม Concept ที่วางไว้ เพื่อพิจารณาก่อนเลือกลงใน Collection โดยภาพร่างอาจไม่ต้องการรายละเอียดมากนัก แต่เป็นการร่างภาพที่แปลงจากจินตนาการมาเป็นรูปแบบเสื้อผ้า

2.4.6.4 Collection เมื่อนักออกแบบได้มีการออกแบบผลิตภัณฑ์จากแนวความคิดและวาดภาพร่างจากจินตนาการแล้ว ขั้นตอนต่อไปต้องนำมารวบรวมให้เป็น Collection โดยให้มีรูปแบบเสื้อผ้าที่ใกล้เคียงกันหรือไปในทิศทางเดียวกัน อาจแตกต่างกันในรายละเอียด เช่น ด้านของความยาว หรือสีสันทันใช้ร่วมกัน เป็นต้น

2.4.6.5 Illustration เป็นขั้นการออกแบบที่เกิดจากการใช้ฝีมือในการวาดหรือการใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์ในการสร้างสรรค์ผลงานออกมาให้สวยงามและโดดเด่น

2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับชุดลำลองสตรี

2.5.1 รูปแบบเสื้อผ้า หมายถึง รูปแบบของเสื้อผ้าที่เกิดจากการกำหนดขึ้นเป็นหลักการหรือเป็นแนวทางและเป็นที่ยอมรับ โดยมีการดัดแปลงโครงสร้างพื้นฐานที่มีรูปแบบและรายละเอียดเพิ่มเติมจากโครงสร้างเสื้อผ้าเข้ารูป พอดีตัว และหลวม การศึกษารูปแบบเสื้อผ้ามีความสำคัญมาก เพราะก่อนการทำแบบตัดเสื้อผ้า นักทำแบบตัดเสื้อผ้าควรเรียนรู้เกี่ยวกับเสื้อผ้าให้ถูกต้องก่อน แล้วจึงนำโครงสร้างเสื้อผ้าพื้นฐานทั้ง 3 ประเภทดังกล่าวมาดัดแปลง เพื่อกำหนดรูปแบบให้หลากหลาย และเหมาะสมกับเสื้อผ้าแต่ละประเภท ซึ่งความสำคัญของรูปแบบเสื้อผ้ามี ดังนี้

2.5.1.1 เพื่อให้เกิดรูปแบบที่หลากหลายในการใช้งานของผู้สวมใส่

2.5.1.2 เพื่อการพัฒนาแนวโน้มเสื้อผ้าที่เหมาะสมในการสวมใส่กับผู้บริโภคที่มี สัดส่วนโครงสร้างของรูปร่างแตกต่างกัน

2.5.1.3 เพิ่มทางเลือกในการสวมใส่เสื้อผ้าให้แก่ผู้บริโภค

2.5.1.4 เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบของเสื้อผ้าอื่น ๆ ต่อไป (สิริกร, 2560)

2.5.2 ประเภทของรูปแบบเสื้อผ้า หมายถึง การแบ่งกลุ่มหรือการจัดกลุ่มรูปแบบของเสื้อผ้า เพื่อให้ง่ายต่อความเข้าใจและประเภทการใช้งาน การจำแนกประเภทของเสื้อผ้าเกิดจากการออกแบบเสื้อผ้าให้มีหน้าที่ในการสวมใส่ที่หลากหลาย โดยรายละเอียดเสื้อผ้าจะถูกนำมารวมให้เป็นกลุ่มเสื้อผ้า เพื่อทำให้เกิดเป็นรูปแบบเสื้อผ้าของเด็ก สตรีและบุรุษ และมีชื่อเฉพาะแต่ละรูปแบบ เพื่อให้ นักออกแบบและนักทำแบบตัดเสื้อผ้า ได้ศึกษาได้ง่ายมากยิ่งขึ้น โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 9 ชนิด ดังนี้

1) เสื้อผ้าชุดติดกัน (Dress) คือ ลักษณะของเสื้อผ้าที่มีการเชื่อมต่อของตัวเสื้อและตัวกระโปรง มีรูปแบบความยาวและสั้นหลากหลายระดับ แตกต่างกันที่การออกแบบ

2) เสื้อแจ็คเก็ต (Jacket) เสื้อแจ็คเก็ตของส่วนใหญ่จะทำหน้าที่เป็น เสื้อคลุมตัวนอก เป็นเสื้อตัวเดียวผ่าด้านหน้า เพื่อให้สามารถสวมทับเสื้อตัวในได้สะดวก มีทั้งโครงสร้างแบบพอดีตัว และโครงสร้างแบบหลวม

3) เสื้อโค้ท (Coats) คือ เสื้อผ้าที่มีโครงสร้างหลวม ทำหน้าที่เป็นเสื้อคลุมตัวนอก มีความหนาที่หลากหลายแตกต่างกันตามการออกแบบที่ขึ้นอยู่กับชนิดของผ้าที่ต้องการเพิ่มความอบอุ่นระหว่างการสวมใส่

4) เสื้อสูท (Suits) เป็นเสื้อที่มีลักษณะโครงสร้างหลวม หรือพอดีตัว มีปก ทำหน้าที่เป็นเสื้อตัวเดียวที่สามารถใส่ให้เข้ากับกระโปรงหรือกางเกงก็ได้

5) เสื้อกันหนาว (Sweater) ส่วนใหญ่มีลักษณะของรูปแบบเสื้อที่ทำจาก ผ้าถัก (knit) ยืดหยุ่นได้ดี ทำหน้าที่เป็นเสื้อตัวเดียวหรือสวมทับเสื้อตัวในก็ได้เพื่อความอบอุ่น

6) เสื้อเชิ้ต (Shirt) เป็นเสื้อที่มีปก ประกอบด้วยปกบนและปกล่าง สวมใส่แล้วช่วยให้เกิดความสง่างาม มีทั้งโครงสร้างเสื้อผ้าแบบเข้ารูป พอดีตัว และแบบตัวหลวม

7) เสื้อคลุม (Pyjamas) คือเสื้อที่มีลักษณะเป็นเสื้อโครงสร้างหลวม ทำหน้าที่เป็นเสื้อคลุมตัวนอก มีทั้งตัวสั้นและตัวยาว ให้ความรู้สึกเป็นเสื้อลำลองมากกว่าเป็นเสื้อพิธีการ

8) ชุดว่ายน้ำ (Swimwear) เป็นเสื้อผ้าที่มีโอกาสการสวมใส่ชัดเจนมากที่สุด คือ ใส่ว่ายน้ำ มีทั้งแบบชิ้นเดียว (one pieces) และแบบสองชิ้น (two pieces) ส่วนใหญ่ทำจากผ้าที่มีความยืดหยุ่น สามารถเลือกใช้ได้ให้เหมาะสมกับความต้องการ

9) ชุดชั้นใน (Underwear) เป็นเสื้อผ้าที่มีโอกาสการสวมใส่ชัดเจนเช่นเดียวกับชุดว่ายน้ำ เป็นเสื้อผ้าที่มีโครงสร้างรัดรูป ช่วยเสริมรูปทรงของรูปร่างมนุษย์และยกกระชับ มีทั้งเป็นเสื้อชุดเดียว กางเกงชั้นใน และอื่นๆ (เสาวลักษณ์, 2553)

2.5.3 การแบ่งโอกาสสวมใส่เสื้อผ้า (Occasion) หมายถึง ช่วงเวลาหรือวาระโอกาสที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลต่อรูปแบบของงานสวมใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับกิจกรรมที่จะต้องทำ หรือเกิดขึ้นในแต่ละโอกาสนั้น ทั้งนี้สามารถแบ่งโดยใช้โอกาสสวมใส่เป็นเกณฑ์ 3 โอกาสการสวมใส่หลักๆ ดังนี้

- 1) Business wear
- 2) Casual wear
- 3) Party wear (ดุจหทัย, 2560)

ภาพที่ 2.11 Business wear

ที่มา: <https://www.pinterest.com>

ภาพที่ 2.12 Casual wear

ที่มา: <https://www.pinterest.com>

ภาพที่ 2.13 Party wear

ที่มา: <https://www.pinterest.com>

2.5.4 ชุดลำลอง (Casual) คือ เสื้อผ้าที่ไม่ได้สวมใส่เฉพาะโอกาส ไม่แสดงคุณสมบัติอย่างเด่นชัดที่จะใช้ในโอกาสใดเพียงโอกาสหนึ่ง โดยสามารถใช้ได้ทั่วไปหลากหลายโอกาส สิ่งที่เป็นตัวกำหนดให้ทราบถึง ประเภทของเสื้อผ้า ได้แก่ ผิวสัมผัสผ้า ลักษณะวิธีการตัดเย็บ ลักษณะการใช้วัสดุตกแต่ง ซึ่งจะบ่งบอกถึงโอกาสที่ใช้ด้วย (กระจำจัต, 2544) ภายใต้คำว่า Casual wear สามารถแบ่งระดับของชุดลำลองได้ อีกขึ้นอยู่กับวาระการสวมใส่ ได้แก่

- 1) Casual casual คือ ชุดลำลองไม่เป็นทางการ
- 2) Business casual คือ ชุดลำลองกึ่งทำงาน
- 3) Party casual คือ ชุดลำลองกึ่งสังสรรค์

ภาพที่ 2.14 ชุดลำลองไม่เป็นทางการ
ที่มา: <https://www.pinterest.com>

ภาพที่ 2.15 ชุดลำลองกึ่งทำงาน

ที่มา: <https://www.pinterest.com>

ภาพที่ 2.16 ชุดลำลองกึ่งสังสรรค์

ที่มา: <https://www.pinterest.com>

2.5.5 โครงร่างของเสื้อผ้า

2.5.5.1 โครงร่างแบบสลิม (Slim) ลักษณะรูปทรงเพรียวบางโครงสร้างพอดีตัวตามสรีระ แต่เน้นรูปร่างให้มีทรวดทรงโดยเฉพาะช่วงเอว ส่วนใหญ่นิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อบางปานกลาง และผ้าที่มีความยืดหยุ่นเพื่อเน้นรูปร่างของผู้สวมใส่ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น หากตัดเย็บเป็นชุดกระโปรง ตัวกระโปรงจะนิยมลักษณะสอบเข้า นิยมความยาวตั้งแต่เหนือเข่าจนถึงคลุมเข่า และหากตัดเย็บเป็นกางเกงนิยมลักษณะเข้ารูปตั้งแต่สะโพกลงไปแต่ปลายขากางเกงสอบเล็กน้อย

2.5.5.2 โครงร่างแบบชีธ (Sheath) ลักษณะรูปทรงผอมเพรียวบางเหมือนปลอกมิดโครงสร้างพอดีตัวไม่เข้ารูปมากนัก กระโปรงมีลักษณะตรงหรือสอบเข้าเล็กน้อย มีความยาวตั้งแต่เหนือเข่าจนถึงคลุมข้อเท้า นิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อบางจนถึงเนื้อปานกลาง และผ้าที่มีความยืดหยุ่น เช่น ผ้าชีฟองและผ้ายัดไลคร่า เป็นต้น

2.5.5.3 โครงร่างแบบแนชเชอเรียล (Natural) ลักษณะโครงร่างแบบพอดีตัวเป็นธรรมชาติ คือช่วงบนพอดีตัวและช่วงล่างบานออกเล็กน้อยตั้งแต่เอวถึงชายกระโปรงคล้ายโครงร่างแบบเอไลน์ โดยจะนิยมความยาวตั้งแต่พอดีเข่าจนถึงคลุมเข่า ตัดเย็บด้วยเนื้อผ้าปานกลาง

2.5.5.4 โครงร่างแบบเอกซ์ไลน์ (X-Line) ลักษณะคล้ายโครงร่างแบบฟิตแอนด์แฟลร์ แม้ว่าช่วงบนและช่วงล่างมีขนาดพอดีตัว แต่ช่วงบนกว้างตั้งแต่ไหล่แคบและเข้ารูปช่วงเอว กระโปรงช่วงล่างบานออกตั้งแต่เอวจนถึงชายกระโปรงโดยอาจใช้การรูดหรือย้วย ทำให้เกิดมูมมอเป็นลักษณะเดียวกับตัวเอกซ์ นิยมความยาวตั้งแต่คลุมเข่าจนถึงหน้าแข้ง ตัดเย็บด้วยเนื้อผ้าปานกลางมีและน้ำหนัก

2.5.5.5 โครงร่างแบบคอรอลเอไลน์ (Corolle Line) ลักษณะโครงร่างคล้ายกลีบไม้มีโครงเสื้อช่วงไหล่พอดีตัวและขยายออกช่วงหน้าอกทำให้ดูมีอกใหญ่จากนั้นคอเล็กน้อยลงช่วงเอวฟิตเข้ารูปและสะโพกโค้งบานออกอย่างชัดเจน คล้ายทรงโครงร่างแบบอวาร์กลาส กระโปรงบานทรงวงกลมรอบตัวมีความยาวตั้งแต่คลุมเข่าจนถึงน่องนิยมเป็นกระโปรงจีบตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อบางและมีน้ำหนัก

2.5.5.6 โครงร่างแบบเอชไลน์ (H-Line) ลักษณะเป็นทรงตัวเอชมีโครงเสื้อทรงตรงตั้งแต่ไหล่ถึงสะโพก ใช้เข็มขัดหรือวัสดุอื่นคาดบริเวณเอว ลักษณะเดียวกันกับเส้นขวางกลางตัวเอช นิยมโครงเสื้อขนาดพอดีตัวผู้สวมใส่ไม่เข้ารูปหรือหลวมจนเกินไป มีความยาวคลุมเข่า นิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อปานกลางและผ้าที่มีความยืดหยุ่นเพื่อเน้นรูปร่างของผู้สวมใส่

2.5.5.7 โครงร่างแบบเพนซิล (Pencil) ลักษณะทรงตรงเหมือนดินสอหรือกล่องสี่เหลี่ยมผืนผ้าหรือสี่เหลี่ยมจัตุรัส มีโครงเสื้อทรงตรงตั้งแต่ไหล่ถึงสะโพกนิยมใช้ขนาดสะโพกเป็น โดยใช้เกณฑ์ในการวัดเพื่อความพอดีของความกว้างชายกระโปรง มีความยาวคลุมเข่านิยมตัดเย็บด้วย ผ้าเนื้อบางจนถึงเนื้อปานกลาง

2.5.5.8 โครงร่างแบบทระพีซอยด์ (Trapezoid) ลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยมคางหมูมีลักษณะคล้ายโครงร่างแบบเอไลน์ แต่เอไลน์จะมีโครงร่างที่พอมเพรียวกว่า นิยมปล่อยบานตั้งแต่หน้าอกเป็นต้นไป ชายกระโปรงปล่อยบานออกจากร่างกาย นิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อปานกลางและไม่เหมาะกับผ้าที่มีน้ำหนักทั้งตัว มีความยาวตั้งแต่เหนือหัวเข่าจนถึงครึ่งหน้าแข้ง

2.5.5.9 โครงร่างแบบสแวกเกอร์ (Swagger) ลักษณะทรงสี่เหลี่ยมคางหมูคล้ายโครงร่างแบบทระพีซอยด์แต่ช่วงไหล่จะมีความกว้างคลุมไหล่ทั้งสองข้างแบบพอดีตัว ส่วนตัวเสื้อปล่อยตรงลงมา ชายเสื้อแยกตะเข็บทั้งด้านหน้าและด้านหลังให้้วยบานออกรวม 11 นิ้วขึ้นไป มีความยาวตั้งแต่พอดีเข่าจนถึงคลุมเข่า ตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อหนา นิยมตัดเย็บเป็นเสื้อแขนยาวไม่มีตะเข็บรอยต่อระหว่างแขนกับตัวเสื้อ และนิยมสวมใส่คู่กับกระโปรงทรงตรงสอดพอดีตัวมีความยาวตั้งแต่บั้นเอวจนถึงหน้าแข้ง

2.5.5.10 โครงร่างแบบคอมบิเนชัน ฟิตติ้ง (Combination Fitting) ลักษณะทรงคล้ายโครงร่างแบบสแวกเกอร์ แต่ช่วงไหล่มีขนาดพอดีตัวลำตัว เสื้อปล่อยตรงลงมาชายเสื้อ้วยบานออกเป็นโครงร่างที่เหมาะสมสำหรับผู้หญิงมีครรภ์ที่มีการขยายตัวของหน้าท้องและเล็กลงหลังคลอดบุตร เพราะโครงร่างนี้ช่วงเอวมีการรัดด้วยยางยืดระหว่างเกล็ดได้ทรงทำให้ช่วงเอวคอดลงแต่สามารถหัดและขยายได้ นิยมอำพรางรอยรัดช่วงเอวโดยการแทรกเข็มขัดเอาไว้ที่เกล็ดได้ทรงหรือตะเข็บข้าง มีความยาวตั้งแต่พอดีเข่าจนถึงคลุมเข่าตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อปานกลาง

2.5.5.11 โครงร่างแบบแอมเพิล (Ample) ลักษณะรูปทรงไข่ มีโครงสร้างกว้างคลุมไหล่ทั้งสองข้างจากนั้นพองตัวออกกว้างปกคลุมทั่วร่างกายช่วงบน นิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อเบาไม่มีน้ำหนัก มีความยาวตั้งแต่พอดีเข่าจนถึงพื้น

2.5.5.12 โครงร่างแบบเอไลน์ (A-Line) โครงร่างนี้เป็นโครงร่างที่ได้รับความนิยมมากที่สุด เป็นโครงสร้างที่ Christian Dior คิดค้นขึ้นต่อจากเอไลน์ ลักษณะรูปทรงส่วนบนเข้ารูปพอดีตัวจนถึงเข้ารูปแบบพิตมากเพื่อนำสนธิระให้ชัดเจนด้วยคอร์เซ็ท (Corset) ส่วนใหญ่มีการตัดต่อตะเข็บช่วงสะโพกบน กระโปรงบานออกตั้งแต่สะโพกลงมาลักษณะเดียวกับตัวเอหรือสามเหลี่ยม มีความยาวตั้งแต่เหนือเข่าจนถึงพื้นนิยมนตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อปานกลาง

2.5.5.13 โครงร่างแบบเต็นท์ (Tent) ลักษณะรูปทรงแบบสี่เหลี่ยมคางหมูมีขนาดกว้างกว่าโครงร่างแบบทระพีซอยด์ โครงสร้างหลวมตั้งแต่ไหลลงมา ชายกระโปรงปล่อยบานเต็มตัว เพื่อให้สามารถสวมใส่กระโปรงที่มีความบานไว้ด้านในอีกชั้น ด้านหลังมีขนาดกว้างกว่าด้านหน้า มีความยาวตั้งแต่เหนือเข่าจนถึงหน้าแข้ง ในอดีตนิยมนตัดเย็บเป็นเสื้อโค้ทมีปกและแขนยาวด้วยผ้าเนื้อหนานุ่ม

2.5.5.14 โครงร่างแบบลอง ทอร์โซ (Long Torso) ลักษณะโครงร่างเป็นแบบลำตัวยาว หลวมไม่เน้นรูปร่าง ส่วนใหญ่ขยับเส้นเอวลงมาอยู่บริเวณสะโพกกลาง บางแบบอาจพิตที่สะโพกกลางพอดี หรือทำให้เกิดการกระพุงขึ้นทำให้ลำตัวดูหลวมยิ่งขึ้นแต่ก็ไม่พิตพอดีตัว ท่อนล่างเป็นกระโปรง

ทรงตรงปลายบานเล็กน้อย นิยมความยาวตั้งแต่คลุมเข่าจนถึงประมาณหน้าแข้ง ตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อบางจนถึงเนื้อปานกลาง

2.5.5.15 โครงร่างแบบทูนิค (Tunic) ลักษณะทรงตรงตั้งแต่ไหล่ปล่อยยาวลงมาจนถึงช่วงระหว่างสะโพกและข้อเท้า สำหรับชุดกลางวันนิยมความยาวตั้งแต่คลุมสะโพกจนถึงเหนือเข่า ตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อบางและมีน้ำหนัก นิยมสวมใส่ควบคู่กับกางเกงขาสั้นหรือกางเกงขายาวรัดรูป

2.5.5.16 โครงร่างแบบวีไลน์ (V-Line) ลักษณะเป็นทรงตัววี มีโครงเสื้อช่วงบนกว้างคลุมไหล่ทั้งหมดและจะค่อยๆสอบแคบลงจนถึงชายกระโปรง นิยมความยาวตั้งแต่พอดีเข่าจนถึงคลุมเข่า ตัดเย็บด้วยผ้าได้หลากหลายเนื้อ

2.5.5.17 โครงร่างแบบวายไลน์ (Y-Line) เป็นโครงสร้างที่ Christian Dior คิดค้นขึ้นต่อจากโครงร่างแบบเอไลน์โดยเป็นเอไลน์แบบกลับหัวจึงมีลักษณะเป็นทรงคล้ายตัววาย มีโครงเสื้อช่วงไหล่กว้างและค่อยๆสอบแคบพอดีตัวที่บริเวณเอว นิยมตัดเย็บเป็นเสื้อแขนยาวกับกระโปรงพอดีตัว นิยมความยาวตั้งแต่พอดีเข่าจนถึงคลุมเข่า ตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อหนานุ่มและผ้าเนื้อเบา

2.5.5.18 โครงร่างแบบทิวลิป (Tulip) ลักษณะรูปทรงคล้ายดอกทิวลิป มีโครงสร้างช่วงบนเน้นไหล่เล็กน้อยพองขยายช่วงหน้าอกจากนั้นเน้นฟิตพอดีช่วงเอวและช่วงล่างเป็นกระโปรงขนาดพอดีตัว ปลายกระโปรงสอบเข้าเล็กน้อยเพื่อทำให้ผู้สวมใส่ดูมีรูปร่างดีและเอวเล็ก นิยมความยาวตั้งแต่เหนือเข่าจนถึงพื้นตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อเบาและผ้าเนื้อปานกลาง

2.5.5.19 โครงร่างแบบอวอร์กลาส (Hourglass) ลักษณะรูปทรงนาฬิกาทราย มีโครงสร้างคล้ายโครงร่างแบบทิวลิปแม้ว่าช่วงบนและช่วงล่างพอดีตัวแต่มีความกว้างมากกว่าและไม่เน้นช่วงไหล่ ส่วนใหญ่นิยมให้ช่วงบนและช่วงล่างพองมากกว่ารูปร่างของผู้สวมใส่จริง จะเน้นฟิตพอดีช่วงเอว มีความยาวตั้งแต่คลุมเข่าจนถึงหน้าแข้งตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อเบาและผ้าเนื้อปานกลาง

2.5.5.20 โครงร่างแบบแมกเนท (Magnet) ลักษณะโครงร่างคล้ายแม่เหล็กรูปเกือบม้า ท่อนบนหลวมแล้วสอบเข้าช่วงชายกระโปรง กระโปรงมีความยาวตั้งแต่คลุมเข่าจนถึงหน้าแข้ง มีโครงสร้างที่ใหญ่กว่าผู้สวมใส่มากนิยมใช้โครงร่างนี้สำหรับเสื้อคลุมชั้นนอกและตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อหนานุ่มและผ้าเนื้อปานกลาง โดยแทรกใส่สังเคราะห์ไว้ด้านใน

2.5.5.21 โครงร่างแบบไคท์ (Kite) ลักษณะโครงร่างคล้ายว่าวหรือรูปหกเหลี่ยม ท่อนบนหลวมแล้วสอบเข้าพอดีกับชายกระโปรงรอบขา นิยมความยาวตั้งแต่หน้าขาจนถึงคลุมเข่า ตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อปานกลางและผ้าเนื้อเบา โครงสร้างมีขนาดใหญ่กว่าผู้สวมใส่ค่อนข้างมากแต่ไม่ใหญ่เท่าโครงร่างแบบแมกเนท

2.5.5.22 โครงร่างแบบสปินเดิล (Spindle) ลักษณะโครงร่างคล้ายกระสวยทอผ้า เป็นโครงสร้างที่มีขนาดใหญ่กว่าผู้สวมใส่เล็กน้อย โดยช่วงท่อนบนและชายกระโปรงท่อนล่างแคบพอดีตัว

ผู้สวมใส่แต่พองออกช่วงกลางลำตัว มีความยาวตั้งแต่หน้าขาจนถึงคลุมเข่า นิยมตัดเย็บด้วยผ้าที่มีน้ำหนักเบา

2.5.5.23 โครงร่างแบบโคคอน (Cocoon) ลักษณะโครงร่างคล้ายรังไหม เป็นโครงสร้างที่ขนาดใหญ่กว่าผู้สวมใส่ค่อนข้างมากแต่ไม่ใหญ่เท่าโครงร่างแบบแมกเนท แม้ว่าช่วงบนจะหลวมเหมือนโครงร่างแบบแมกเนทแต่ช่วงล่างค่อยๆสอบเข้าจนถึงชายกระโปรงคล้ายโครงร่างแบบโคท มีความยาวตั้งแต่คลุมเข่าจนถึงหน้าแข้ง นิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อหนานุ่มและผ้าเนื้อปานกลางโดยแทรกใยสังเคราะห์ไว้ด้านใน

2.5.5.24 โครงร่างแบบบาร์เรล (Barrel) ลักษณะโครงร่างคล้ายถังเหล็ก ช่วงท่อนบนและชายท่อนล่างแคบพอดีตัวผู้สวมใส่เหมือนโครงร่างแบบสปินเดลแต่จะพองออกช่วงกลางลำตัว และโครงสร้างมีขนาดใหญ่กว่าผู้สวมใส่มากกว่า มีความยาวตั้งแต่คลุมเข่าจนถึงหน้าแข้ง นิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อเบาและผ้าเนื้อปานกลางโดยบางแบบอาจแทรกสุ่มหรือโครงไว้ด้านใน

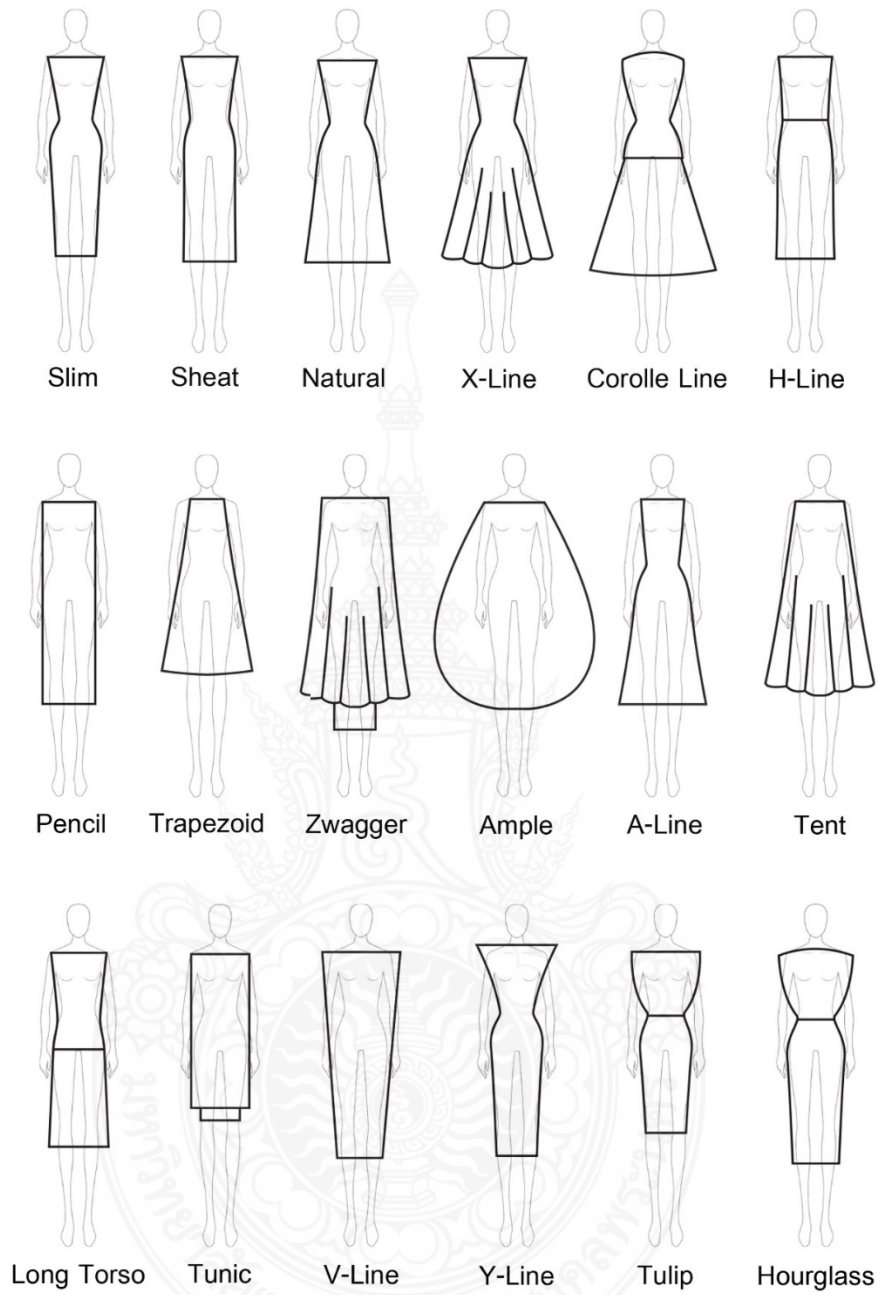
2.5.5.25 โครงร่างแบบบับเบิล (Bubble) ลักษณะโครงร่างพองออกคล้ายพองอากาศหรือแมงกะพรุน ท่อนบนมีขนาดพอดีตัวหรือเข้ารูป ท่อนล่างโป่งพองบานออกและชายม้วนเก็บเข้าด้านใน นิยมความยาวตั้งแต่หน้าขาจนถึงเหนือเข่า ทำให้ผู้สวมใส่ดูมีขาเรียวยาวขึ้นตัดกับความพองของชายกระโปรง นิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อบางเบา

2.5.5.26 โครงร่างแบบบอลูน (Balloon) ลักษณะโครงร่างพองออกคล้ายลูกโป่ง ท่อนบนมีขนาดพอดีตัวหรือเข้ารูป ส่วนท่อนล่างโป่งพองบานออกและชายม้วนเก็บเข้าด้านในแต่แคบกว่าโครงร่างแบบบับเบิล นิยมความยาวตั้งแต่คลุมเข่าจนถึงหน้าแข้ง ตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อบางเบา

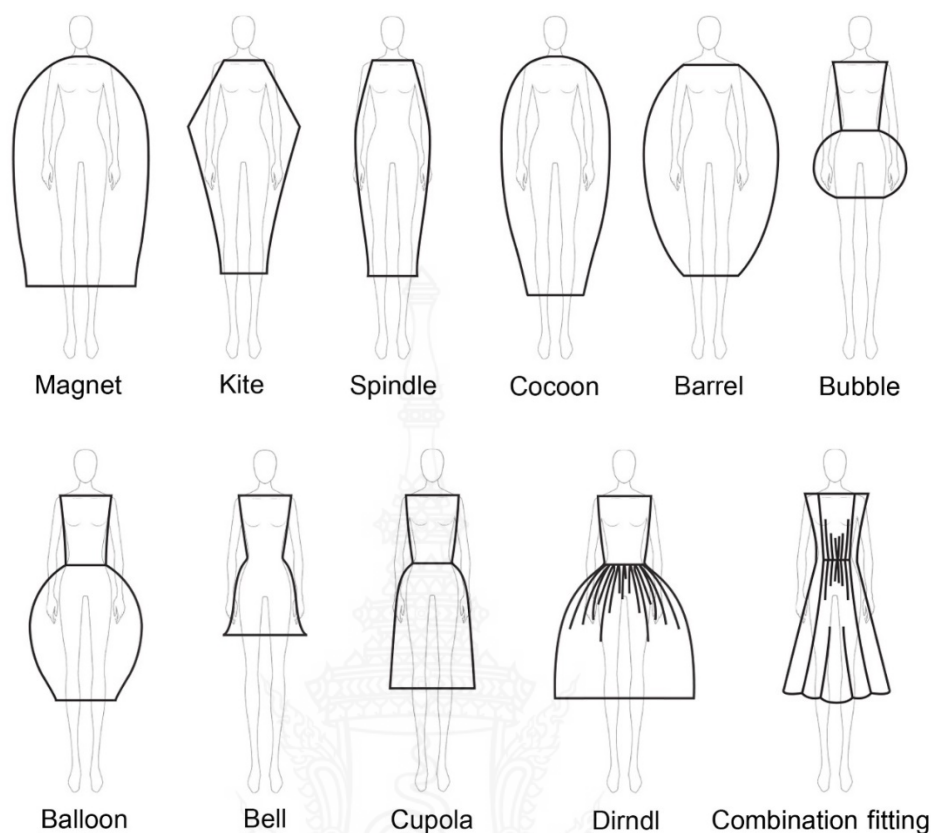
2.5.5.27 โครงร่างแบบเบล (Bell) ลักษณะโครงร่างคล้ายระฆังคว่ำ ท่อนบนพอดีตัวหรือเข้ารูปจนถึงเอว เปิดไหล่ ท่อนล่างสะโพกบนเข้ารูปและบานออกช่วงสะโพกล่าง นิยมความยาวตั้งแต่หน้าขาจนถึงเหนือเข่า ตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อปานกลางไม่แนบเนื้อ

2.5.5.28 โครงร่างแบบคิวโปลา (Cupola) ลักษณะโครงร่างคล้ายหลังคาทรงโดม ท่อนบนมีขนาดพอดีตัว ท่อนล่างเข้ารูปช่วงเอวและบานออกตั้งแต่สะโพกจนถึงชายกระโปรง มีจีบรูปครอบเอวน้อยกว่าโครงร่างแบบเดอรันเดลหรือไม่มีเลย มีความยาวตั้งแต่คลุมเข่าจนถึงหน้าแข้ง นิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อปานกลาง

2.5.5.29 โครงร่างแบบเดอรันเดล (Dirndl) ลักษณะโครงร่างท่อนบนเข้ารูปจนถึงเอวคอกกว้าง ท่อนล่างจีบรูปครอบเอวบานออกตั้งแต่เอวจนถึงชายกระโปรงเป็นกระโปรงเต็มตัวหรือกระโปรงวงกลม มีขอบเอวหรือผ้าคาดเอวมีความยาวตั้งแต่เหนือเข่าจนถึงหน้าแข้ง นิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อปานกลางเพื่อให้สามารถทำจีบรูปได้บานและไม่หนาจนเกินไป

ภาพที่ 2.17 โครงร่างของเสื้อผ้า

ภาพที่ 2.18 โครร่างของเสื้อผ้า

2.6 ข้อมูลเกี่ยวกับการแอปพลิเค่ (Applique)

การแอปพลิเค่หรือการเย็บปะติด (Applique) คือ การนำผ้ามาตัดหรือเจาะให้เกิดรูปร่างตามแบบที่ต้องการ เช่น ดอกไม้ ผลไม้ คน สิ่งของ รูปทรงเรขาคณิต หรือรูปทรงอิสระ แล้วนำมาปะติดและเย็บลงบนผ้าด้วยวิธีการสอย หรือเย็บด้วยจักรลงไปบนผ้าอีกชิ้นหนึ่ง

2.6.1 ความเป็นมาของการแอปพลิเค่ (Applique)

การแอปพลิเค่ (Applique) หรือการตัดปะผ้า ในยุคแรก ๆ ถูกค้นพบในอูโมงค์ฝั่งศพมีอายุอยู่ในราวศตวรรษที่ 5 เป็นการตัดปะผ้าสักหลาด ซึ่งถูกผลิตโดยชนเผ่าเร่ร่อนในเอเชียกลางและไซบีเรีย นอกจากนั้นยังพบว่าปลาไนไซบีเรียและอเมริกาเหนือโดยเฉพาะปลาแซลมอน ได้ถูกนำหน้มาใช้ตกแต่งการตัดตกแต่งผ้าเพื่อทำถุงหรือเครื่องนุ่งห่ม และผ้าตัดปะแขวนผนัง โดยได้ถูกตัดปะตกแต่งด้วยลวดลายต้นไม้ สัตว์ นก และลวดลายการเต้นรำโดยในประเทศอียิปต์มีอายุราวคริสต์ศตวรรษที่ 300 ถึง 1,000

ในช่วงยุคกลาง ยุโรปได้ใช้งานตัดปะผ้าในการตกแต่งบ้านเรือน เนื่องจากราคาถูกเพราะใช้เวลาในการผลิตน้อย และยังถูกใช้แทนป้ายและถูกประยุกต์ใช้เป็นสื่อคลุมของอัศวินเพื่อแสดงความหมายของความเป็นมิตรหรือศัตรู ในยุคที่ผ้าขาดแคลน วิธีการตัดปะผ้าและการต่อผ้าเป็นการใช้ประโยชน์จากส่วนที่ดีของเสื้อผ้าเก่า

ในยุโรปช่วงศตวรรษที่ 13 และ 14 งานตัดปะผ้ากลายเป็นงานที่ใช้กันในทางศาสนา เช่น เสื้อทำพิธี ผ้าปูโต๊ะพิธี แต่ในศตวรรษที่ 16 ได้นำมาใช้กับบุคคลทั่วไป โดยการนำมาทำเป็นของตกแต่งบ้าน เช่น ผ้าแขวนผนัง พรม ม่าน ผ้าบุเก้าอี้ เป็นต้น

ภาพที่ 2.19 งานแอปพลิเคชั่นบนแขนเสื้อของบิชอปในสเปน ปี ค.ศ.1570
ช่วงศตวรรษที่ 16

ที่มา: <https://www.decor-antiquaire.com/>

ภาพที่ 2.20 งานแอปพลิเคชั่นหมอนอิงในอิตาลี ช่วงปลายศตวรรษที่ 17

ที่มา: <https://www.decor-antiquaire.com>

ในประเทศฝรั่งเศสและอิตาลี หนังสือผ้าหนา เช่น กำมะหยี่หรือไหมยกดอก ถูกใช้ในการตกแต่งผ้าตัดปะเข้ากับอานม้า โดยผ้าจะถูกทำให้แข็งโดยกาวและกระดาษแล้วนำมาเย็บติดกับขอบของพื้นหลัง ซึ่งวิธีการนี้ถูกใช้ในการเย็บติดกับหนังด้วย จากการค้นพบเส้นทางเดินเรือไปยังประเทศอินเดีย ทำให้เกิดการค้าขายกับอินเดียขึ้น ภาพพิมพ์และผ้าพิมพ์ลายดอกได้เริ่มเข้ามาสู่ยุโรปในราวปี ค.ศ.1606 ผ้าชนิดใหม่ถูกตัดขึ้นและมีการติดลวดลายดอกไม้ลงบนผ้า เทคนิคนี้เรียกว่า Broderie Perse โดยชื่อนี้ได้มาหลังจากการเย็บแบบเปอร์เซียได้เข้ามาในยุโรปช่วงศตวรรษที่ 12 และ 13

สักราดถูกใช้ในงานตัดปะผ้ามาหลายศตวรรษ เพราะคุณสมบัติที่ไม่ลู่ในขณะที่ตัดขึ้นรูป นอกจากนั้นยังถูกใช้ในการปูพื้น ทำถุง และทำอานอุฐูของชนเผ่าเร่ร่อนในเอเชียกลาง และยังถูกใช้ตกแต่งผ้าตัดปะในประเทศฮังการีและโปแลนด์ด้วย ในประเทศอิหร่านมีผ้าตัดปะที่ทำจากสักราด

ผ้าฝ้าย หรือขนแกะ โดยใช้โลหะตกแต่งหนังสัตว์เนื่องจากหนังสัตว์มีคุณสมบัติเหมือนสักหลาด และถูกใช้ตกแต่งการตัดปะในยุโรปตะวันออก ไชบีเรีย และอเมริกาเหนือด้วยเช่นกัน

ภาพที่ 2.21 ชิ้นส่วนของผ้าคลุมอานม้าที่เป็นงานแอปพลิเค่ผ้าสักหลาดผสม
ขนสัตว์ ของอิหร่าน ในช่วงศตวรรษที่ 19

ที่มา: <https://www.1860-1960.com>

การแอปพลิเค่ไม่ได้ถูกใช้ในการตกแต่งเสมอไป เพราะยังสามารถใช้ในการซ่อมแซมเสื้อผ้าเก่าได้ ตัวอย่างเช่นผ้าที่ใช้ตัดเสื้อผ้าของประเทศชูดานในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 ซึ่งถูกคลุม

เครื่องแบบด้วยชิ้นผ้าตัดปะผิวขรุขระ เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของความอดอยากและต่ำต้อยตามคำสั่งของผู้นำกลุ่มทหาร หลังจากนั้นจำนวนทหารได้เพิ่มมากขึ้น ผ้าแบบนี้จึงได้กลายมาเป็น เครื่องแบบทางการซึ่งตกแต่งด้วยสัญลักษณ์ที่ทำจากชิ้นผ้าตัดปะ (กัญญา, 2552)

ภาพที่ 2.22 เทคนิคการแอฟพลิเคชั่นเสื้อทหารของประเทศชูดานในช่วงศตวรรษที่ 19
ที่มา: <https://www.britishmuseum.org>

ภาพที่ 2.23 เสื้อทหารของประเทศซูดานในช่วง ค.ศ.1881 ถึง ค.ศ.1898

ที่มา: <http://www.britishmilitariaforums.yuku.com>

2.6.2 วิธีการแอฟพลิเค์ การแอฟพลิเค์สามารถทำได้หลัก ๆ 2 วิธีดังนี้

2.6.2.1 การแอฟพลิเค์ด้วยมือ

2.6.2.2 การแอฟพลิเค์ด้วยจักรเย็บผ้า

โดยทั้ง 2 วิธีสามารถทำได้ทั้งการแอฟพลิเค์แบบเก็บริมผ้า และไม่เก็บริมผ้า โดยแบบไม่เก็บริมผ้า ต้องนำผ้าไปรีบกัผ้ากาวก่อน เพื่อให้ชิ้นผ้าคงรูปและขอบไม่รุ่ย แล้วจึงนำมาทำการแอฟพลิเค์ ส่วนแบบเก็บริมผ้า ในกรณีที่ผ้าที่จะนำมาแอฟพลิเค์มีโครงสร้างหลวม ต้องนำไปรีดผ้ากาวก่อนแล้วจึงนำมาแอฟพลิเค์ แต่ถ้าหากผ้ามีโครงสร้างการทอที่แน่นอยู่แล้ว สามารถนำมาทำเทคนิคการแอฟพลิเค์ได้เลย

การแอฟพลิเค์ด้วยจักรเย็บผ้าแบบเก็บริม มีสองวิธี คือ วิธีที่หนึ่ง ม้วนขอบของผ้าชิ้นที่จะนำไปแอฟพลิเค์แล้วเย็บลงไปบนผ้าอีกชิ้นหนึ่ง หรือวิธีที่สองคือ เย็บผ้าที่เป็นชิ้นที่จะนำไปแอฟพลิเค์ กับผ้าประกบด้านล่างอีกหนึ่งชิ้น จากนั้นกลับด้านให้กลายเป็นชิ้นเทคนิคที่ถูกเย็บกลับเก็บริมผ้าเรียบร้อย แล้วจึงนำไปแอฟพลิเค์ลงบนผ้าอีกชิ้นหนึ่ง

ภาพที่ 2.24 เทคนิคการแอฟพลิเค์ด้วยมือแบบเก็บริมผ้า

ที่มา: <https://www.craftsy.com>

ภาพที่ 2.25 เทคนิคการเย็บปักด้วยมือแบบไม่เก็บริมผ้า
ที่มา: <https://www.sewguide.com>

ภาพที่ 2.26 เทคนิคการเย็บปักด้วยจักรเย็บผ้าแบบเก็บริมผ้า
ที่มา: <https://www.craftsselection.com>

ภาพที่ 2.27 เทคนิคการแอปพลิเคต์ด้วยจักรเย็บผ้าแบบไม่เก็บริมผ้า
ที่มา: <https://www.etsy.com>

2.7 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงบันดาลใจในการออกแบบ

2.7.1 แนวโน้มกระแสแฟชั่นฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อนปี 2022

จากการศึกษาเกี่ยวกับกระแสแนวโน้มแฟชั่นของฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อนของปี 2022 จาก <https://www.thetrendspotter.net> ได้กล่าวไว้ดังต่อไปนี้

Y2K คือกระแสแฟชั่นที่กำลังทยอยกลับมาและเริ่มเป็นกระแสหลักของช่วงปลายปี 2021 และมีแนวโน้มจะยาวจนถึงช่วงปลายปี 2022 โดย Y2K คือ แฟชั่นที่พ่ายอนประวัติศาสตร์กลับไปในช่วงปลายปี 1990 จนถึงช่วงปี 2000 ต้น ๆ ที่เป็นช่วงแห่งการนิยมความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีและรูปแบบแห่งอนาคต โดยแฟชั่นในยุคนี้มีอิทธิพลมาจาก icons แห่ง pop culture ไม่ว่าจะเป็น Paris Hilton, Britney Spears หรือ Christina Aguilera รวมไปถึงหนังและซีรีส์ต่าง ๆ เช่น Mean Girls, Legally Blonde และ Gossip Girl ซึ่งการแต่งตัวสไตล์ Y2K ก็จะมีตั้งแต่ เสื้อคอ รอบเอวลอยตัวเล็ก ๆ กางเกงเอวต่ำ กางเกงขาบาน กระเป๋าทรงบาแกตต์ (baguette) รองเท้าส้นเต

รีด และชุดวอร์มยี่ห้อ Juicy Couture เป็นต้น โดยรายละเอียดหลัก ๆ ที่เห็นชัดและเป็นจุดเด่นที่สุดที่สำคัญ คือ การประดับด้วยวัสดุมันวาว ระบายระยับ หรือลูกปัดหลากสี

ภาพที่ 2.28 กระแสแนวโน้มแฟชั่น Y2K ฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อนของปี 2022

ที่มา: <https://www.thetrendspotter.net>, 2564

2.7.2 แรงบันดาลใจในการออกแบบ

การสร้างสรรคผลงานการศึกษาและพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติ จังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชัน ผู้วิจัยได้รับแรงบันดาลใจในการออกแบบจากตัวหนังสือ ภาพหรืออีโมจิ (Emoji) ที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในสังคมออนไลน์ โดยใช้แนวความคิดเหมือนกับศิลปะแบบป๊อปอาร์ต (Pop art) ที่เป็นการหยิบยืมเอาสิ่งที่มีอยู่ในสังคมและได้รับความนิยมหรือเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายมานำเสนออย่างมีชีวิตชีวา ซึ่งปัจจุบันตัวหนังสือภาพหรืออีโมจิก็คือสิ่งที่มีอยู่ในสังคม และถือว่าเป็นที่นิยมและใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก ไม่ว่าจะในแอปพลิเคชันต่างๆบนสมาร์ตโฟนหรือในอินเทอร์เน็ต โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึงสถิติการใช้อีโมจิที่ได้รับความนิยมมากที่สุด 3 อันดับแรกของกลุ่มคน Generation Y ในปี 2021 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยในครั้งนี้ เพื่อนำมาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบ ซึ่งจากข้อมูลการรวบรวมสถิติของ www.brandwatch.com สรุปได้ว่า 3 อันดับดังกล่าวได้แก่ 1.อีโมจิหัวเราะทั้งน้ำตา (Face with tear of joy) 2.อีโมจิหัวใจสีแดง (Red heart) และ 3.อีโมจิไฟลุก (Fire) โดยการออกแบบชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนครจะใช้แรงบันดาลใจจากอีโมจิ 3 แบบนี้ในการออกแบบ โดยจะสื่อสารออกมา

ผ่านรูปแบบการทำเทคนิคแอปพลิเคชันและออกแบบอ้างอิงตามกระแสแฟชั่นในฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน ปี 2022

1.

2.

3.

ภาพที่ 2.29 อีโมจิที่ได้รับความนิยมมากที่สุด 3 อันดับแรกของกลุ่มคน Generation Y ในปี 2021

ที่มา: <https://www.brandwatch.com>

2.7.2.1 ศิลปะป๊อพอาร์ต (Pop art)

ป๊อพอาร์ต เป็นศิลปะที่มีอิทธิพลมากในกลางคริสต์ทศวรรษ 1950 ถึงปลาย 1960 ถือเป็นศิลปะที่เป็นต้นกำเนิดการสรรเสริญวัฒนธรรมป๊อพ (Popular culture) ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่ถูกยอมรับในระดับสากล แต่ในสมัยก่อนถูกจัดให้เป็นวัฒนธรรมระดับล่าง โดยวัฒนธรรมศิลปะชั้นสูงเป็นส่วนที่สวนทางกัน ซึ่งหมายถึงศิลปะที่ได้รับการยกย่อง การให้มูลค่า มีความเป็นเอกลักษณ์ต้นแบบขึ้นเดียวไม่เหมือนผู้ใด มีคุณค่า มูลค่าจะต้องถูกองค์กรสำคัญต้องจัดเก็บในพิพิธภัณฑ์ระดับชาติ

ระหว่างปลายคริสต์ทศวรรษ 1940 - 1950 ศิลปะแนวแอ็บสแตรคเอ็กซ์เพรสชันนิสม์ (Abstract Expressionism) กระเสือกกระสนแสวงหาชื่อเสียงและการยอมรับ จนกระทั่งนักวิจารณ์ยกย่อง และมีพิพิธภัณฑ์ซึ่งงานเพื่อเปิดแสดง แต่ชาวบ้านไม่เข้าใจภาพเขียนแบบแอ็บสแตรคเอ็กซ์เพรสชันนิสม์ กลายเป็นศิลปะสมัยใหม่ชั้นสูง เป็นสิ่งที่จำกัดอยู่ในชนชั้นสูงหรือชนชั้นกลางที่มีการศึกษาดี เป็นของจำเพาะสำหรับคนในวงการศิลปะตรงกันข้ามกับวัฒนธรรมป๊อพ ที่เป็นวิถีปฏิบัติและรสนิยมแบบตลาดดาซดิน เป็นวัฒนธรรมแห่งการเสพลินค้าที่ผลิตด้วยระบบอุตสาหกรรม มีจำนวนมากๆ ทุกชิ้นผลิตออกมาเหมือนกัน คนหมู่มาซื้อมาใช้เหมือนกันไปหมด เทียบไม่ได้กับงานฝีมือ งานสร้างสรรค์ชั้นสูง

ป๊อพอาร์ต เปรียบเสมือนชั่ววูตรงข้ามอีกอย่างที่ได้ตอบไปมากับลัทธิแอ็บสแตรคเอ็กซ์เพรสชันนิสม์ ที่มุ่งเน้นการถ่ายทอดความรู้สึก ความเป็นปัจเจกบุคคล ความเป็น

ตนเอง และต้องแสดงออกถึงจิตวิญญาณ แต่ พ็อพอาร์ต เป็นการเอาสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เช่น ของสำเร็จรูป ของในตลาด มานำเสนอแบบเตอะตา และมีชีวิตชีวา งานของ พ็อพ อาร์ต ส่วนใหญ่จะมีการแทรกปนความขบขัน เสียดสี ต่อศิลปะและการใช้ชีวิต

ริชาร์ด แฮมิลตัน (Richard Hamilton) ศิลปินชาวอังกฤษเป็นคนแรกที่ทำงานในแนวพ็อพอาร์ตเมื่อปี 1956 โดยการใช้เทคนิคปะติดภาพถ่ายและสิ่งพิมพ์ ต่อมาส่งอิทธิพลไปสู่สหรัฐอเมริกาและเยอรมนี ศิลปะกระแสนี้มีความเคลื่อนไหวคึกคักที่สุดในช่วงปลายคริสต์ทศวรรษ 1950 จนถึง 1960

ต้นตอทางรูปแบบและความคิดสามารถสืบย้อนกลับไปทีกลุ่มดาดา (Dada) ในด้านของการใช้สินค้าบริโภค ข้าวของเครื่องใช้ (วัสดุสำเร็จรูป) อารมณ์ขันและการต่อต้านศิลปะชั้นสูง และแน่นอนว่า นีโอ - ดาดา (Neo-Dada) ก็มีอิทธิพลต่อพ็อพอาร์ตด้วยเช่นกัน ต่างกันตรงที่นีโอ-ดาดานำเอาผีแปรปรายเขียนภาพแบบแอ็บสแตรคเอ็กซ์เพรสชันนิสม์เข้ามาผสมด้วยเท่านั้น

รูปแบบและเนื้อหาของพ็อพอาร์ตไปกันได้กับวิถีชีวิตอเมริกันในคริสต์ทศวรรษ 1960 ยุคที่บริโภคนิยม สินค้าอุตสาหกรรมและวัฒนธรรมพ็อพกำลังเฟื่องฟูสุดขีด ทุกอย่างกลายเป็นสินค้าสำหรับซื้อขาย บ้านเมืองเต็มไปด้วยสื่อโฆษณา สิ่งพิมพ์ ภาพลักษณ์ที่สร้างขึ้นเพื่อดึงดูดความสนใจ เป็นวัฒนธรรมแบบเสพภาพและภาพลักษณ์สำหรับมองดู พ็อพอาร์ตจึงแสดงความเป็นอเมริกันได้อย่างถึงพริกถึงขิง

พ็อพอาร์ต คืองานศิลปะของคนเมืองเป็นวัฒนธรรมเมืองโดยแท้ หากลองเปรียบเทียบ “เรื่อง” หรือ “หัวเรื่อง” ที่ศิลปินในโบราณชอบนำไปเขียนภาพ ศาสนา ตำนาน และประวัติศาสตร์ คงเป็นหัวเรื่องยอดนิยมในอดีต ในคริสต์คริสต์ศตวรรษที่ 19 และต้น 20 ธรรมดา และทิวทัศน์คือแรงบันดาลใจอันยิ่งใหญ่ เรื่องราวเกี่ยวกับคนและวิถีชีวิตของคนก็เช่นกัน จิตรกรกลุ่มอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) เขียนภาพชีวิตคนในเมือง ปิกัสโซ (Picasso) และ มาติสส์ (Matisse) ต่างก็ทำเรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติและคนมาตลอดชีวิต มีแต่พ็อพอาร์ตเท่านั้นที่มีวัฒนธรรมพ็อพในเมืองและสินค้าข้าวของต่าง ๆ เป็นแรงบันดาลใจ และเป็นครั้งแรกที่ศิลปินสนใจแสดงออกถึงปรัชญาของทุนนิยม บริโภคนิยมอย่างเอาจริงเอาจัง

รูปแบบ แนวคิด และการดำเนินงานของพ็อพอาร์ต ได้ส่งต่อเจตนารมณ์รวมไปถึงมีแรงผลักดันให้เกิดศิลปินและกระแสแนวคิดศิลปะใหม่ ๆ ในสมัยต่อมา โดยศิลปะในลัทธิหลังสมัยใหม่ หรือ โพสต์โมเดิร์นนิสม์ (Postmodernism) ที่ปัจจุบันเป็นที่รู้จักและพูดถึงอย่างแพร่หลายก็เติบโตมาจากพ็อพอาร์ต และอาจจะเป็นไปได้ว่าจากการที่พ็อพอาร์ตเป็นการล้อเล่นภาพหรือสัญลักษณ์ สินค้า การ์ตูน และสิ่งออกแบบที่คุ้นตามาใช้ในการสร้างสรรค์งาน จึงทำให้พ็อพอาร์ตเป็นที่ชื่นชอบของคนทั่วไป จนเรียกว่า “ประชานิยม” ซึ่งที่แท้จริงนั้น ไม่เพียงแค่นวนคิด แต่พ็อพอาร์ตสร้างความนิยมนั้นขึ้นมาจากจริง ๆ

ในความสำเร็จของฟ็อพอาร์ตในด้านที่เกี่ยวกับการจัดการกับระดับสูง-ต่ำของศิลปะ อาจมองได้สามทางว่า ศิลปินกลุ่มนี้ได้นำเอาศิลปะวัฒนธรรมจากสองขั้วสูง - ต่ำมาเจอกัน หรืออาจมองได้ว่าได้ทำของต่ำให้สูง นำของระดับล่างมาทำให้เป็นศิลปะชั้นสูง หรือไม่ก็เป็นการทำให้ของสูงโน้มลงมาแตะดิน เป็นการพยายามทำลายหอคอยงาช้างที่พวกโมเดิร์นนิสต์ (Modernist, Modernism) สร้างเอาไว้สูงตระหง่าน สูงขึ้นหิ้งเป็นของเฉพาะกลุ่ม แยกแยกออกจากสังคม กลายเป็นอะไรที่เป็น “อุดมคติ” เป็นแบบแผนและแข็งตัวจนเกินไป แต่เอาเข้าจริง ๆ การทำลายหอคอยงาช้างของโมเดิร์นนิสต์ แล้วประกาศว่าเป็นโพสท์โมเดิร์นจะทำให้ชาวบ้านเข้าถึงศิลปะมากขึ้นหรือไม่ ยังคงเป็นคำถามที่ชวนคิดอยู่จนถึงทุกวันนี้

แม้ว่าโดยแนวคิดรวมๆของฟ็อพอาร์ต คือ การท้าทายความคลาสสิกอันสูงส่งของศิลปะประเพณีที่อยู่ในกรอบระเบียบอันเคร่งครัด และยังทำการล้อเลียนหยอกเย้ากับความเป็นปัจเจกเฉพาะตัว ละเลยความเป็นต้นฉบับที่แปลกใหม่ไม่เหมือนใครตามแนวทางของ ศิลปะสมัยใหม่ (Modern art) แต่เอาเข้าจริง ๆ ศิลปินฟ็อพแต่ละคนต่างก็มีรูปแบบที่เป็นลักษณะเฉพาะไม่เหมือนศิลปินอื่น ๆ (แต่ไปเหมือนงานพาณิชย์ศิลป์ที่ตัวเองไปหยิบยืมมา)

แอนดี้ วอร์ฮอล (Andy Warhol) ไม่เป็นเพียงหัวหอกของกลุ่มศิลปินฟ็อพ แต่เป็นศิลปินชั้นนำระดับซูเปอร์สตาร์ของอเมริกาหรือของโลกเลยทีเดียว นอกจากจะเป็นศิลปินที่มีผลงานยอดเยี่ยมเป็นที่ชื่นชอบแล้ว วอร์ฮอล ยังเป็นดาวสังคมของนครนิวยอร์กอีกด้วย เรียกได้ว่าทั้งชีวิตและผลงานของเขาเป็น “ฟ็อพ” มาก ๆ เลยทีเดียว

ลักษณะเฉพาะตัวของวอร์ฮอลที่ทุกคนรู้จักก็คือ การทำงานจิตรกรรมด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ซิลค์สกรีน เทคนิคดังกล่าวเป็นวิธีการสร้างงานพิมพ์ในระดับอุตสาหกรรม มักจะใช้ในแวดวงโฆษณาขายสินค้า เช่น ทำโปสเตอร์ บิลบอร์ด และพิมพ์ลวดลายลงบนเสื้อยืด ในสมัยนั้นเทคนิคนี้ยังถือว่าเป็นของค่อนข้างใหม่

แอนดี้ วอร์ฮอล ใช้เทคนิคอุตสาหกรรมนี้พิมพ์ภาพดารานักร้อง และคนดังระดับตลาดมหาชน เช่น พิมพ์ภาพ มาริลีน มอนโร อลิซาเบ็ธ เทเลอร์ และ เอลวิส เพรสลีย์ บ้างก็พิมพ์ภาพผลงานจิตรกรรมระดับคลาสสิกที่ขึ้นหิ้งของโลก เช่น ภาพ โมนา ลิซ่า ภาพเทววินัส ฝีมือบอตติเชลลี ภาพทั้งหมดนี้ วอร์ฮอล นำมาพิมพ์ด้วยสีฉูดฉาดเตอะตาในจำนวนเยอะ ๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า เรียงกันเป็นพริตแบบสินค้าอุตสาหกรรมที่ผลิตซ้ำได้ทีละมาก ๆ

รอย ลิชเทินสไตน์ (Roy Lichtenstein) เป็นศิลปินฟ็อพอีกคนที่มีชื่อเสียงในระดับซูเปอร์สตาร์ แต่ยังไม่ถึงขั้น “ดาวสังคมไฮโซ” เท่า วอร์ฮอล ซึ่งลิชเทินสไตน์ มีลักษณะเฉพาะตัวด้วยการสร้างงานให้เป็นแนวการ์ตูน เขาหยิบยืมรูปแบบของสิ่งพิมพ์การ์ตูนอุตสาหกรรมที่เล่าเรื่องเป็นช่อง ๆ มีลักษณะพิเศษอยู่ที่การตัดขอบของภาพโดยใช้เส้นทึบและดำ เสมือนการสร้างสี่และการเพิ่มน้ำหนักของภาพโดยการใช้หลักการสร้างแถบสี รั้ว รวมไปถึงเม็ด หรือจุด ที่เรียกว่าเม็ดสกรีน ใน

บางผลงาน ลิขเทินส์ไตน์ ได้มีการนำภาพจากหนังสือการ์ตูนที่หาได้มากมายในท้องตลาดมาดัดแปลง เล็กน้อยจนกลายเป็นผลงานของตัวเอง

จุดที่พิเศษไปจากการ์ตูนสิ่งพิมพ์อุตสาหกรรมราคาถูกก็คือ ลิขเทินส์ไตน์ นำลักษณะดังกล่าวมาทำเป็นงานจิตรกรรมขนาดใหญ่ เรียกได้ว่า ระบายสีทำงานจิตรกรรมให้เป็นลักษณะอุตสาหกรรม หรือพูดอีกอย่าง ทำสิ่งพิมพ์ให้เป็นจิตรกรรม ทำศิลปะระดับให้เป็นศิลปะชั้นสูง หรือสลับกัน และที่ขาดไม่ได้เช่นเดียวกับ แอนดี้ วอร์ฮอล คือการหยอกล้องานคลาสสิกของบรมครู ลิขเทินส์ไตน์นำเอาภาพชั้นยอดอย่างเช่น งานสีน้ำมันภาพโบสถ์อันโด่งดังของ โมเนต์ (Monet) ภาพคนเดินหว่านเมล็ดพันธุ์พืชของ วินเซนต์ แวน โก๊ะ (Vincent van Gogh) ภาพนามธรรมเรขาคณิตของ มงเดรียน (Mondrian) และภาพปลาในโหลแก้วของ มาติสส์ มาทำเป็นจิตรกรรมและภาพพิมพ์ ในลักษณะที่เป็นสิ่งพิมพ์อุตสาหกรรม และดูเหมือนสินค้าแบบพ็อพในตลาด

คนโดยทั่วไปเมื่อได้ยินคำว่าประติมากรรมหรือรูปปั้นเมื่อใด ก็มักจะนึกถึงงานแกะสลักหินอ่อนรูปเหมือนจริง เช่น รูปเดวิด ของ ไมเคิลแองเจโล รูปชายหญิงจูบกันของ โรแดง หรือไม้กักรูปหล่อสำริดที่เป็นอนุสาวรีย์วีรบุรุษวีรสตรีแห่งชาติ แต่ประติมากรรมของเคลส์ โอลเด็นเบิร์ก (Claes Oldenberg) ปฏิเสธเรื่องราวยิ่งใหญ่แบบคลาสสิกมหากาพย์ทั้งหลาย โอลเด็นเบิร์ก หยิบจับเอาข้าวของในชีวิตประจำวันสมัยใหม่ เช่น ไม้หนีบผ้า กระจุดม ก้อนน้ำ สายยาง และขนมพายมาทำประติมากรรม ขยายขนาดจนใหญ่โตมหฬาร เรียกรอยยิ้มจากคนดูได้เป็นอย่างดี นอกจากทำของเล็กให้ใหญ่โตแล้ว โอลเด็นเบิร์ก ยังทำงานอีกชุดที่เป็นประติมากรรมอ่อนนุ่ม (soft sculpture) โดยนำเอาข้าวของเครื่องใช้กระจุกกระจิกมาขยายใหญ่โตเกินปกติ และยังใช้วัสดุนุ่มนิ่มมาสร้างประติมากรรม ทำให้สิ่งของเหล่านั้นอ่อนนุ่มเปื่อยกผิดธรรมชาติของวัตถุต้นแบบนั้น ๆ เรียกได้ว่าทำทลายการคิดการทำประติมากรรมในแบบจารีตประเพณีมากๆ เลยทีเดียว

แม้ว่าความเคลื่อนไหวของพ็อพอาร์ตจะมีความตื่นตัวที่สุดในราวกลางคริสต์ศตวรรษที่ 20 แต่แนวทางของพ็อพอาร์ตยังคงร่วมยุคร่วมสมัยกับสังคมและวงการศิลปะในปัจจุบันเป็นอย่างดี โดยเฉพาะในสังคมยุควัฒนธรรมพ็อพ หรือสังคมยุคหลังสมัยใหม่ (Post modern) เป็นยุคสมัยที่สิ่งต่างๆ จากยุคสมัยใหม่ก็ถูก “ถอดรื้อ” และถูกตรวจสอบไปเสียหมด เป็นยุคที่ทุกอย่างอย่างล้วนถูกทำให้พ็อพ ของสูงก็ถูกทำให้กลายเป็นของสามัญ กลายเป็นสินค้าสำหรับซื้อขายไปเสียทุกอย่าง

ตัวอย่างศิลปินแนวพ็อพอาร์ต ได้แก่ จิม ไดน (Jim Dine, 1935), ริชาร์ด แฮมิลตัน (Richard Hamilton, 1922), เดวิด ฮอคนีย์ (David Hockney, 1937), โรเบิร์ต อินเดียนา (Robert Indiana, 1928), อาร์.บี. คิทาจ (R.B. Kitaj, 1932), รอย ลิขเทินส์ไตน์ (Roy Lichtenstein, 1923), เคลส์ โอลเด็นเบิร์ก (Claes Oldenberg, 1929), ซิกมาร์ โพลเก้ (Sigmar Polke, 1941), แกร์ฮาร์ด ริชเตอร์ (Gerhard Richter, 1932), เจมส์ โรเซ็นควิสต์ (James Rosenquist, 1933), เอ็ด

รัสก้า (Ed Ruscha, 1937), แอนดี้ วอร์ฮอล (Andy Warhol, 1927), ทอม เวสเซลแมนน์ (Tom Wesselmann, 1931) (<https://guymnyt.wordpress.com>)

ภาพที่ 2.30 ชื่อผลงาน Campbell's Soup Can (1964) เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ศิลปิน แอนดี้ วอร์ฮอล

ที่มา: <https://goo.gl/t1XwJT>

ภาพที่ 2.31 ชื่อผลงาน Standard Station (1966) เทคนิคภาพพิมพ์ซิลค์สกรีน ศิลปิน เอ็ด รัสก้า

ที่มา: <https://goo.gl/t4x5iE>

ภาพที่ 2.32 ชื่อผลงาน Floor Burger (Giant Hamburger) (1962) เทคนิคผ้าใบ, โฟม
 ยาง, กล้องกระดาศ, สีอะครีลิค ศิลปิน คเลย์ส์ โอดินเบิร์ก
 ที่มา: <https://goo.gl/UTLX2K>

ภาพที่ 2.33 ชื่อผลงาน Che Guevara (1968)
 ศิลปิน แอนดี้ วอร์ฮอล
 ที่มา: <https://www.wikiart.org/>

ภาพที่ 2.34 ชื่อผลงาน Green Coca cola bottles (1962)

ศิลปิน แอนดี วอร์ฮอล

ที่มา: <https://www.wikiart.org/>

2.7.2.2 ตัวหนังสือภาพ (Emoji)

เอโมจิหรืออีโมจิ (Emoji) คือตัวหนังสือที่แสดงออกถึงส่วนความนึกคิด_ที่มีการถูกนำไปใช้ในข้อความอิเล็กทรอนิกส์และสื่อต่างๆในอินเทอร์เน็ต โดยอีโมจิมีกมายหลากหลายรูปแบบ ได้แก่ การแสดงอารมณ์ สีหน้าและอากัปกริยา วัตถุ สถานที่ ลม ไฟ อากาศ สัตว์ เป็นต้น อีโมจิมิ ถือเป็นคล้าย ๆ กับสัญลักษณ์ที่บวกกับรูปภาพ กลายเป็นสัญลักษณ์ที่มาจากรูปภาพจริงแทนตัวอักษร ตัวเลข หรือเครื่องหมายวรรคตอน โดยจะถูกผสมกัน เดิมทีคำว่า “อีโมจิ” มีความหมายว่าตัวหนังสือภาพ โดยมาจากคำว่าเอะ (絵, "ภาพ") ประสมกับคำว่า โมจิ (文字, "ตัวหนังสือ")

อีโมจิมิต้นกำเนิดมาจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ของญี่ปุ่นในปี พ.ศ.2542 โดยนายชิเกตากะ คูริตะ ผู้มีอาชีพนักออกแบบของบริษัทผู้ให้บริการโทรศัพท์แห่งหนึ่งในญี่ปุ่นเพื่อช่วยให้การสื่อสารทางโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้นง่ายขึ้น ในครั้งนั้นเขาได้คิดค้นอีโมจিরวมทั้งหมด 176 แบบ

ในคริสต์ทศวรรษ 2010 อีโมจิได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นทั่วโลกหลังจากที่มีการเพิ่มอีโมจิเข้าไปในระบบปฏิบัติการสำหรับอุปกรณ์เคลื่อนที่หลายระบบ ปัจจุบันถือว่าอีโมจิเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมประชานิยมในโลกตะวันตก ในปี พ.ศ.2558 ออกซฟอร์ดดิคชันนารีส์ ประกาศให้อีโมจिरูปใบหน้ากับน้ำตาแห่งความยินดี (Face with Tears of Joy emoji) เป็นคำแห่งปี (<https://th.wikipedia.org>)

ภาพที่ 2.35 อีโมจิหน้ายิ้มและผู้คน

ที่มา: <https://th.piliapp.com>

ภาพที่ 2.36 อีโมจิสัตว์และธรรมชาติ

ที่มา: <https://th.piliapp.com>

ภาพที่ 2.37 อีโมจิอาหารและเครื่องดื่ม

ที่มา: <https://th.piliapp.com>

ภาพที่ 2.41 อีโมจิเครื่องหมายและสัญลักษณ์

ที่มา: <https://th.piliapp.com>

ภาพที่ 2.42 อีโมจิธง

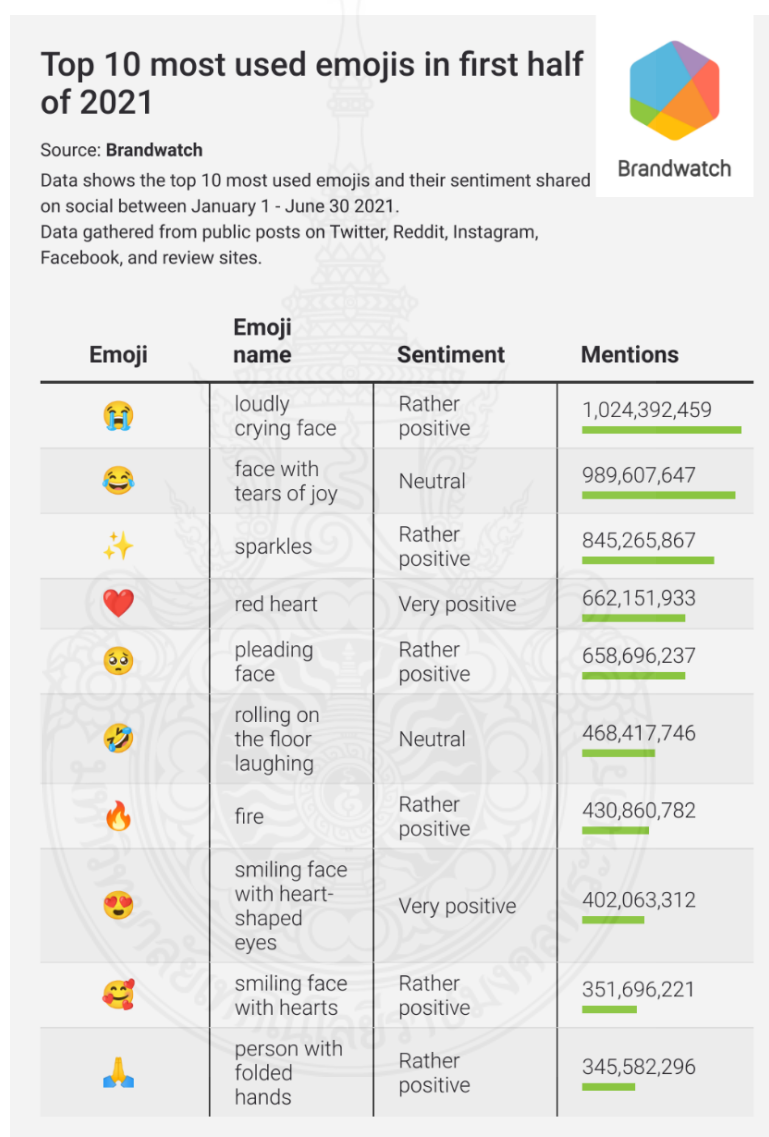
ที่มา: <https://th.piliapp.com>

2.7.2.3 ข้อมูลสถิติการใช้ตัวหนังสือภาพ หรือ อีโมจิ (Emoji) ของปี 2021 จาก www.brandwatch.com

สถิติการใช้อีโมจิบนสื่อ Social Media 10 อันดับแรกของปี 2021 ที่ถูกใช้มากที่สุดบนสื่อสาธารณะหลัก ๆ คือ Twitter, Reddit, Instagram, Facebook และ Review Site เรียงตามลำดับดังนี้

- 1) อีโมจिर้องไห้ 1,024,392,459 Mentions
- 2) อีโมจิหัวเราะทั้งน้ำตา 989,607,647 Mentions
- 3) อีโมจิ Sparkles 845,265,867 Mentions
- 4) อีโมจิหัวใจสีแดง 662,151,933 Mentions
- 5) อีโมจิน้ำอ่อน 658,696,237 Mentions

- 6) อีโมจิขำและน้ำตาเล็ด 468,417,746 Mentions
- 7) อีโมจิไฟลุก 430,860,782 Mentions
- 8) อีโมจียิ้มพร้อมตารูปหัวใจ 402,860,782 Mentions
- 9) อีโมจิน้ำยิ้มพร้อมหัวใจรอบ ๆ 402,063,312 Mentions
- 10) อีโมจิมือประสานกันคล้ายกำลังไหว้ 345,582,296 Mentions

Powered by **Brandwatch Consumer Research**

Brandwatch Bulletin

ภาพที่ 2.43 สถิติการใช้อีโมจิบนสื่อ Social Media 10 อันดับแรกของปี 2021

ที่มา: <https://www.brandwatch.com>

2.7.2.4 ข้อมูลสถิติการใช้ตัวหนังสือภาพ (Emoji) 5 อันดับแรกของ Generation Y ในปี 2021 ตามข้อมูลจาก www.brandwatch.com โดยเป็นสถิติการใช้อีโมจิบนสื่อ Social Media หลัก ๆ คือ Twitter, Reddit, Instagram, Facebook และ Review Site เรียงตามลำดับดังนี้

1) อีโมจิหัวเราะทั้งน้ำตา

ภาพที่ 2.44 อีโมจิหัวเราะทั้งน้ำตา

ที่มา: <https://www.brandwatch.com>

2) อีโมจิหัวใจสีแดง

ภาพที่ 2.45 อีโมจิหัวใจสีแดง

ที่มา: <https://www.brandwatch.com>

3) อีโมจิไฟลุก

ภาพที่ 2.46 อีโมจิไฟลุก

ที่มา: <https://www.brandwatch.com>

4) อีโมจिर้องไห้

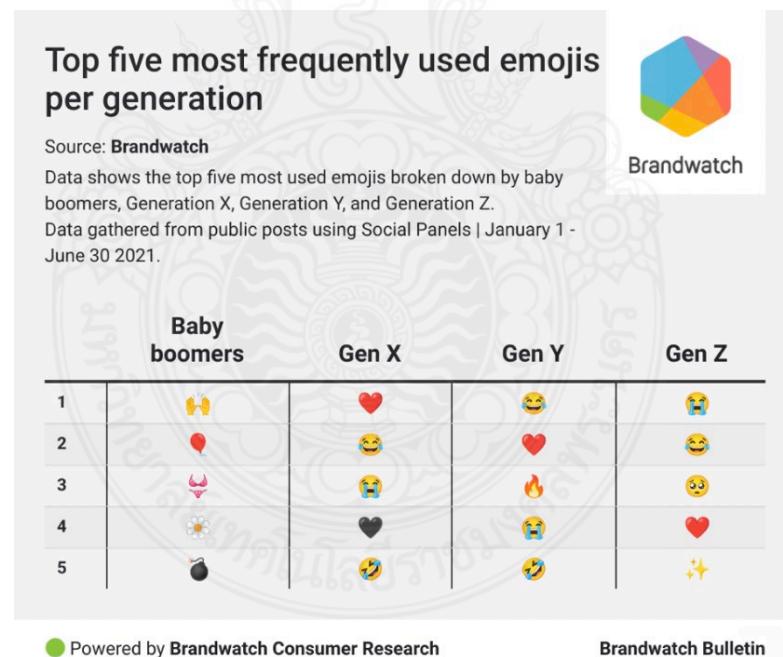
ภาพที่ 2.47 อีโมจिर้องไห้

ที่มา: <https://www.brandwatch.com>

5) อีโมจิขำและน้ำตาเล็ด

ภาพที่ 2.48 อีโมจิขำและน้ำตาเล็ด

ที่มา: <https://www.brandwatch.com>

ภาพที่ 2.49 สถิติการใช้อีโมจิบนสื่อ Social Media 5 อันดับแรกของแต่ละ Generation ในปี 2021

ที่มา: <https://www.brandwatch.com>

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิรภัทร เริ่มศรี และจันทิมา เขียวแก้ว (2562) ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การสื่อสารอัตลักษณ์ผ้า ย้อมครามสกนนครโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสภาพการสื่อสารอัตลักษณ์ผ้า ย้อมครามสกนนคร (2) กำหนดแผนกลยุทธ์การสื่อสารอัตลักษณ์ผ้า ย้อมครามสกนนคร ซึ่งเป็นการวิจัยแบบผสม (Mix Method Research) ระหว่างวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ และวิธีวิจัยเชิงปริมาณ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) แล้วกำหนดแผนกลยุทธ์การสื่อสารอัตลักษณ์ผ้า ย้อมคราม สกนนครด้วย TOWS MATRIX Analysis และระดมความคิดเห็น (Focus Group) โดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบแผนกลยุทธ์การสื่อสารอัตลักษณ์ผ้า ย้อมครามสกนนคร ผลการวิจัยพบว่า 1.การสื่อสาร การตลาดของกลุ่มผู้ผลิตผ้า ย้อมครามสกนนคร มีการใช้สื่อออนไลน์เป็นช่องทางในการนำเสนอและ จำหน่ายสินค้าผ้า ย้อมครามสกนนคร โดยเนื้อหาที่ใช้ในการสื่อสารไปยังกลุ่มผู้บริโภคสะท้อนให้เห็นถึง ความเป็นธรรมชาติเพราะผ้า ย้อมครามใช้ฝ้ายขึ้นมือเป็นเส้นใยหลักในการทอ สะท้อนถึงวิถีชีวิตและ วัฒนธรรมของคนในชุมชน ทำให้ภาพลักษณ์ผ้า ย้อมครามสกนนคร ส่งผลต่อการรับรู้ทั้งด้านอารมณ์ และความรู้สึกของผู้บริโภค 2.กลยุทธ์การสื่อสารอัตลักษณ์ผ้า ย้อมครามสกนนคร ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งให้อัตลักษณ์บนความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์ ประกอบด้วย (1) การค้นหาอัตลักษณ์ผ้า ย้อมครามของกลุ่มชาติพันธุ์ในสกนนคร (2) กระบวนการ ผลิตผ้า ย้อมคราม (3) การสืบทอดและสร้างสรรค์ภูมิปัญญาผ้า ย้อมคราม ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้าง มูลค่าเพิ่มด้วยอัตลักษณ์ผ้า ย้อมครามสกนนคร ประกอบด้วย (1) การออกแบบผลิตภัณฑ์ผ้า ย้อม ครามสกนนคร (2) การเชื่อมโยงพื้นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ยุทธศาสตร์ที่ 3 การ สื่อสารอัตลักษณ์ผ้า ย้อมครามสกนนคร ประกอบด้วย (1) การสื่อสารการตลาดออนไลน์ (2) การจัด กิจกรรมทางการตลาด (3) การสื่อสารภูมิปัญญาผ่านการเล่าเรื่อง

ผกามาศ บุตรสาลี, แก้วมณี อุทธิรัมย์ และอุดมพงษ์ เกศศรีพงษ์ศา (2562) ศึกษาเรื่อง แนว ทางการพัฒนาศักยภาพในการสร้างเอกลักษณ์สินค้าเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน กลุ่มทอ ผ้า ย้อมครามบ้านโพนก่อ ตำบลท่าก้อน อำเภอบ้านไผ่ อานวย จังหวัดสกนนคร โดยเป็นการวิจัย ปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อศึกษาบริบทของกลุ่มทอผ้า ย้อมครามบ้านโพนก่อ ศักยภาพด้านการ สร้างเอกลักษณ์สินค้าและวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาศักยภาพในการสร้างเอกลักษณ์ของสินค้าเพื่อ สร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มวิสาหกิจชุมชนจำนวน 20 คน ที่ได้มาจากการ เลือกแบบเจาะจง โดยใช้การสนทนากลุ่ม การสังเกต และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก พบว่า บริบท ของกลุ่มทอผ้า ย้อมครามบ้านโพนก่อ เป็นกลุ่ม องค์กรในชุมชนที่มีจำนวน 15กลุ่ม อาทิกลุ่มฅาปนกิจ สงเคราะห์ วัดส่งเสริมสุขภาพ กลุ่มเกษตรพอเพียงลดรายจ่ายเพิ่มรายได้เป็นแหล่งเรียนรู้การทำ การเกษตรแบบพอเพียงของชุมชน มีการจัดการตนเองด้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ เช่น กลุ่มการ จัดการขยะในชุมชน กลุ่มการจัดการเรื่องปัญหาเสพติดภายในหมู่บ้าน และกองทุนฅาปนกิจ

สงเคราะห์ หมู่บ้าน และการสร้างและพัฒนานวัตกรรมของชุมชน อาทิ กลุ่มผลิตปุ๋ยหมัก น้ำหมักชีวภาพ กลุ่มเพาะเห็ด กลุ่มทอผ้าย้อมคราม สำหรับศักยภาพด้านการสร้างเอกลักษณ์สินค้า พบว่าการพัฒนาเอกลักษณ์สินค้ามีความต้องการในการสร้างเอกลักษณ์สินค้าที่เป็นของกลุ่มเอง ในการสร้างเอกลักษณ์ต้องได้มาซึ่งการมีส่วนร่วมในการร่วมคิด ร่วมแสดง ความคิดเห็น ร่วมปฏิบัติและต้องเป็นเอกลักษณ์ที่ได้มาจากประวัติของหมู่บ้าน ในกระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์ สมาชิกทุกคนได้ร่วมกันคิดและเล่าถึงเรื่องราวความเป็นมาของหมู่บ้าน “บ้านโพนก่อ” เพื่อหา เอกลักษณ์ที่นำมาทอ เป็นลายผ้าต้องมีความสำคัญและสอดคล้องกับชื่อหมู่บ้าน สมาชิกมีการร่วมกันเสนอชื่อลายผ้าที่จะนำมาทอเป็น เอกลักษณ์ของกลุ่ม สรุปลายผ้าใหม่ เรียกว่า “ลายหมากก่อ” ช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผ้าทอชุมชนได้

เมธาวี คำชู (2561) ศึกษาเรื่อง การออกแบบชุดลำลองสตรีในสไตล์มินิมอลโดยใช้ผ้าฝ้ายย้อมสีจากเปลือกไม้เคี่ยม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ออกแบบชุดลำลองสตรีสไตล์มินิมอลโดยใช้ผ้าฝ้ายย้อมสีจากเปลือกไม้เคี่ยม 2) ศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อชุดลำลองสตรีสไตล์มินิมอลโดยใช้ผ้าฝ้ายย้อมสีจากเปลือกไม้เคี่ยม ดำเนินการศึกษาโดยใช้แนวคิดจาก ศิลปะมินิมอล (Minimal Art) เป็นแนวทาง ในการออกแบบชุดลำลองสตรี จำนวน 18 ชุด แบ่งออกเป็น 6 ประเภท ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบเสื้อผ้า จำนวน 5 ท่าน คัดเลือกประเภทละ 1 แบบ ด้วยวิธีจำเพาะเจาะจง (Purposive Sampling) นำมาตัดเย็บด้วยผ้าฝ้ายย้อมสีจากเปลือกไม้เคี่ยม จำนวน 6 ชุด นำไปสำรวจความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายคือ นักศึกษาหญิง คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ชั้นปีที่ 4 จำนวน 100 คน ด้วยวิธีเลือกสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการออกแบบชุดลำลองสตรีในสไตล์มินิมอลโดยใช้ผ้าฝ้ายย้อมสีจากเปลือกไม้เคี่ยม กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก อันดับแรกคือเสื้อและกระโปรง (ค่าเฉลี่ย 4.42) รองลงมาคือประเภทชุดเอี๊ยม (ค่าเฉลี่ย 4.36) ต่อมาคือประเภทเสื้อและกางเกงขาสั้น (ค่าเฉลี่ย 4.35) ต่อมาคือประเภทเสื้อและกางเกงขายาว (ค่าเฉลี่ย 4.21) ต่อมาคือประเภทเสื้อคลุมตัวนอก (ค่าเฉลี่ย 4.10) และประเภทชุดกระโปรง (ค่าเฉลี่ย 3.99) ตามลำดับ

เกชา ลาวงษา (2560) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาลวดลายผ้าฝ้ายด้วยเทคนิคการทอแบบมัดหมี่สำหรับเสื้อผ้าบุรุษสไตล์เมโทรเช็ทชวลด้วยวิธีการตัดต่อ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาลวดลายผ้าฝ้ายด้วยเทคนิคการทอแบบมัดหมี่ 2) ออกแบบเสื้อผ้าบุรุษสไตล์เมโทรเช็ทชวลด้วยวิธีการตัดต่อจากผ้าฝ้ายมัดหมี่ที่ได้ทำการพัฒนา 3) ออกแบบ ตราสินค้า และบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ 4) สำรวจความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมาย ดำเนิน การศึกษา โดยใช้แนวคิดจาก ศิลปะอาร์ต นูโว (Art Nouveau) ออกแบบลวดลายผ้าฝ้ายด้วยเทคนิคการทอแบบมัดหมี่ จำนวน 3 ลวดลาย นำไปมัดและ

ทอเป็นผืนผ้าเพื่อนำมาตัดเย็บเสื้อผ้าบุรุษสไตล์เมโทรเซ็กซ์ชวลด้วยวิธีการตัดต่อ ซึ่งต้นแบบประกอบด้วย เสื้อกั๊ก (Vest) 1 ชุด, เสื้อสูท (Suit) 2 ชุด, และเสื้อโค้ทตัวยาว (Overcoat) 2 ชุด พร้อมทั้งออกแบบตราสินค้า จำนวน 5 รูปแบบ และออกแบบบรรจุภัณฑ์ จำนวน 5 รูปแบบ แล้วนำไปสำรวจความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายคือ Designer, Merchandiser, Graphic designer, Visual merchandiser และผู้มีประสบการณ์ด้านการทอผ้า จำนวน 30 คน ด้วยวิธีจำเพาะเจาะจง (Purposive Sampling) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 36-40 ปี สถานภาพโสด ส่วนใหญ่ มีรสนิยมทางเพศหญิง มีรายได้ 45,001 บาทขึ้นไป การศึกษาปริญญาตรี เคยซื้อ เคยใช้ ผลิตภัณฑ์และเครื่องประกอบการแต่งกายจากผ้าฝ้ายมัดหมี่ ซึ่งประเภทที่เลือกซื้อมากที่สุดคือ เสื้อ กระเป๋า และผ้าคลุมไหล่ ตามลำดับ โอกาสในการสวมใส่มากที่สุดคือ เทศกาลสำคัญต่างๆ ตัดสินใจซื้อเสื้อผ้าหรือเครื่องประกอบการแต่งกายจากผ้าฝ้ายด้วยเทคนิคการทอแบบมัดหมี่จากคุณภาพสินค้า เลือกซื้อเสื้อผ้าหรือเครื่องประกอบการแต่งกายจากผ้าฝ้ายด้วยเทคนิคการทอแบบมัดหมี่แล้วแต่โอกาส ราคา 500-1,000 บาทต่อตัว บุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อส่วนใหญ่ คือเพื่อน ชุดสำหรับกลุ่มที่ต้องการออกแบบเป็นชุดของ ผู้หญิง ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายต่อการพัฒนา ลวดลายผ้าฝ้ายด้วยเทคนิคการทอแบบมัดหมี่สำหรับเสื้อผ้าบุรุษสไตล์เมโทรเซ็กซ์ชวลด้วยวิธีการตัดต่อ พบว่า กลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.16) ส่วนผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายต่อการออกแบบเสื้อผ้าบุรุษสไตล์เมโทรเซ็กซ์ชวลด้วยวิธีการตัดต่อ พบว่า กลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจต่อชุดทุกแบบในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.26) โดยแบบที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุด 3 แบบแรก คือ เสื้อสูท (Suit) รูปแบบที่ 3 (ค่าเฉลี่ย 4.31) รองลงมาคือ เสื้อ กั๊ก (Vest) รูปแบบที่ 1 (ค่าเฉลี่ย 4.29) และเสื้อโค้ทตัวยาว (Overcoat) รูปแบบที่ 4 (ค่าเฉลี่ย 4.27) สำหรับ ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อ รูปแบบตราสินค้า และบรรจุภัณฑ์ พบว่า กลุ่มเป้าหมายมีความพึง พงพอใจในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.23 และ 4.30 ตามลำดับ

ณัฐสุภา เจริญยิ่งวัฒนา (2560) ศึกษาเรื่องอัตลักษณ์การออกแบบแฟชั่นออนไลน์เพื่อเจนเนอเรชันวาย โดยมีจุดประสงค์เพื่อค้นหา 1) รูปแบบการแต่งกาย (Fashion Style) ที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของกลุ่มผู้บริโภคหญิงไทยเจนเนอเรชันวายที่สนใจเรื่องแฟชั่นและภาพลักษณ์ ซึ่งถือเป็นกลุ่มที่นิยมซื้อสินค้าออนไลน์ที่สำคัญ 2) องค์ประกอบการออกแบบแฟชั่น (Fashion Elements) ที่ช่วยลดความเสี่ยงผลิตภัณฑ์จากปัจจัยเสี่ยงด้านประโยชน์ใช้สอยและด้านจิตวิทยา 3) เพื่อทดลองสร้างอัตลักษณ์การออกแบบแฟชั่น (Fashion brand Identity) ที่สอดคล้องกับความชอบ (Product Preference) และการตัดสินใจซื้อ (Purchase Intention) ผ่านระบบออนไลน์โดยไม่ต้องลอง โดยการวิจัยนำเอากระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณมาใช้ร่วมกัน ทั้งการสอบถามผู้เชี่ยวชาญสาขาแฟชั่น ด้วยเทคนิคเดลฟาย แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างและแบบสอบถามผู้บริโภค พร้อมทั้งมี

การตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ด้วยการหาคะแนนความสอดคล้องของแบบสอบถามแต่ละชุด มีค่า IOC ที่ 0.925, 0.897, 0.873 และ 0.872 ความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach เท่ากับ 0.823 และ 0.831 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าสไตล์แฟชั่นสองอันดับแรกที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของผู้บริโภคหญิงไทยเจนเนอร์เรชันวาย ได้แก่ สไตล์โรแมนติกและสไตล์มินิมอล ส่วนองค์ประกอบการออกแบบ แฟชั่นที่ช่วยลดความเสี่ยง แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ 1) องค์ประกอบฯ ที่ลดความเสี่ยงเรื่องขนาดและความพอดี 2) องค์ประกอบฯ ที่ลดความเสี่ยงเชิงจิตวิทยา 3) องค์ประกอบฯ ที่ลดความเสี่ยงได้พร้อมกันทั้งสองด้านซึ่งนำไปสู่การลด ความเสี่ยงผลิตภัณฑ์ในที่สุด เนื่องจากธุรกิจแฟชั่นเป็นธุรกิจที่เน้นภาพลักษณ์และความงาม ผลการศึกษาดังกล่าวจะถูกนำมาใช้สร้างอัตลักษณ์การออกแบบเครื่องแต่งกาย ช่วยลดความเสี่ยงให้การซื้อเสื้อผ้าผ่านระบบออนไลน์รวมถึงมีความสอดคล้องกับภาพลักษณ์และความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาและพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟฟลิเค่ เป็นการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุดล้าลองสตรีโดยใช้การออกแบบประกอบการสร้างลวดลายในการแอฟฟลิเค่ เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟฟลิเค่โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

3.1 เครื่องมือที่ใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยประกอบด้วย

3.1.1 แบบร่างการออกแบบชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟฟลิเค่ ประกอบด้วย เสื้อ 2 ชิ้น, กระโปรง 1 ชิ้น, กางเกง 1 ชิ้น, ชุดติดกัน 1 ชิ้น และเสื้อคลุม 1 ชิ้นรวมทั้งสิ้น 6 ชิ้นต่อ 1 กลุ่ม จำนวน 3 กลุ่ม รวมทั้งหมด 18 ชิ้น

3.1.2 ต้นแบบชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ที่ใช้เทคนิคการแอฟฟลิเค่ ประกอบด้วย เสื้อ 2 ชิ้น, กระโปรง 1 ชิ้น, กางเกง 1 ชิ้น, ชุดติดกัน 1 ชิ้นและเสื้อคลุม 1 ชิ้นรวมทั้งสิ้น 6 ชิ้น

3.1.3 แบบสอบถาม

3.1.3.1 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบชุดล้าลองสตรีที่มีประสบการณ์ด้านการออกแบบชุดล้าลองสตรีไม่น้อยกว่า 10 ปีจำนวน 4 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการทอผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนครที่มีประสบการณ์ด้านการทอผ้าย้อมครามธรรมชาติไม่น้อยกว่า 10 ปีจำนวน 1 คน รวมทั้งหมด 5 คน ที่มีต่อแบบร่างการพัฒนาชุดล้าลองสตรีด้วยเทคนิคการแอฟฟลิเค่จากผ้าย้อมคราม จังหวัดสกลนคร จำนวน 3 กลุ่ม เพื่อคัดเลือกเพียง 1 กลุ่มในการทำต้นแบบจริง

3.1.3.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการศึกษาและพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟฟลิเค่ โดยแบ่งคำถามออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อการศึกษาและพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค่

3.2 วิธีดำเนินการ

3.2.1 การออกแบบชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค่

ในการร่างต้นแบบ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาสรุป วิเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางในการร่างต้นแบบผลิตภัณฑ์ โดยผู้วิจัยได้ทำการออกแบบชุดล้าลองสตรีที่อ้างอิงโครงชุดจากแนวโน้มกระแสแฟชั่นฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อนปี 2022 จาก <https://www.thetrendspotter.net> นั่นก็คือกระแส Y2K ซึ่งเป็นกระแสแฟชั่นที่พวย้อนประวัติศาสตร์กลับไปในช่วงปลายปี 1990 จนถึงช่วงปี 2000 ต้น ๆ ที่เป็นช่วงแห่งการนิยมความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีและรูปแบบแห่งอนาคต โดยแฟชั่นในยุคนี้มีอิทธิพลมาจาก icons แห่ง pop culture ไม่ว่าจะเป็น Paris Hilton, Britney Spears หรือ Christina Aguilera รวมไปถึงหนังและซีรีส์ต่าง ๆ เช่น Mean Girls, Legally Blonde และ Gossip Girl ซึ่งการแต่งตัวสไตล์ Y2K ก็จะมีตั้งแต่ เสื้อครอปเอวลอยตัวเล็กๆ กางเกงเอวต่ำ ไปจนถึงกางเกงขาบาน และแรงบันดาลใจในการออกแบบลวดลายสำหรับการทำเทคนิคแอปพลิเค่ ผู้วิจัยได้รับแรงบันดาลใจมาจากเอโมจิหรืออีโมจิ (Emoji) ซึ่งเป็นตัวหนังสือความคิดที่ใช้ในข้อความอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งข้อมูลสถิติการใช้ตัวหนังสือภาพ (Emoji) 3 อันดับแรกของ Generation Y ในปี 2021 ตามข้อมูลจาก www.brandwatch.com ที่ถูกใช้มากที่สุดบนสื่อสาธารณะ ได้แก่ 1.อีโมจิหัวเราะทั้งน้ำตา 2.อีโมจิหัวใจ และ 3.อีโมจิไฟลุก จากนั้นได้เริ่มจากการออกแบบร่างชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค่ จำนวน 3 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1.เป็นการแอปพลิเค่ที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากอีโมจิหัวเราะทั้งน้ำตา กลุ่มที่ 2.เป็นการแอปพลิเค่ที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากอีโมจิหัวใจ และ กลุ่มที่ 3.เป็นการแอปพลิเค่ที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากอีโมจิไฟลุก โดยในแต่ละกลุ่มจะมีแบบร่างทั้งหมด 6 ชิ้น ประกอบด้วย เสื้อ 2 ชิ้น, กระโปรง 1 ชิ้น, กางเกง 1 ชิ้น, ชุดติดกัน 1 ชิ้นและเสื้อคลุม 1 ชิ้นรวมทั้งสิ้น 6 ชิ้น ดังนี้

3.2.1.1 กลุ่มอีโมจิหัวเราะทั้งน้ำตา ประกอบด้วย เสื้อ 2 ชิ้น, กระโปรง 1 ชิ้น, กางเกง 1 ชิ้น, ชุดติดกัน 1 ชิ้นและเสื้อคลุม 1 ชิ้น

เสื้อ แบบที่ 1 เสื้อตัวหลวมเอวลอยมีสายคล้องคอ ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอปพลิเค่ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิน้ำตาหัวเราะทั้งน้ำตา

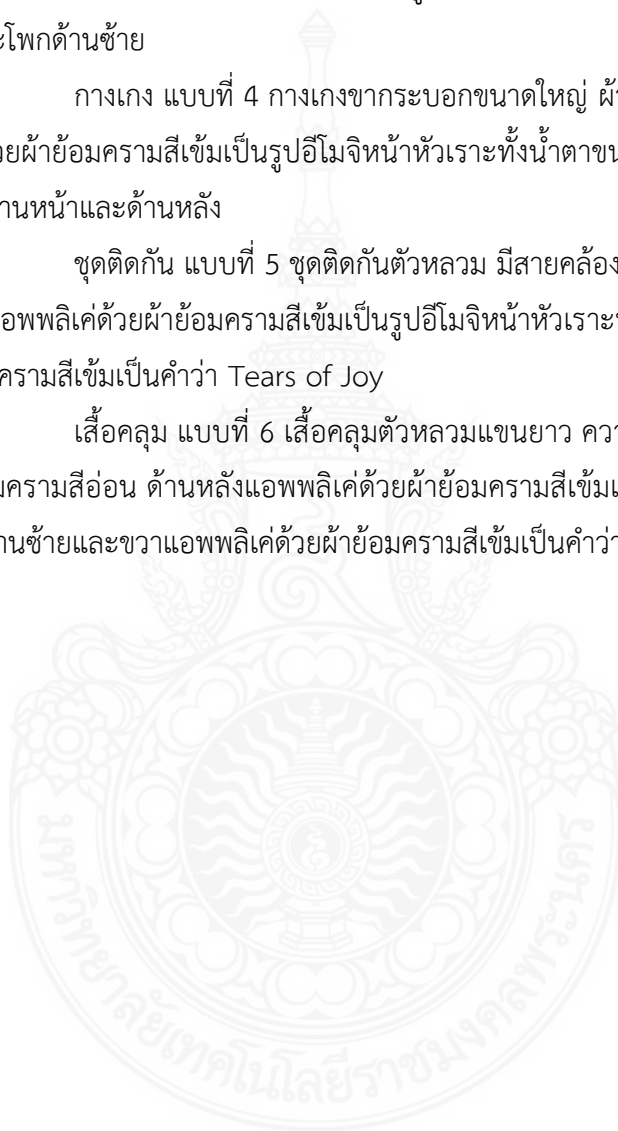
เสื้อ แบบที่ 2 เสื้อตัวหลวมแขนสั้น ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอฟพลีเค้ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปโอโมจิหน้าหัวเราะทั้งน้ำตาบริเวณอกซ้าย และด้านหลังแอฟพลีเค้เป็นรูปโอโมจิหน้าหัวเราะทั้งน้ำตาและคำว่า Tears of Joy

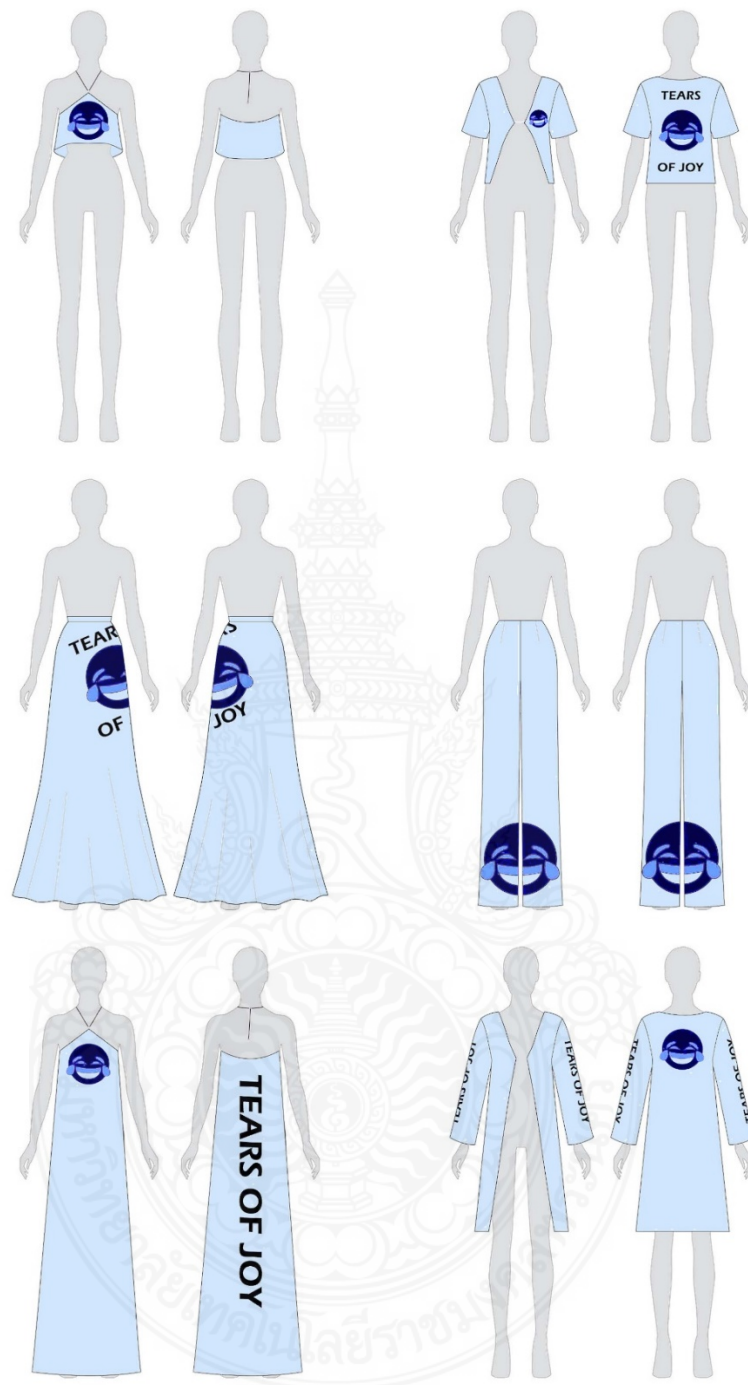
กระโปรง แบบที่ 3 กระโปรงปลายบานย้วยยาวคลุมข้อเท้า ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอฟพลีเค้ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปโอโมจิหน้าหัวเราะทั้งน้ำตาและคำว่า Tears of Joy บริเวณสะโพกด้านซ้าย

กางเกง แบบที่ 4 กางเกงขากระบอกขนาดใหญ่ ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอฟพลีเค้ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปโอโมจิหน้าหัวเราะทั้งน้ำตาขนาดกว้างเท่ากับกระบอกขาบริเวณปลายขาด้านหน้าและด้านหลัง

ชุดติดกัน แบบที่ 5 ชุดติดกันตัวหลวม มีสายคล้องคอ ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน ด้านหน้าแอฟพลีเค้ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปโอโมจิหน้าหัวเราะทั้งน้ำตา ส่วนด้านหลังแอฟพลีเค้ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นคำว่า Tears of Joy

เสื้อคลุม แบบที่ 6 เสื้อคลุมตัวหลวมแขนยาว ความยาวเหนือหัวเข่าเล็กน้อย ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน ด้านหลังแอฟพลีเค้ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปโอโมจิหน้าหัวเราะทั้งน้ำตา และแขนด้านซ้ายและขวาแอฟพลีเค้ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นคำว่า Tears of Joy

ภาพที่ 3.1 แบบร่างชุดลำลองสตรีกลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มอีโมจิหัวเราะทั้งน้ำตา

3.2.1.2 กลุ่มโม่จิรูปหัวใจ ประกอบด้วย เสื้อ 2 ชั้น, กระโปรง 1 ชั้น, กางเกง 1 ชั้น, ชุดติดกัน 1 ชั้นและเสื้อคลุม 1 ชั้น

เสื้อ แบบที่ 1 เสื้อพอดิตัวแขนยาวแล้วคว้านเห็นผิวหนังบริเวณหัวไหล่ทั้งสองข้าง ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอปพลิเค่ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปโม่จิรูปหัวใจบริเวณแขนทั้งสองข้าง และคำว่า Heart บริเวณกลางหน้าอก

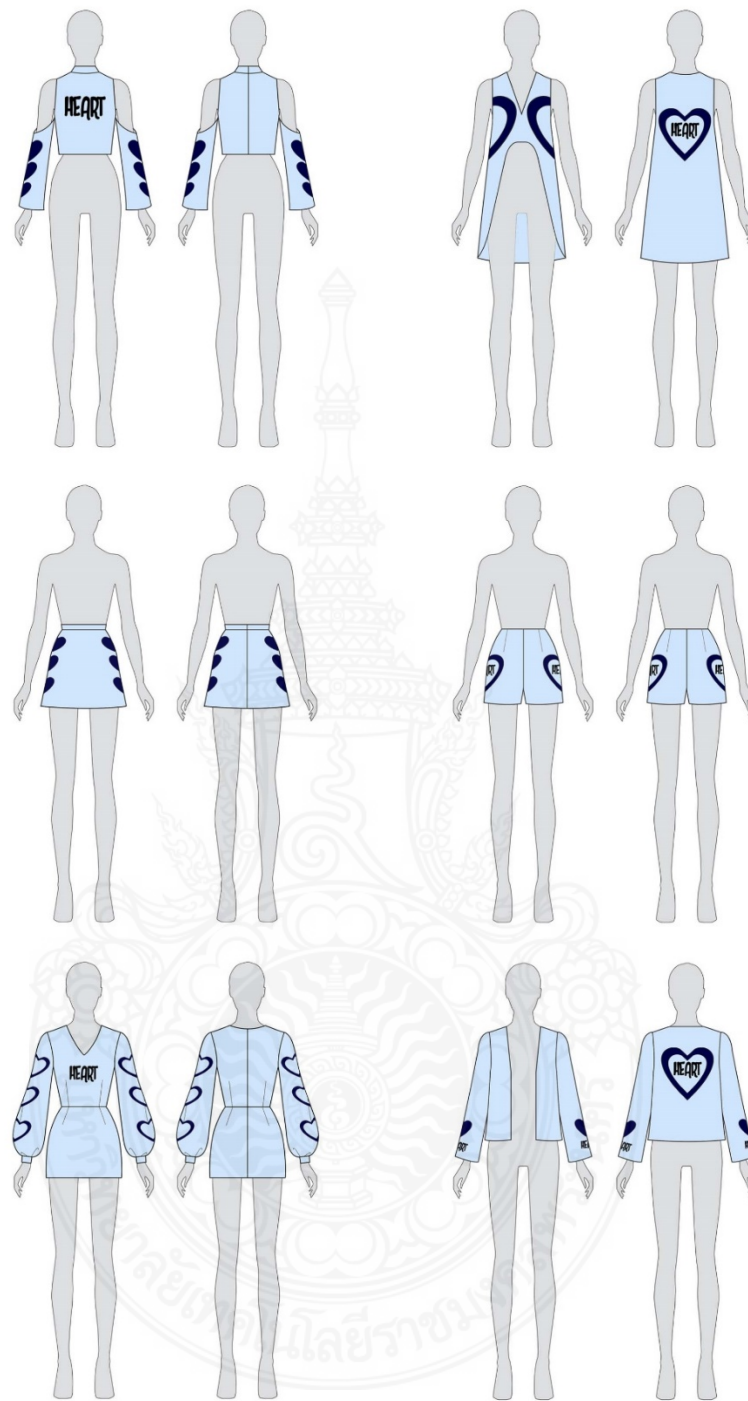
เสื้อ แบบที่ 2 เสื้อตัวหลวมแขนกุดด้านหน้าเวยลอยด้านหลังยาวคลุมสะโพก ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอปพลิเค่ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปโม่จิรูปหัวใจบริเวณหน้าอกทั้งสองข้าง ส่วนด้านหลังแอปพลิเค่ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปโม่จิรูปหัวใจและคำว่า Heart บริเวณกลางหลัง

กระโปรง แบบที่ 3 กระโปรงสั้นทรงเอ ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอปพลิเค่ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปโม่จิรูปหัวใจบริเวณด้านข้างของสะโพกทั้งสองข้าง

กางเกง แบบที่ 4 กางเกงขาสั้นพอดิตัว ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอปพลิเค่ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปโม่จิรูปหัวใจและคำว่า Heart บริเวณด้านข้างของสะโพกทั้งสองข้าง

ชุดติดกัน แบบที่ 5 ชุดติดกันพอดิตัวแขนยาวพองและรัดบริเวณข้อมือ ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอปพลิเค่ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปโม่จิรูปหัวใจบริเวณแขนทั้งสองข้างและคำว่า Heart บริเวณหน้าอก

เสื้อคลุม แบบที่ 6 เสื้อคลุมตัวหลวมแขนยาวความยาวเหนือสะโพก ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอปพลิเค่ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปโม่จิรูปหัวใจและคำว่า Heart บริเวณปลายแขนทั้งสองข้าง ส่วนด้านหลังแอปพลิเค่เป็นรูปโม่จิรูปหัวใจและคำว่า Heart บริเวณกลางหลัง

ภาพที่ 3.2 แบบร่างชุดลำลองสตรีกลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มอีโมจิรูปหัวใจ

3.2.1.3 กลุ่มอีโมจิไฟลุก ประกอบด้วย เสื้อ 2 ชั้น, กระโปรง 1 ชั้น, กางเกง 1 ชั้น, ชุดติดกัน 1 ชั้นและเสื้อคลุม 1 ชั้น

เสื้อ แบบที่ 1 เสื้อเกาะอกพอดีตัว ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอฟฟลิเค่ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิไฟลุกและคำว่า Fire

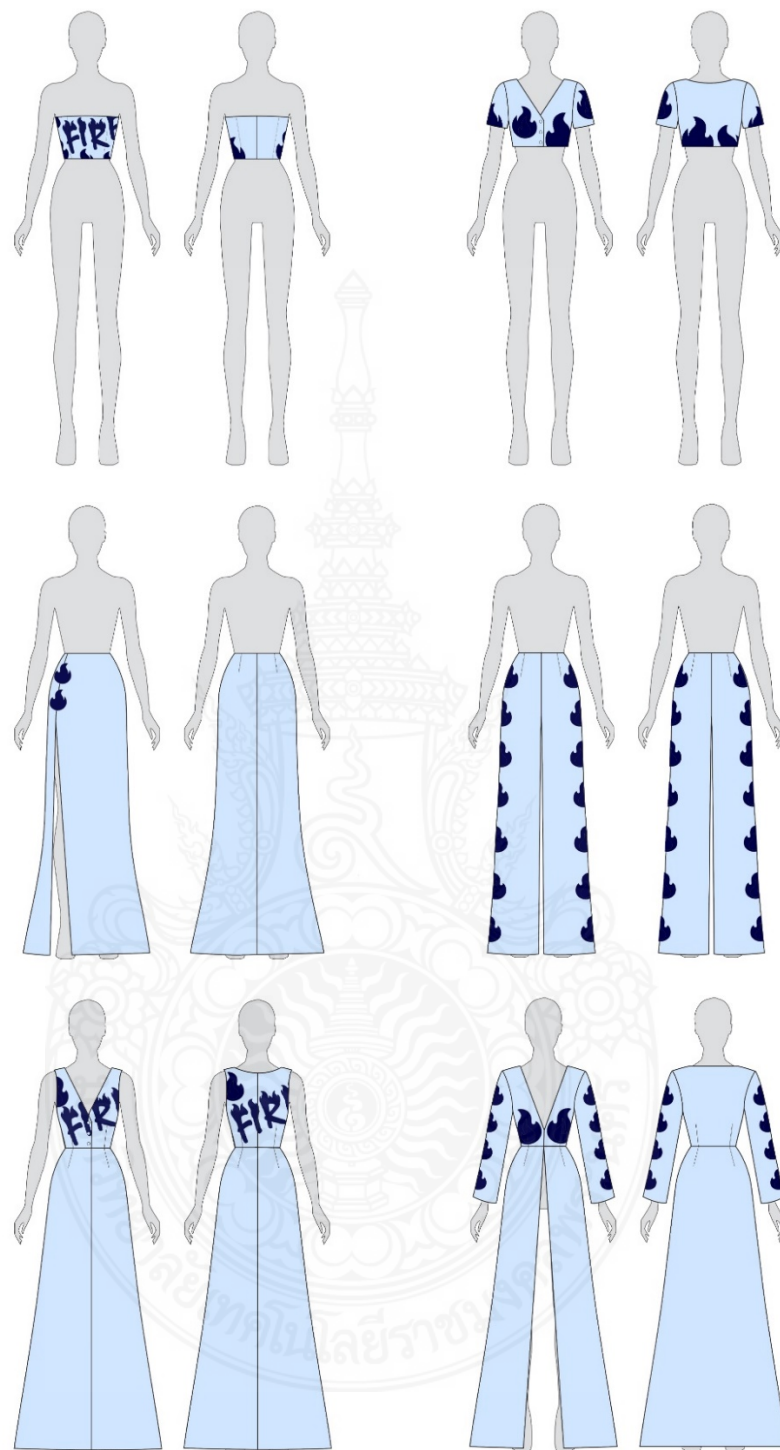
เสื้อ แบบที่ 2 เสื้อแขนสั้นเอวลอยตัวหลวม มีกระดุมด้านหน้า ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอฟฟลิเค่ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิไฟลุกทั้งด้านหน้า ด้านหลังและแขนทั้งสองข้าง

กระโปรง แบบที่ 3 กระโปรงยาวปลายบานผ่าหน้าขาด้านขวา ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอฟฟลิเค่ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิไฟลุกบริเวณเหนือจุดผ่าของกระโปรง

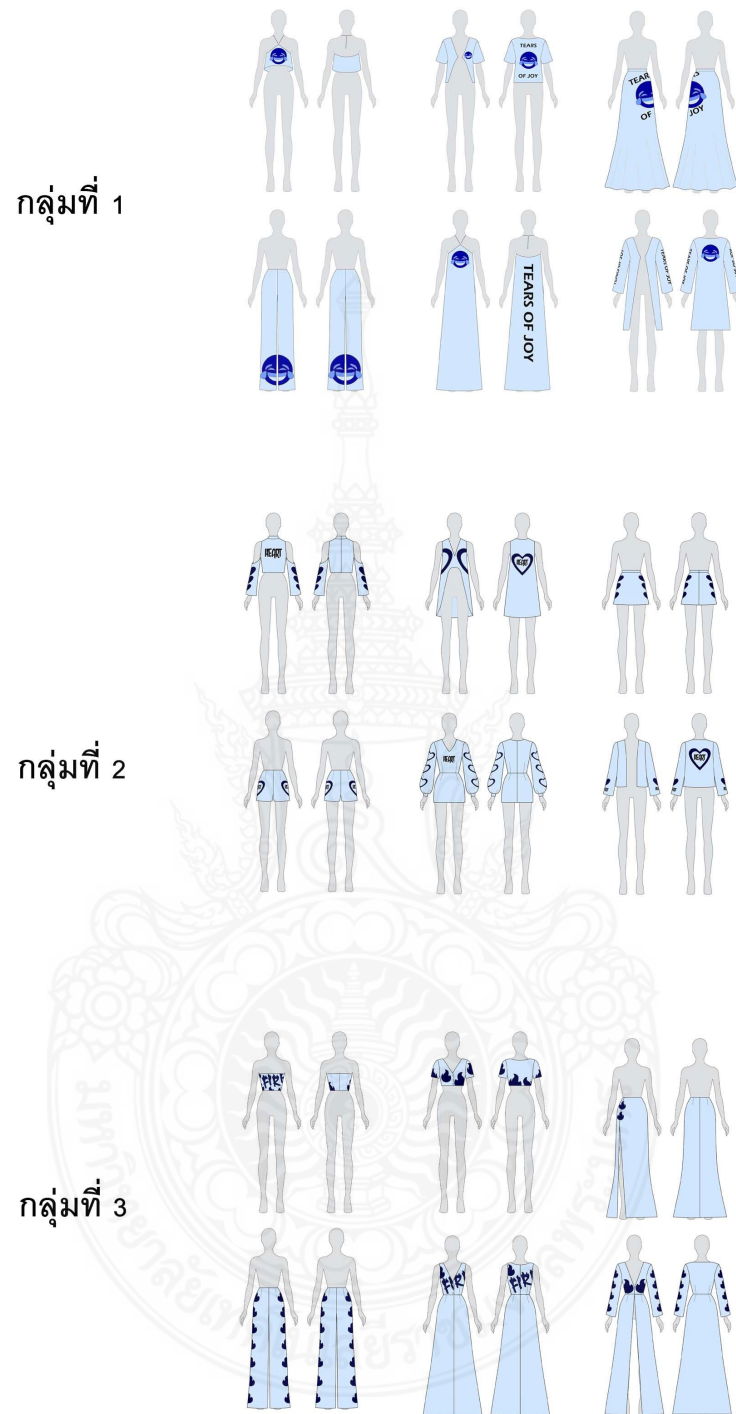
กางเกง แบบที่ 4 กางเกงขาวยาวทรงกระบอกใหญ่ ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอฟฟลิเค่ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิไฟลุกเรียงกันบริเวณด้านข้างของสะโพกทั้งสองข้าง

ชุดติดกัน แบบที่ 5 ชุดติดกันแบบยาวขนาดพอดีตัว แขนกุด ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอฟฟลิเค่ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิไฟลุกและคำว่า Fire บริเวณท่อนบนทั้งด้านหน้าและด้านหลัง

เสื้อคลุม แบบที่ 6 เสื้อคลุมแบบยาวขนาดพอดีตัวแขนยาว ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอฟฟลิเค่ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิไฟลุกบริเวณข้างแขนทั้งสองข้างและบริเวณขึ้นหน้าของลำตัว

ภาพที่ 3.3 แบบร่างชุดลำลองสตรีกลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มอีโมจิไฟลุก

ภาพที่ 3.4 แบบร่างชุดลำลองสตรีทั้ง 3 กลุ่ม

3.2.2 ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

3.2.2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ที่ทำงานในด้านการออกแบบชุดลำลองสตรี, Designer, Merchandiser, Visual merchandiser และ Graphic designer

3.2.2.2 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบชุดลำลองสตรีที่มีประสบการณ์ด้านการออกแบบชุดลำลองสตรีไม่น้อยกว่า 10 ปีจำนวน 4 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการทอผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนครที่มีประสบการณ์ด้านการทอผ้าย้อมครามธรรมชาติไม่น้อยกว่า 10 ปีจำนวน 1 คน รวมทั้งหมด 5 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยพิจารณาจากความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการออกแบบ และประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ

2) กลุ่มผู้ประเมินความพึงพอใจ คือ กลุ่มผู้ที่ทำงานในด้านการออกแบบชุดลำลองสตรี ได้แก่ Designer, Merchandiser, Visual merchandiser และ Graphic designer ที่มีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 30 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.2.3 วิธีการสร้างแบบสอบถาม ได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับดังนี้

3.2.3.1 ศึกษาและค้นคว้าข้อมูลจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัย และเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2.3.2 นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการศึกษาและพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชัน

3.2.3.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้ข้อความตรงตามวัตถุประสงค์และครอบคลุมของการวิจัยมากที่สุด

3.2.3.4 นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) และตรวจสอบความถูกต้องของภาษา แล้วนำผลมาหาค่าความสอดคล้อง (IOC) โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.50 -1

3.2.3.5 นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มทดลองที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97

3.2.3.6 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปสอบถามกับกลุ่มตัวเป้าหมายที่กำหนด

3.2.4 การสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

3.2.4.1 ในการสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบ เมื่อได้ผลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบชุดลำลองสตรีที่มีต่อแบบร่างการศึกษาและพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชัน จำนวน 3 กลุ่ม และคัดเลือกเหลือ

เพียง 1 กลุ่มแล้ว จึงนำมาทำการตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์ต้นแบบจริง จากนั้นจึงนำไปสำรวจความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมาย

3.3 การประเมินความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการศึกษาและพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟพลิเค์

3.3.1 การประเมินความพึงพอใจ ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.3.1.1 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

3.3.1.2 ทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามแล้วนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษานำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ความถูกต้องของข้อมูล และลงรหัสเตรียมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟพลิเค์ วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับดังต่อไปนี้

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลมีกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
3	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

และสำหรับเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ย

ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.51 – 5.00	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.51 – 4.50	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.51 – 3.50	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.51 – 2.50	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 1.50	หมายถึง	มีระดับความ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

การวิเคราะห์ และการนำเสนอผลของการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค่” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ออกแบบชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนครด้วยเทคนิคการแอปพลิเค่ และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายคือ กลุ่ม Designer, Merchandiser, Visual merchandiser และ Graphic designer จำนวน 30 คน ต่อการพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค่

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อ ดังนี้

N	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1.1 ผลการคัดเลือกกลุ่มแบบร่างการศึกษาและพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค่

โดยผลการคัดเลือกจาก 3 กลุ่ม ให้เลือกเพียง 1 กลุ่ม โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ซึ่งได้ผลการพิจารณาเพื่อนำไปตัดเย็บเป็นชุดต้นแบบ รายละเอียดดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการคัดเลือกกลุ่มแบบร่างการศึกษาและพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค่ จากผู้เชี่ยวชาญ

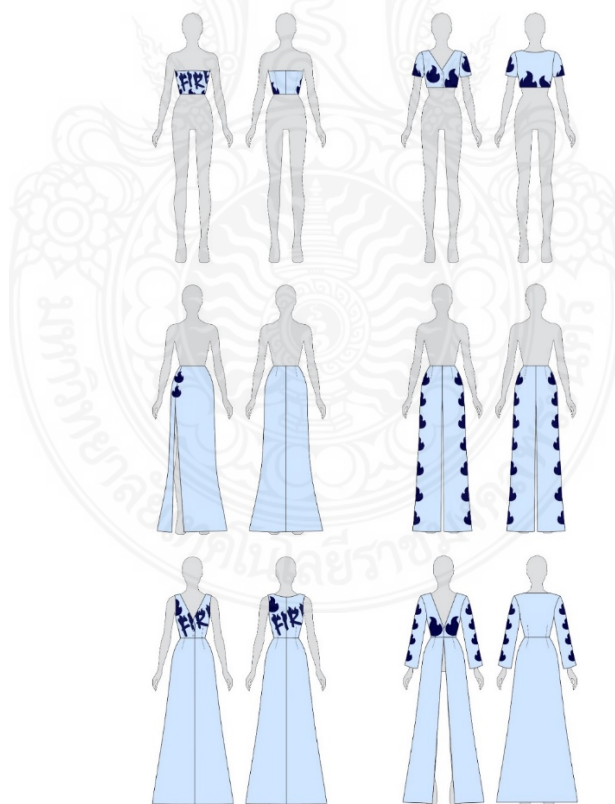
แบบร่างชุด	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
กลุ่มที่ 1	-	-	-	-	-	0
กลุ่มที่ 2	-	-	-	-	✓	1

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

แบบร่างชุด	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
กลุ่มที่ 3	✓	✓	✓	✓	-	4

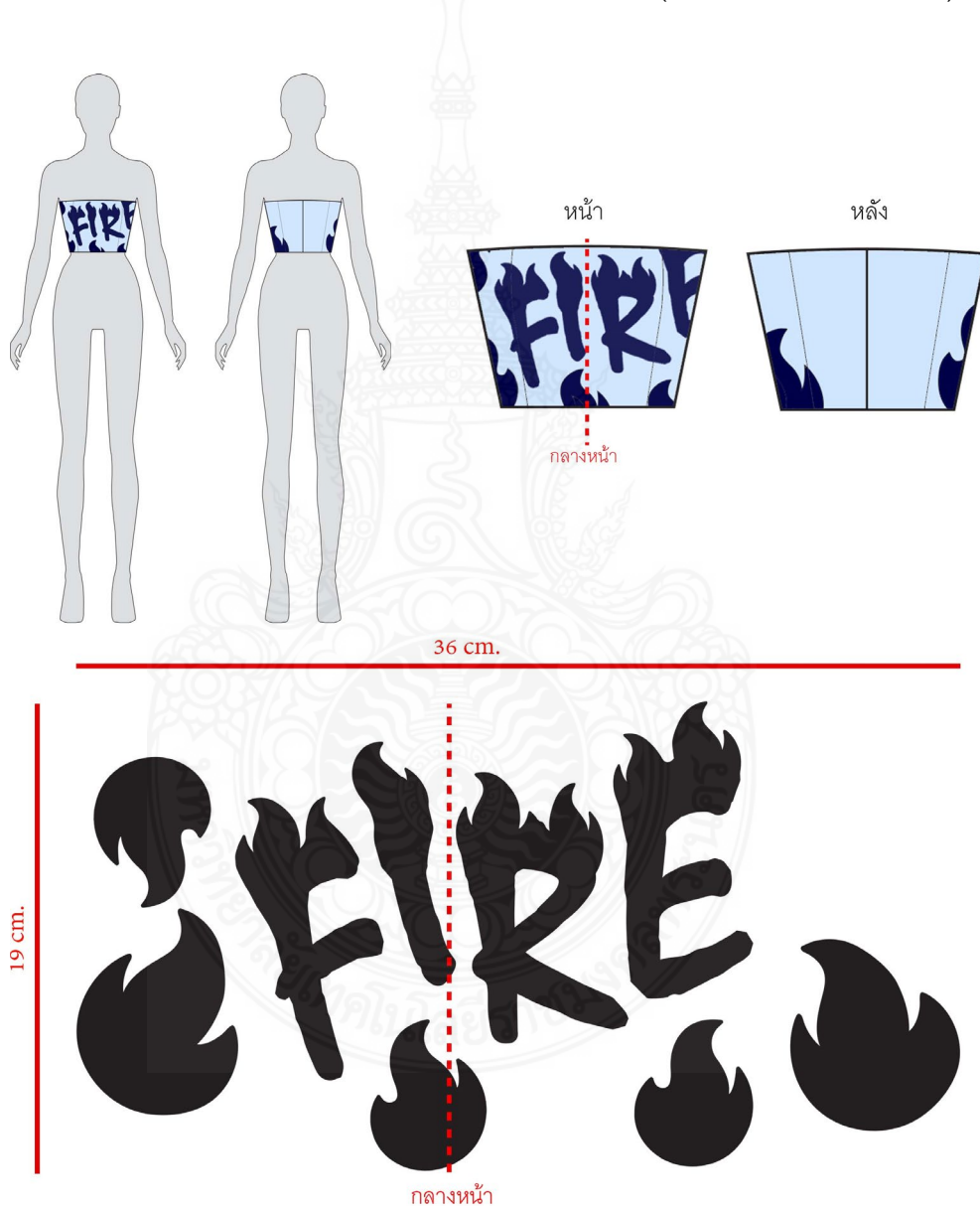
จากตารางที่ 4.1 ผลการคัดเลือกกลุ่มแบบร่างการศึกษาและพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าใยผสมธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค่ พบว่าผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่เลือกแบบร่างชุดกลุ่มที่ 3 โดยมีเหตุผลประกอบคือ รูปแบบของเสื้อผ้ามีความทันสมัย มีลูกเล่นที่น่าสนใจ ตลอดจนวิธีการวางองค์ประกอบของลวดลาย ทำได้เรียบง่าย สะอาดตา จึงทำให้เสื้อผ้าออกมาดูน่าสวมใส่ ไม่ดูมากหรือน้อยเกินไป

สรุปผลแบบร่างชุดลำลองสตรีจากผ้าใยผสมธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค่ กลุ่มที่ 3 เพื่อนำไปตัดเย็บชุดต้นแบบ ดังภาพที่ 3.4

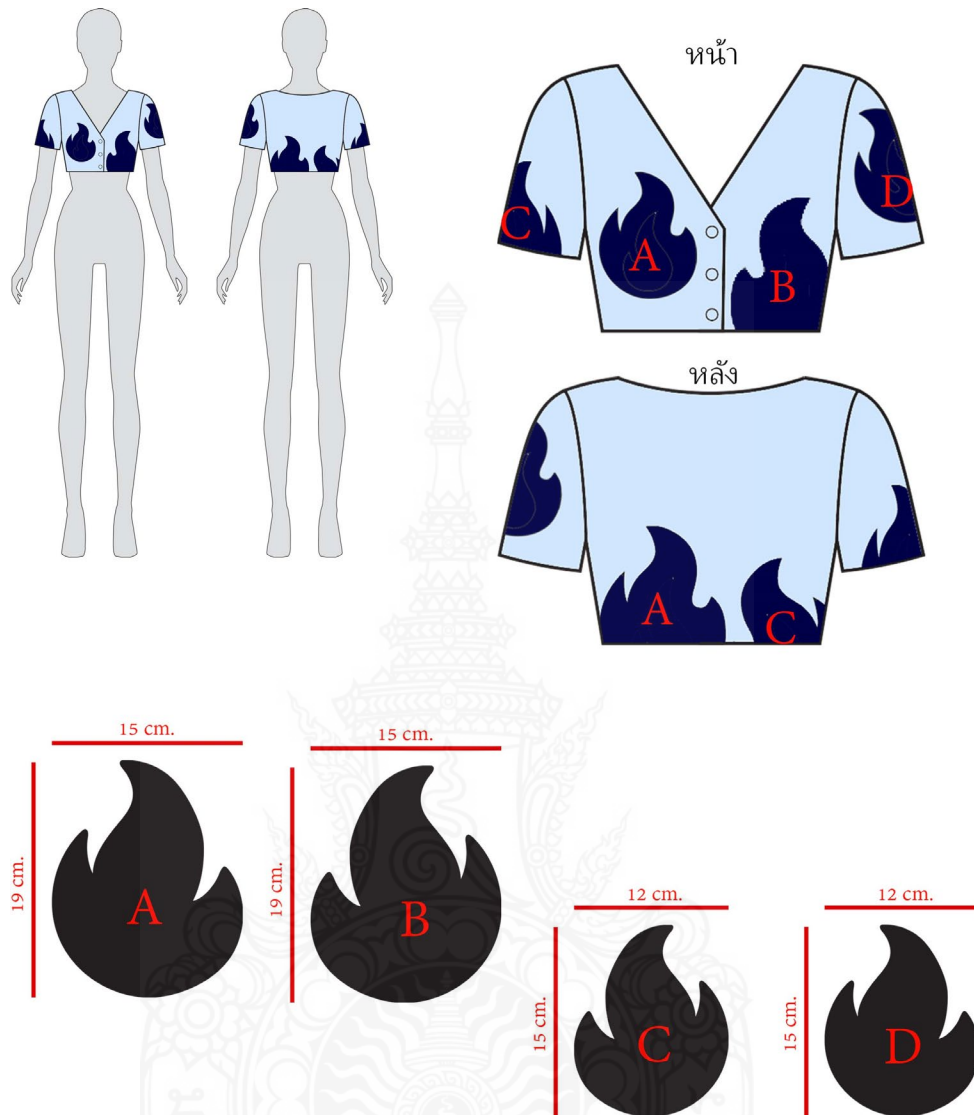

ภาพที่ 4.1 สรุปแบบร่างชุดลำลองสตรีกลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มอีโมจิไฟลุก

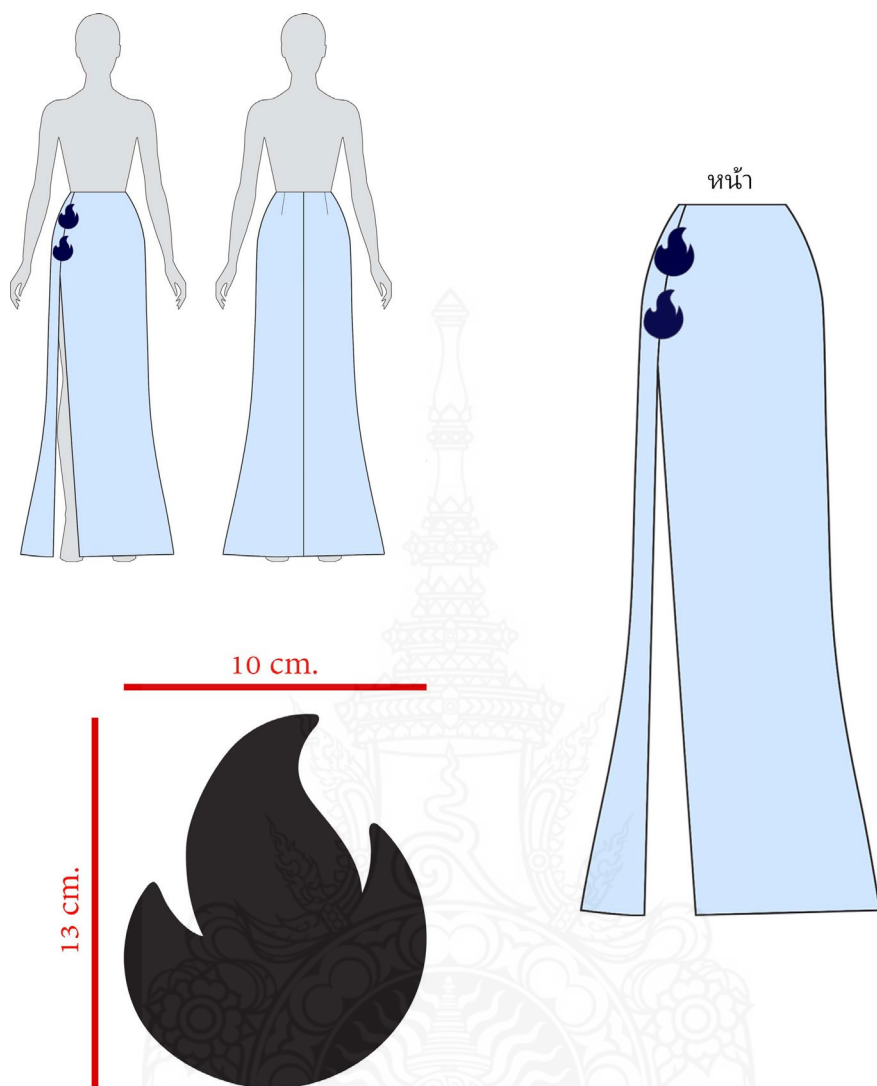
เมื่อได้ผลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบชุดลำลองสตรีที่มีต่อแบบร่างการศึกษาและพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าใยผสมธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค่ จำนวน 3 กลุ่ม และคัดเลือกเหลือเพียง 1 กลุ่มแล้ว พบว่า แบบร่างที่ผู้เชี่ยวชาญเลือกมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 3 กลุ่มอีโมจิไฟลุก จากนั้นจึงนำมาทำการตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์ต้นแบบจริง แล้วจึงนำไปสำรวจความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายต่อไป โดยแบบร่างเทคนิคการแอปพลิเค่บนผลิตภัณฑ์ต้นแบบจริง และผลิตภัณฑ์ต้นแบบจริง มีดังนี้ (ภาพที่ 4.2 – ภาพที่ 4.14)

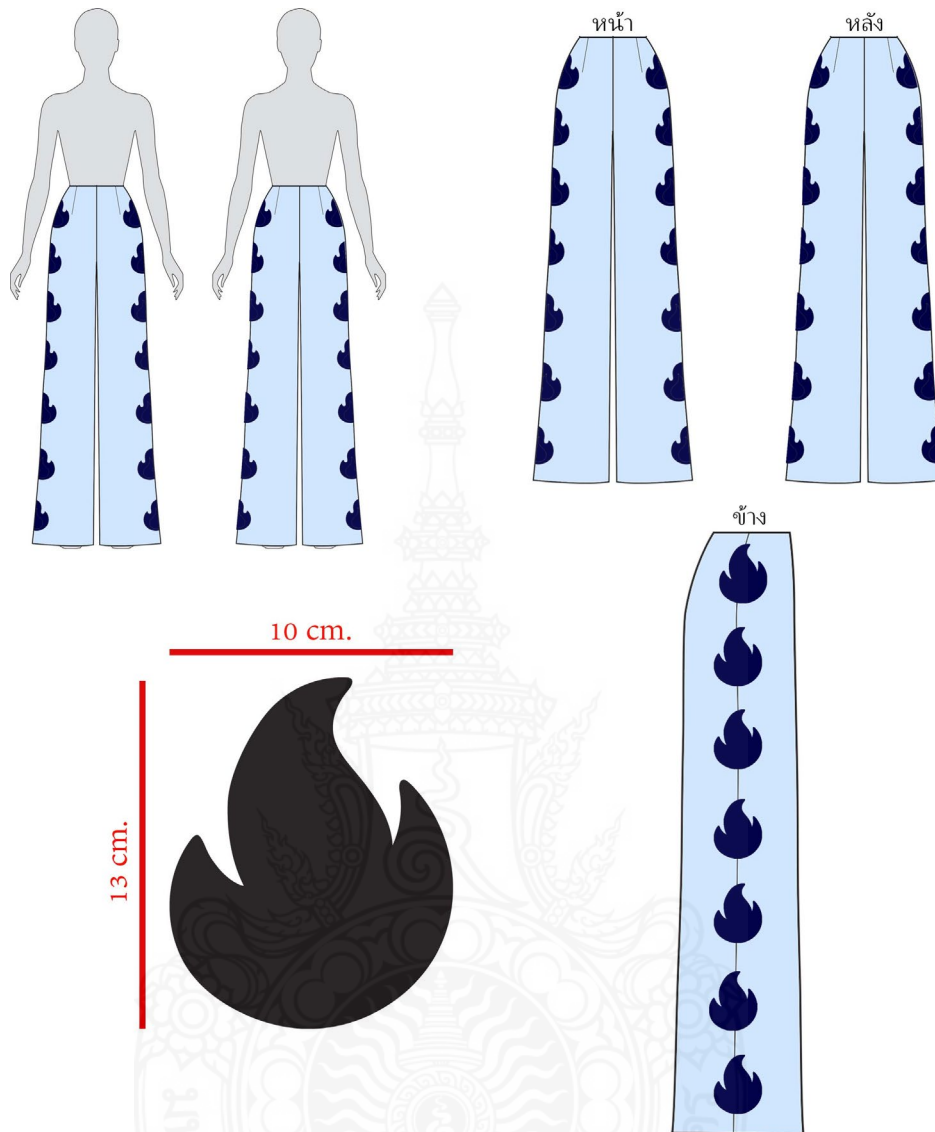
ภาพที่ 4.2 แบบร่างเทคนิคการแอปพลิเค่บนเสื้อชั้นที่ 1

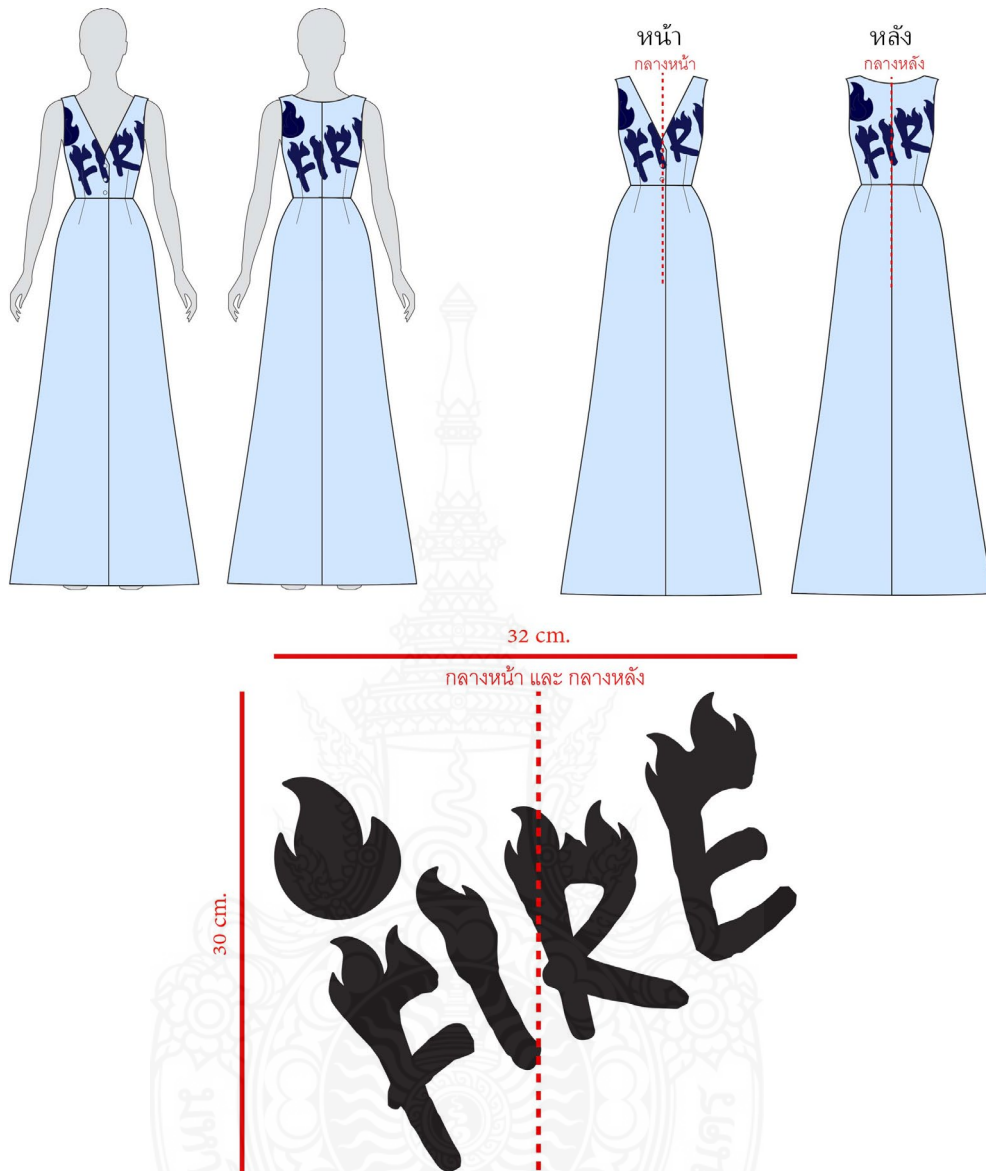
ภาพที่ 4.3 แบบร่างเทคนิคการแอปพลิเคชันเสื้อชั้นที่ 2

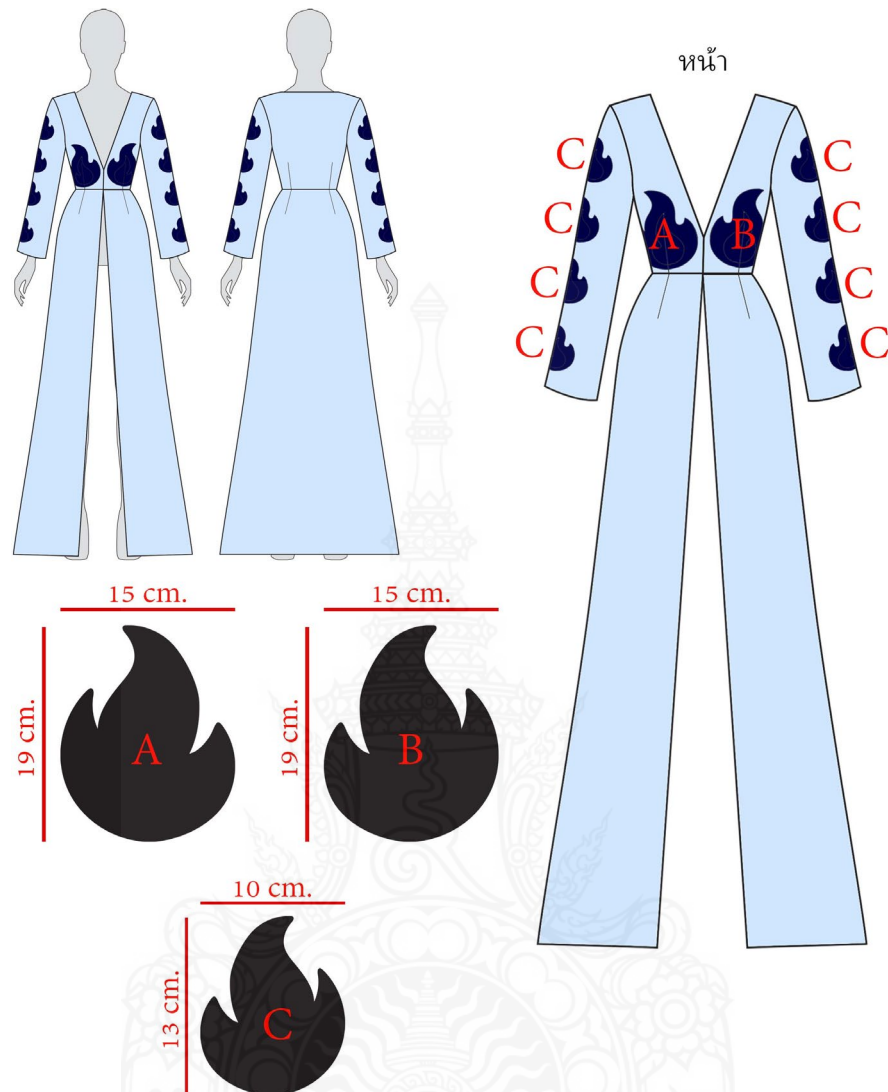
ภาพที่ 4.4 แบบร่างเทคนิคการแอฟพลิเค์บนกระโปรงชั้นที่ 3

ภาพที่ 4.5 แบบร่างเทคนิคการแอปพลิเคชั่นกางเกงชั้นที่ 4

ภาพที่ 4.6 แบบร่างเทคนิคการแอปพลิเคชันชุดติดกันชิ้นที่ 5

ภาพที่ 4.7 แบบร่างเทคนิคการแอปพลิเคชันเส้นสื่อคลุมชั้นที่ 6

ภาพที่ 4.8 ต้นแบบชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชัน แบบที่ 1 (เสื้อ)

ภาพที่ 4.9 ต้นแบบชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชัน แบบที่ 2 (เสื้อ)

ภาพที่ 4.10 ต้นแบบชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิค
การแอปพลิเค่ แบบที่ 3 (กระโปรง)

ภาพที่ 4.11 ต้นแบบชุดลำลองสตรีจากฝ้ายอ้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค่ แบบที่ 4 (กางเกง)

ภาพที่ 4.12 ต้นแบบชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิค
การแอปพลิเคชัน แบบที่ 5 (ชุดติดกัน)

ภาพที่ 4.13 ต้นแบบชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชัน แบบที่ 6 (เสื้อคลุม)

ภาพที่ 4.14 ต้นแบบชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการ แอปพลิเคชัน ทั้ง 6 แบบ

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดลาลองสตรีจากผ้าใยธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชัน ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ประมวลผลข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาชุดลาลองสตรีจากผ้าใยธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชัน วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย แสดงการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง (ดังตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

(N = 30)		
ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
เพศ		
ชาย	15	50.00
หญิง	15	50.00
อายุ		
25 – 30 ปี	2	6.70
31 – 35 ปี	3	10.00
36 – 40 ปี	17	56.70
41 – 45 ปี	8	26.70
อาชีพ		
Designer	15	50.00
Merchandiser	5	16.70
Visual merchandiser	6	20.00
Graphic designer	4	13.30

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

(N = 30)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 25,000 บาท	2	6.70
25,001 – 35,000 บาท	1	3.30
35,001 – 45,000 บาท	15	50.00
45,001 บาทขึ้นไป	12	40.00
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	3.30
ปริญญาตรี	25	83.30
สูงกว่าปริญญาตรี	4	13.30

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 30 คน จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

เพศ กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามมีเพศหญิงและเพศชายเท่ากัน โดยมีจำนวนเพศหญิง 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และเพศชาย จำนวน 15 คนคิดเป็นร้อยละ 50.00

อายุ กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อายุ 36 - 40 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 56.70 รองลงมา อายุ 41 - 45 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.70 อายุ 31 - 35 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และอายุ 25 - 30 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.70 ตามลำดับ

อาชีพ กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อาชีพ Designer จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา อาชีพ Visual merchandiser จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 อาชีพ Merchandiser จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70 และอาชีพ Graphic designer จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.30 ตามลำดับ

รายได้ กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ รายได้ 35,001 - 45,000 บาท จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา รายได้ 45,001 บาทขึ้นไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รายได้ต่ำกว่า 25,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.70 และรายได้ 25,001 - 35,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 83.30 รองลงมาศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.30 และศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 ตามลำดับ

4.1.4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อต้นแบบการพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟพลีเค์ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง (ดังตารางที่ 4.3 – 4.9)

ตารางที่ 4.3 ความพึงพอใจที่มีต่อต้นแบบการพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟพลีเค์ของ เสื้อ แบบที่ 1

ความพึงพอใจที่มีต่อต้นแบบการพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟพลีเค์ ของเสื้อ แบบที่ 1	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
รูปแบบ	4.73	0.45	มากที่สุด
มีความคิดสร้างสรรค์ แปลกใหม่ น่าสนใจ	4.83	0.37	มากที่สุด
มีความทันสมัย	4.83	0.37	มากที่สุด
มีความเหมาะสม ได้สัดส่วน	4.77	0.43	มากที่สุด
ความสวยงาม	4.78	0.40	มากที่สุด
ความสวยงามของผ้าย้อมครามที่เอามาทำชุด	4.77	0.43	มากที่สุด
องค์ประกอบรวมและความสวยงามของชุด	4.80	0.40	มากที่สุด
ประโยชน์ใช้สอย	4.78	0.40	มากที่สุด
มีความเหมาะสม สามารถใช้งานได้จริง	4.83	0.37	มากที่สุด
มีความสะดวกสบายในการใช้งาน	4.77	0.43	มากที่สุด
สี	4.80	0.40	มากที่สุด
การใช้สีเหมาะกับชุดล้าลองสตรี	4.83	0.37	มากที่สุด
การใช้ผ้าสีครามอ่อนเหมาะสมกับการใช้เป็นสีพื้น	4.80	0.40	มากที่สุด
ผ้าครามสีเข้มเหมาะสมกับเทคนิคแอฟพลีเค์	4.77	0.43	มากที่สุด
ลวดลายของเอโมจิที่ใช้ในการแอฟพลีเค์	4.80	0.40	มากที่สุด
ลวดลายมีความคมชัดสะดุดตา	4.80	0.40	มากที่สุด

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ความพึงพอใจที่มีต่อต้นแบบการพัฒนาชุดล้าลองสตรี จากฝ้ายอ้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิค การแอฟฟลิเค่ ของเสื้อ แบบที่ 1	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึง พอใจ
การจัดวางของลวดลายมีความเหมาะสม	4.80	0.40	มากที่สุด
เอโมจิลายไฟลุกเหมาะกับรูปแบบชุดล้าลอง	4.83	0.37	มากที่สุด
วิธีการแอฟฟลิเค่	4.76	0.42	มากที่สุด
ความเหมาะสมของวิธีการแอฟฟลิเค่	4.80	0.40	มากที่สุด
ความสวยงามของวิธีการแอฟฟลิเค่	4.83	0.37	มากที่สุด
การแอฟฟลิเค่เหมาะสมกับชุดล้าลองสตรี	4.83	0.37	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อต้นแบบการพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากฝ้ายอ้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟฟลิเค่ของ เสื้อ แบบที่ 1 ดังนี้

รูปแบบ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า มีความคิดสร้างสรรค์ แปลกใหม่ น่าสนใจ และ มีความทันสมัย มากที่สุดเท่ากัน รองลงมา คือ มีความเหมาะสม ได้สัดส่วน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83, 4.83 และ 4.77 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ความสวยงาม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า องค์กรประกอบและความสวยงามของชุด มากที่สุด รองลงมา คือ ความสวยงามของฝ้ายอ้อมครามที่เอามาทำชุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 และ 4.77 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ประโยชน์ใช้สอย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า มีความเหมาะสม สามารถใช้งานได้จริง มากที่สุด รองลงมา คือ มีความสะดวกสบายในการใช้งาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 และ 4.77 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

สี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า การใช้สีเหมาะกับชุดล้าลองสตรี มากที่สุด รองลงมา คือ การใช้ผ้าสีครามอ่อนเหมาะสมกับการใช้เป็นสีพื้นของชุด และน้อยที่สุด คือ การใช้ผ้าครามสีเข้มเหมาะสมกับเทคนิคแอฟฟลิเค่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83, 4.80 และ 4.77 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ลวดลายของเอโมจิที่ใช้ในการแอฟฟลิเค่ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า เอโมจิลายไฟลุกเหมาะกับรูปแบบชุดล้าลอง มากที่สุด รองลงมาคือ ลวดลายมีความคมชัดสะดุดตา และ การจัด

วางของลวดลายมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83, 4.80 และ 4.80 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

วิธีการแอปพลิเค เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า การแอปพลิเคผ้าย้อมครามเหมาะสมกับชุดลำลองสตรี และ ความสวยงามของวิธีการแอปพลิเคผ้าย้อมครามธรรมชาติ มากที่สุด รองลงมา คือ ความเหมาะสมของวิธีการแอปพลิเคผ้าย้อมครามธรรมชาติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83, 4.83 และ 4.80 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.4 ความพึงพอใจที่มีต่อต้นแบบการพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติ จังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคของ เสื้อ แบบที่ 2

ความพึงพอใจที่มีต่อต้นแบบการพัฒนาชุดลำลองสตรี จากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค ของเสื้อ แบบที่ 2	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
รูปแบบ	4.80	0.40	มากที่สุด
มีความคิดสร้างสรรค์ แปลกใหม่ น่าสนใจ	4.87	0.34	มากที่สุด
มีความทันสมัย	4.80	0.40	มากที่สุด
มีความเหมาะสม ได้สัดส่วน	4.83	0.37	มากที่สุด
ความสวยงาม	4.82	0.38	มากที่สุด
ความสวยงามของผ้าย้อมครามที่เอามาทำชุด	4.83	0.37	มากที่สุด
องค์ประกอบรวมและความสวยงามของชุด	4.80	0.40	มากที่สุด
ประโยชน์ใช้สอย	4.83	0.37	มากที่สุด
มีความเหมาะสม สามารถใช้งานได้จริง	4.83	0.37	มากที่สุด
มีความสะดวกสบายในการใช้งาน	4.83	0.37	มากที่สุด
สี	4.89	0.30	มากที่สุด
การใช้สีเหมาะกับชุดลำลองสตรี	4.80	0.40	มากที่สุด
การใช้ผ้าสีครามอ่อนเหมาะสมกับการใช้เป็นสีพื้น	4.83	0.37	มากที่สุด
ผ้าครามสีเข้มเหมาะสมกับเทคนิคแอปพลิเค	4.87	0.34	มากที่สุด
ลวดลายของเอโมจิที่ใช้ในการแอปพลิเค	4.89	0.30	มากที่สุด
ลวดลายมีความคมชัดสะดุดตา	4.90	0.30	มากที่สุด
การจัดวางของลวดลายมีความเหมาะสม	4.90	0.30	มากที่สุด
เอโมจิลายไฟลุคเหมาะกับรูปแบบชุดลำลอง	4.87	0.34	มากที่สุด

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ความพึงพอใจที่มีต่อต้นแบบการพัฒนาชุดล้าลองสตรี จากฝ้ายอ้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิค การแอฟฟลิเค่ ของเสื้อ แบบที่ 2	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึง พอใจ
วิธีการแอฟฟลิเค่	4.87	0.32	มากที่สุด
ความเหมาะสมของวิธีการแอฟฟลิเค่	4.90	0.30	มากที่สุด
ความสวยงามของวิธีการแอฟฟลิเค่	4.83	0.37	มากที่สุด
การแอฟฟลิเค่เหมาะสมกับชุดล้าลองสตรี	4.87	0.34	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อต้นแบบการพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากฝ้ายอ้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟฟลิเค่ของ เสื้อ แบบที่ 2 ดังนี้

รูปแบบ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า มีความคิดสร้างสรรค์ แปลกใหม่ น่าสนใจมากที่สุด รองลงมา คือ มีความเหมาะสม ได้สัดส่วน และน้อยที่สุด คือ มีความทันสมัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87, 4.83 และ 4.80 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ความสวยงาม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ความสวยงามของฝ้ายอ้อมครามที่เอามาทำชุด มากที่สุด รองลงมา คือ องค์กรประกอบและความสวยงามของชุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 และ 4.80 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ประโยชน์ใช้สอย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า มีความเหมาะสม สามารถใช้งานได้จริง และมีความสะดวกสบายในการใช้งาน เท่ากัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 และ 4.83 ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

สี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า การใช้ผ้าครามสีเข้มเหมาะสมกับเทคนิคแอฟฟลิเค่ มากที่สุด รองลงมา คือ การใช้ผ้าสีครามอ่อนเหมาะสมกับการใช้เป็นสีพื้นของชุด และน้อยที่สุด คือ การใช้สีเหมาะกับชุดล้าลองสตรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87, 4.83 และ 4.80 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ลวดลายของเอโมจิที่ใช้ในการแอฟฟลิเค่ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ลวดลายมีความคมชัดสะดุดตา และ การจัดวางของลวดลายมีความเหมาะสม มากที่สุด รองลงมา คือ เอโมจิลายไฟลุกเหมาะกับรูปแบบชุดล้าลอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90, 4.90 และ 4.87 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

วิธีการแอปพลิเคชัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ความเหมาะสมของวิธีการแอปพลิเคชันผ้าอ้อมक्रमธรรมชาติ มากที่สุด รองลงมา คือ การแอปพลิเคชันผ้าอ้อมक्रमที่เหมาะสมกับชุดลำลองสตรี และน้อยที่สุด คือ ความสวยงามของวิธีการแอปพลิเคชันผ้าอ้อมक्रमธรรมชาติ และ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90, 4.87 และ 4.83 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.5 ความพึงพอใจที่มีต่อต้นแบบการพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าอ้อมक्रमธรรมชาติ จังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชันของ กระโปรง แบบที่ 3

ความพึงพอใจที่มีต่อต้นแบบการพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าอ้อมक्रमธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชันของกระโปรง แบบที่ 3	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
รูปแบบ	4.80	0.36	มากที่สุด
มีความคิดสร้างสรรค์ แปลกใหม่ น่าสนใจ	4.83	0.37	มากที่สุด
มีความทันสมัย	4.80	0.40	มากที่สุด
มีความเหมาะสม ได้สัดส่วน	4.77	0.43	มากที่สุด
ความสวยงาม	4.87	0.34	มากที่สุด
ความสวยงามของผ้าอ้อมक्रमที่เอามาทำชุด	4.87	0.34	มากที่สุด
องค์ประกอบรวมและความสวยงามของชุด	4.87	0.34	มากที่สุด
ประโยชน์ใช้สอย	4.83	0.35	มากที่สุด
มีความเหมาะสม สามารถใช้งานได้จริง	4.83	0.37	มากที่สุด
มีความสะดวกสบายในการใช้งาน	4.83	0.37	มากที่สุด
สี	4.83	0.35	มากที่สุด
การใช้สีเหมาะกับชุดลำลองสตรี	4.83	0.37	มากที่สุด
การใช้ผ้าสีครามอ่อนเหมาะสมกับการใช้เป็นสีพื้น	4.80	0.40	มากที่สุด
ผ้าครามสีเข้มเหมาะสมกับเทคนิคแอปพลิเคชัน	4.77	0.43	มากที่สุด
ลวดลายของเอโมจิที่ใช้ในการแอปพลิเคชัน	4.83	0.35	มากที่สุด
ลวดลายมีความคมชัดสะดุดตา	4.83	0.37	มากที่สุด
การจัดวางของลวดลายมีความเหมาะสม	4.83	0.37	มากที่สุด
เอโมจิลายไฟลูกเหมาะกับรูปแบบชุดลำลอง	4.83	0.37	มากที่สุด
วิธีการแอปพลิเคชัน	4.87	0.31	มากที่สุด
ความเหมาะสมของวิธีการแอปพลิเคชัน	4.87	0.34	มากที่สุด

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ความพึงพอใจที่มีต่อต้นแบบการพัฒนาชุดล้าลองสตรี จากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิค การแอฟฟลิเค่ ของกระโปรง แบบที่ 3	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึง พอใจ
ความสวยงามของวิธีการแอฟฟลิเค่	4.90	0.30	มากที่สุด
การแอฟฟลิเค่เหมาะสมกับชุดล้าลองสตรี	4.83	0.37	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อต้นแบบการพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟฟลิเค่ของ กระโปรง แบบที่ 3 ดังนี้

รูปแบบ เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อแล้ว พบว่า มีความคิดสร้างสรรค์ แปลกใหม่ น่าสนใจมากที่สุด รองลงมา คือ มีความทันสมัย และน้อยที่สุด คือ มีความเหมาะสม ได้สัดส่วน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83, 4.80 และ 4.77 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ความสวยงาม เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อแล้ว พบว่า ความสวยงามของผ้าย้อมครามที่เอามาทำชุด และองค์ประกอบและความสวยงามของชุด เท่ากัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 และ 4.87 ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ประโยชน์ใช้สอย เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อแล้ว พบว่า มีความเหมาะสม สามารถใช้งานได้จริง และมีความสะดวกสบายในการใช้งาน เท่ากัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 และ 4.83 ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

สี เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อแล้ว พบว่า การใช้สีเหมาะสมกับชุดล้าลองสตรี มากที่สุด รองลงมา คือ การใช้ผ้าสีครามอ่อนเหมาะสมกับการใช้เป็นสีพื้นของชุด และน้อยที่สุด คือ การใช้ผ้าครามสีเข้มเหมาะสมกับเทคนิคแอฟฟลิเค่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83, 4.80 และ 4.77 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ลวดลายของเอโมจิที่ใช้ในการแอฟฟลิเค่ เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อแล้ว พบว่า ลวดลายมีความคมชัดสะดุดตา การจัดวางของลวดลายมีความเหมาะสม และเอโมจิลายไฟลุกเหมาะกับรูปแบบชุดล้าลอง เท่ากัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83, 4.83 และ 4.83 ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

วิธีการแอฟฟลิเค่ เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อแล้ว พบว่า ความสวยงามของวิธีการแอฟฟลิเค่ผ้าย้อมครามธรรมชาติ มากที่สุด รองลงมา คือ ความเหมาะสมของวิธีการแอฟฟลิเค่ผ้าย้อมคราม

ธรรมชาติ และน้อยที่สุด คือ การแอปพลิเค์ผ้าย้อมครามเหมาะสมกับชุดลำลองสตรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90, 4.87 และ 4.83 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.6 ความพึงพอใจที่มีต่อต้นแบบการพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติ จังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค์ของ กางเกง แบบที่ 4

ความพึงพอใจที่มีต่อต้นแบบการพัฒนาชุดลำลองสตรี จากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค์ ของกางเกง แบบที่ 4	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
รูปแบบ	4.89	0.30	มากที่สุด
มีความคิดสร้างสรรค์ แปลกใหม่ น่าสนใจ	4.90	0.30	มากที่สุด
มีความทันสมัย	4.90	0.30	มากที่สุด
มีความเหมาะสม ได้สัดส่วน	4.90	0.30	มากที่สุด
ความสวยงาม	4.85	0.35	มากที่สุด
ความสวยงามของผ้าย้อมครามที่เอามาทำชุด	4.87	0.34	มากที่สุด
องค์ประกอบรวมและความสวยงามของชุด	4.83	0.37	มากที่สุด
ประโยชน์ใช้สอย	4.90	0.30	มากที่สุด
มีความเหมาะสม สามารถใช้งานได้จริง	4.90	0.30	มากที่สุด
มีความสะดวกสบายในการใช้งาน	4.90	0.30	มากที่สุด
สี	4.89	0.30	มากที่สุด
การใช้สีเหมาะกับชุดลำลองสตรี	4.87	0.34	มากที่สุด
การใช้ผ้าสีครามอ่อนเหมาะสมกับการใช้เป็นสีพื้น	4.90	0.30	มากที่สุด
ผ้าครามสีเข้มเหมาะสมกับเทคนิคแอปพลิเค์	4.87	0.34	มากที่สุด
ลวดลายของเอโมจิที่ใช้ในการแอปพลิเค์	4.89	0.30	มากที่สุด
ลวดลายมีความคมชัดสะดุดตา	4.90	0.30	มากที่สุด
การจัดวางของลวดลายมีความเหมาะสม	4.90	0.30	มากที่สุด
เอโมจิลายไฟลุคเหมาะกับรูปแบบชุดลำลอง	4.87	0.34	มากที่สุด
วิธีการแอปพลิเค์	4.90	0.30	มากที่สุด
ความเหมาะสมของวิธีการแอปพลิเค์	4.90	0.30	มากที่สุด
ความสวยงามของวิธีการแอปพลิเค์	4.90	0.30	มากที่สุด
การแอปพลิเค์เหมาะสมกับชุดลำลองสตรี	4.90	0.30	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.6 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อต้นแบบการพัฒนาชุด
ล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอฟฟลิเค์ของ กางเกง แบบที่
4 ดังนี้

รูปแบบ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า มีความคิดสร้างสรรค์ แปลกใหม่ น่าสนใจ
มีความทันสมัย และ มีความเหมาะสม ได้สัดส่วน เท่ากัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90, 4.90 และ 4.90 ซึ่ง
โดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ความสวยงาม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ความสวยงามของผ้าย้อมครามที่เอ
มาทำชุด มากที่สุด รองลงมา คือ องค์กรประกอบและความสวยงามของชุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 และ
4.83 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ประโยชน์ใช้สอย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า มีความเหมาะสม สามารถใช้งาน
ได้จริง และมีความสะดวกสบายในการใช้งาน เท่ากัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 และ 4.90 ซึ่งโดยรวม
ได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

สี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า การใช้ผ้าสีครามอ่อนเหมาะสมกับการใช้เป็นสี
พื้นของชุด มากที่สุด รองลงมา คือ การใช้สีเหมาะกับชุดล้าลองสตรี และ การใช้ผ้าครามสีเข้ม
เหมาะสมกับเทคนิคแอฟฟลิเค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90, 4.87 และ 4.87 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับ
ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ลวดลายของเอโมจิที่ใช้ในการแอฟฟลิเค์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ลวดลายมี
ความคมชัดสะดุดตา และ การจัดวางของลวดลายมีความเหมาะสม มากที่สุด รองลงมา คือ เอโมจิ
ลายไฟลุกเหมาะกับรูปแบบชุดล้าลอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90, 4.90 และ 4.87 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวม
ได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

วิธีการแอฟฟลิเค์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ความสวยงามของวิธีการแอฟฟลิ
เค์ผ้าย้อมครามธรรมชาติ ความเหมาะสมของวิธีการแอฟฟลิเค์ผ้าย้อมครามธรรมชาติ และ การแอฟ
ฟลิเค์ผ้าย้อมครามเหมาะสมกับชุดล้าลองสตรี เท่ากัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90, 4.90 และ 4.90 ซึ่ง
โดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.7 ความพึงพอใจที่มีต่อต้นแบบการพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติ จังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชันของ ชุดติดกัน แบบที่ 5

ความพึงพอใจที่มีต่อต้นแบบการพัฒนาชุดล้าลองสตรี จากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิค การแอปพลิเคชัน ของชุดติดกัน แบบที่ 5	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
รูปแบบ	4.81	0.34	มากที่สุด
มีความคิดสร้างสรรค์ แปลกใหม่ น่าสนใจ	4.90	0.30	มากที่สุด
มีความทันสมัย	4.73	0.45	มากที่สุด
มีความเหมาะสม ได้สัดส่วน	4.83	0.37	มากที่สุด
ความสวยงาม	4.88	0.30	มากที่สุด
ความสวยงามของผ้าย้อมครามที่เอามาทำชุด	4.90	0.30	มากที่สุด
องค์ประกอบรวมและความสวยงามของชุด	4.90	0.30	มากที่สุด
ประโยชน์ใช้สอย	4.85	0.35	มากที่สุด
มีความเหมาะสม สามารถใช้งานได้จริง	4.83	0.37	มากที่สุด
มีความสะดวกสบายในการใช้งาน	4.87	0.34	มากที่สุด
สี	4.88	0.32	มากที่สุด
การใช้สีเหมาะกับชุดล้าลองสตรี	4.87	3.46	มากที่สุด
การใช้ผ้าสีครามอ่อนเหมาะสมกับการใช้เป็นสีพื้น	4.87	3.46	มากที่สุด
ผ้าครามสีเข้มเหมาะสมกับเทคนิคแอปพลิเคชัน	4.90	0.30	มากที่สุด
ลวดลายของเอโมจิที่ใช้ในการแอปพลิเคชัน	4.88	0.30	มากที่สุด
ลวดลายมีความคมชัดสะดุดตา	4.87	0.34	มากที่สุด
การจัดวางของลวดลายมีความเหมาะสม	4.90	0.30	มากที่สุด
เอโมจิลายไฟลูกเหมาะกับรูปแบบชุดล้าลอง	4.87	0.34	มากที่สุด
วิธีการแอปพลิเคชัน	4.89	0.30	มากที่สุด
ความเหมาะสมของวิธีการแอปพลิเคชัน	4.87	0.34	มากที่สุด
ความสวยงามของวิธีการแอปพลิเคชัน	4.90	0.30	มากที่สุด
การแอปพลิเคชันเหมาะสมกับชุดล้าลองสตรี	4.90	0.30	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.7 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อต้นแบบการพัฒนาชุด
จำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค์ของ ชุดติดกัน แบบ
ที่ 5 ดังนี้

รูปแบบ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า มีความคิดสร้างสรรค์ แปลกใหม่ น่าสนใจ
มากที่สุด รองลงมา คือ มีความเหมาะสม ได้สัดส่วน และน้อยที่สุด คือ มีความทันสมัย มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 4.90, 4.83 และ 4.73 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ความสวยงาม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ความสวยงามของผ้าย้อมครามที่เอ
มาทำชุด และ องค์กรประกอบและความสวยงามของชุด เท่ากัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 และ 4.90 ซึ่ง
โดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ประโยชน์ใช้สอย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า มีความสะดวกสบายในการใช้งาน
มากที่สุด รองลงมา คือ มีความเหมาะสม สามารถใช้งานได้จริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 และ 4.83
ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

สี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า การใช้ผ้าครามสีเข้มเหมาะสมกับเทคนิคแอปพลิ
เค์ มากที่สุด รองลงมา คือ การใช้ผ้าสีครามอ่อนเหมาะสมกับการใช้เป็นสีพื้นของชุด และ การใช้สี
เหมาะกับชุดจำลองสตรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90, 4.87 และ 4.87 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความ
พึงพอใจในระดับมากที่สุด

ลวดลายของเอโมจิที่ใช้ในการแอปพลิเค์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า การจัด
วางของลวดลายมีความเหมาะสม มากที่สุด รองลงมา คือ ลวดลายมีความคมชัดสะอาดตา และ เอโมจิ
ลายไฟลูกเหมาะกับรูปแบบชุดจำลอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90, 4.87 และ 4.87 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวม
ได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

วิธีการแอปพลิเค์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ความสวยงามของวิธีการแอปพลิ
เค์ผ้าย้อมครามธรรมชาติ ธรรมชาติ และ การแอปพลิเค์ผ้าย้อมครามเหมาะสมกับชุดจำลองสตรี มาก
ที่สุด รองลงมา คือ ความเหมาะสมของวิธีการแอปพลิเค์ผ้าย้อมครามธรรมชาติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
4.90, 4.90 และ 4.87 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.8 ความพึงพอใจที่มีต่อต้นแบบการพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติ จังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชันของ เสื้อคลุม แบบที่ 6

ความพึงพอใจที่มีต่อต้นแบบการพัฒนาชุดล้าลองสตรี จากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิค การแอปพลิเคชัน ของเสื้อคลุม แบบที่ 6	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึง พอใจ
รูปแบบ	4.88	0.32	มากที่สุด
มีความคิดสร้างสรรค์ แปลกใหม่ น่าสนใจ	4.83	0.37	มากที่สุด
มีความทันสมัย	4.87	0.34	มากที่สุด
มีความเหมาะสม ได้สัดส่วน	4.90	0.30	มากที่สุด
ความสวยงาม	4.90	0.30	มากที่สุด
ความสวยงามของผ้าย้อมครามที่เอามาทำชุด	4.87	0.34	มากที่สุด
องค์ประกอบรวมและความสวยงามของชุด	4.83	0.37	มากที่สุด
ประโยชน์ใช้สอย	4.87	0.34	มากที่สุด
มีความเหมาะสม สามารถใช้งานได้จริง	4.87	3.46	มากที่สุด
มีความสะดวกสบายในการใช้งาน	4.87	0.34	มากที่สุด
สี	4.90	0.30	มากที่สุด
การใช้สีเหมาะกับชุดล้าลองสตรี	4.90	0.30	มากที่สุด
การใช้ผ้าสีครามอ่อนเหมาะสมกับการใช้เป็นสีพื้น	4.90	0.30	มากที่สุด
ผ้าครามสีเข้มเหมาะสมกับเทคนิคแอปพลิเคชัน	4.90	0.30	มากที่สุด
ลวดลายของเอโมจิที่ใช้ในการแอปพลิเคชัน	4.90	0.30	มากที่สุด
ลวดลายมีความคมชัดสะดุดตา	4.90	0.30	มากที่สุด
การจัดวางของลวดลายมีความเหมาะสม	4.90	0.30	มากที่สุด
เอโมจิลายไฟลุกเหมาะกับรูปแบบชุดล้าลอง	4.90	0.30	มากที่สุด
วิธีการแอปพลิเคชัน	4.84	0.35	มากที่สุด
ความเหมาะสมของวิธีการแอปพลิเคชัน	4.87	0.34	มากที่สุด
ความสวยงามของวิธีการแอปพลิเคชัน	4.83	0.37	มากที่สุด
การแอปพลิเคชันเหมาะสมกับชุดล้าลองสตรี	4.83	0.37	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.8 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อต้นแบบการพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชันของ เสื้อคลุม แบบที่ 6 ดังนี้

รูปแบบ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า มีความเหมาะสม มากที่สุด รองลงมา คือ มีความทันสมัย และน้อยที่สุด คือ มีความคิดสร้างสรรค์ แปลกใหม่ น่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90, 4.87 และ 4.83 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ความสวยงาม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ความสวยงามของผ้าย้อมครามที่เอามาทำชุด มากที่สุด รองลงมา คือ องค์กรประกอบและความสวยงามของชุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 และ 4.83 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ประโยชน์ใช้สอย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า มีความสะดวกสบายในการใช้งาน และ มีความเหมาะสม สามารถใช้งานได้จริง เท่ากัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 และ 4.87 ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

สี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า การใช้สีเหมาะกับชุดลำลองสตรี การใช้ผ้าสีครามอ่อนเหมาะสมกับการใช้เป็นสีพื้นของชุด และ การใช้ผ้าครามสีเข้มเหมาะสมกับเทคนิคแอปพลิเคชัน เท่ากัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90, 4.90 และ 4.90 ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ลวดลายของเอโมจิที่ใช้ในการแอปพลิเคชัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ลวดลายมีความคมชัดสะดุดตา การจัดวางของลวดลายมีความเหมาะสม และ เอโมจิลายไฟลุกเหมาะกับรูปแบบชุดลำลอง เท่ากัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90, 4.90 และ 4.90 ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

วิธีการแอปพลิเคชัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ความเหมาะสมของวิธีการแอปพลิเคชันผ้าย้อมครามธรรมชาติ มากที่สุด รองลงมา คือ การแอปพลิเคชันผ้าย้อมครามเหมาะสมกับชุดลำลองสตรี และ ความสวยงามของวิธีการแอปพลิเคชันผ้าย้อมครามธรรมชาติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87, 4.83 และ 4.83 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.9 ผลค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่มีต่อต้นแบบการพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมคราม
ธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค์ทั้ง 6 ด้าน

ความพึงพอใจที่มีต่อต้นแบบการพัฒนาชุดล้าลองสตรี จากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิค การแอปพลิเค์ ของเสื้อคลุม แบบที่ 6	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึง พอใจ
ด้านรูปแบบ	4.81	0.37	มากที่สุด
ด้านความสวยงาม	4.84	0.35	มากที่สุด
ด้านประโยชน์ใช้สอย	4.84	0.35	มากที่สุด
ด้านสี	4.85	0.35	มากที่สุด
ด้านลวดลายของเอโมจิที่ใช้ในการแอปพลิเค์	4.85	0.35	มากที่สุด
ด้านวิธีการแอปพลิเค์	4.83	0.36	มากที่สุด

4.2 การอภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วย
เทคนิคการแอปพลิเค์ ผู้วิจัยได้ อภิปรายผล ดังนี้

4.2.1 วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อออกแบบชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัด
สกลนครด้วยเทคนิคการแอปพลิเค์ โดยผู้วิจัยได้ทำการออกแบบชุดล้าลองสตรีที่อ้างอิงโครงชุดจาก
แนวโน้มกระแสแฟชั่นยุคไปม่ผลิและฤดูร้อนปี 2022 จาก <https://www.thetrendspotter.net>
นั่นก็คือกระแส Y2K ซึ่งเป็นกระแสแฟชั่นที่พ่ายอนประวัติศาสตร์กลับไปในช่วงปลายปี 1990 จนถึง
ช่วงปี 2000 ต้นๆ ที่เป็นช่วงแห่งการนิยมความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีและรูปแบบแห่งอนาคต โดย
แฟชั่นในยุคนี้มีอิทธิพลมาจาก icons แห่ง pop culture ไม่ว่าจะเป็น Paris Hilton, Britney Spears
หรือ Christina Aguilera รวมไปถึงหนังและซีรีส์ต่างๆ เช่น Mean Girls, Legally Blonde และ
Gossip Girl ซึ่งการแต่งตัวสไตล์ Y2K ก็จะมีตั้งแต่ เสื้อครอปเอวลอยตัวเล็ก ๆ กางเกงเอวต่ำ ไปจนถึง
กางเกงขาบาน ซึ่งสอดคล้องกับ มาลา (2536) ที่กล่าวว่า การออกแบบโครงสร้างของเสื้อผ้านั้นนับว่า
เป็นความสำคัญอันดับแรก เพราะเสื้อผ้าที่ได้รับการออกแบบโครงสร้างที่ดีมักจะเป็นที่นิยม และใน
ส่วนของแรงบันดาลใจในการออกแบบลายสำหรับการทำเทคนิคแอปพลิเค์ ผู้วิจัยได้รับแรงบันดาลใจ
มาจากเอโมจิหรืออีโมจิ (Emoji) ซึ่งเป็นตัวหนังสือความคิดที่ใช้ในข้อความอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้ 3
อันดับแรก ที่ถูกใช้มากที่สุดบนสื่อสาธารณะ ได้แก่ 1.อีโมจิหัวเราะทั้งน้ำตา 2.อีโมจิหัวใจ และ 3.อีโม
จิไฟลุก มาออกแบบเป็นลายสำหรับทำเทคนิคแอปพลิเค์บนชุดล้าลองสตรี ทั้งหมด 3 กลุ่ม กลุ่มละ 6
ชิ้น ซึ่งในแต่ละกลุ่มประกอบด้วย เสื้อ 2 ชิ้น, กระโปรง 1 ชิ้น, กางเกง 1 ชิ้น, ชุดติดกัน 1 ชิ้นและเสื้อ

กลุ่ม 1 ขึ้น ซึ่งผลคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบชุดลำลองสตรีส่วนใหญ่เลือกกลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มอีโมจิไฟลุก โดยมีเหตุผลประกอบ คือ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 ให้เหตุผลประกอบว่า มีความคล่องตัวในเรื่องของดีไซน์ มีโครงสร้างที่เข้าใจง่าย มีลูกเล่นในการวางตำแหน่งอีโมจิให้สอดคล้องรับกันระหว่างท่อนบนกับท่อนล่าง ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ให้เหตุผลประกอบว่า รูปแบบของเสื้อผ้ามีความทันสมัย มีลูกเล่นที่น่าสนใจ ตลอดจนวิธีการวางองค์ประกอบของลวดลาย ทำได้เรียบง่าย สะอาดตา จึงทำให้เสื้อผ้าออกมาดูน่าสวมใส่ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 ให้เหตุผลประกอบว่า ชุดเหมาะกับเทรนด์ปัจจุบัน และผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4 ให้เหตุผลประกอบว่า รูปแบบมีความทันสมัย สวมใส่สบาย ไม่ดูมากหรือน้อยเกินไป แต่ละชิ้นสามารถนำมา Mix & Match ได้เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริพรรณ (2550) ที่กล่าวว่า การออกแบบ คือ การสร้างผลงานสิ่งหนึ่งอย่างมีวัตถุประสงค์ เพื่อตอบสนองความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอย หรือความต้องการด้านอื่นๆ การออกแบบ คือ การสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบ 2 หรือ 3 มิติ ให้ความสวยงาม และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ตามการออกแบบ ซึ่งหมายถึงการจัดสรร และเลือกสรร วัสดุต่าง ๆ ให้เหมาะสม

4.2.2 วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชัน โดยได้ศึกษาความพึงพอใจ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านรูปแบบ ด้านความสวยงาม ด้านประโยชน์ใช้สอย ด้านสี ด้านลวดลาย และด้านวิธีการแอปพลิเคชัน โดยอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

ด้านรูปแบบ พบว่า ผลลัพธ์ต้นแบบทุกชิ้นมีความพึงพอใจในด้านรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด กล่าวคือ ต้นแบบการพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนครด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชันมีความคิดสร้างสรรค์ แปลกใหม่ น่าสนใจ มีความเหมาะสม ได้สัดส่วน และมีความทันสมัย ซึ่งสอดคล้องกับ จารุพรรณ (2543) กล่าวว่า การออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย คือ การใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบ โดยมีแรงบันดาลใจจากสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เช่น ธรรมชาติ รูปทรง หรือสื่อเทคโนโลยีในปัจจุบัน ที่ต้องมีประโยชน์ในด้านการใช้สอย ความงาม ความเหมาะสม และความทันสมัยเป็นสำคัญ

ด้านความสวยงาม พบว่า ผลลัพธ์ต้นแบบทุกชิ้นมีความพึงพอใจในด้านความสวยงาม อยู่ในระดับมากที่สุด กล่าวคือ ต้นแบบการพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนครด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชันมีความสวยงามทั้งส่วนของผ้าย้อมครามที่เอามาทำชุด และองค์ประกอบของชุด ซึ่งสอดคล้องกับ มาลา (2536) กล่าวว่า องค์ประกอบของการออกแบบเสื้อผ้าประกอบด้วยเส้น และโครงร่าง ที่ต้องพิจารณาไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งการออกแบบเส้นและโครงร่างที่ดีนั้น นอกจากจะคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยแล้ว ยังต้องคำนึงถึงเรื่องของความสวยงามและความเหมาะสมของวัสดุที่ใช้รวมไปถึงกรรมวิธีการผลิตด้วย

ด้านประโยชน์ใช้สอย พบว่า ผลลัพธ์ต้นแบบทุกชิ้นมีความพึงพอใจในด้านประโยชน์ใช้สอย อยู่ในระดับมากที่สุด กล่าวคือ ต้นแบบการพัฒนาชุดลาลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติ จังหวัดสกลนครด้วยเทคนิคการแอพพลิเค่มีความสะดวกสบายในการใช้งาน และ มีความเหมาะสมสามารถใช้งานได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ มาลา (2536) กล่าวว่า เครื่องแต่งกายจัดเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนในสังคม แต่ด้วยความแตกต่างด้านความต้องการและความคิด ทำให้การออกแบบเข้ามามีบทบาทมากต่อรูปแบบที่เปลี่ยนไป เพื่อตอบสนองความต้องการทั้งทางด้านวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ สภาพเศรษฐกิจสังคมและประโยชน์ใช้สอย นอกจากนี้ สถานการณ์ในการนำไปใช้ก็ยังส่งผลต่อการคิดค้นวัสดุและรูปแบบใหม่ ๆ ในการออกแบบที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย

ด้านสี พบว่า ผลลัพธ์ต้นแบบทุกชิ้นมีความพึงพอใจในด้านสี อยู่ในระดับมากที่สุด กล่าวคือ ต้นแบบการพัฒนาชุดลาลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนครด้วยเทคนิคการแอพพลิเค่มีการใช้สีเหมาะกับชุดลาลองสตรี รวมไปถึงการใช้ผ้าสีครามอ่อนเหมาะสมกับการใช้เป็นสีพื้นของชุด และการใช้ผ้าครามสีเข้มเหมาะสมกับเทคนิคแอพพลิเค่ สอดคล้องกับ เจียมจิต (2546) กล่าวว่า หลักการใช้สี (colour) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความรู้สึกที่แตกต่างกันไป ซึ่งสีจะส่งผลกระทบต่ออารมณ์ และความรู้สึก ที่จะชอบหรือไม่ชอบ รวมไปถึงเสริมสร้างบุคลิกภาพของผู้สวมใส่และสร้างความประทับใจแก่ผู้พบเห็น

ด้านลวดลายของอีโมจิที่ใช้ในการแอพพลิเค่ พบว่า ผลลัพธ์ต้นแบบทุกชิ้นมีความพึงพอใจในด้านลวดลายของอีโมจิที่ใช้ในการแอพพลิเค่ อยู่ในระดับมากที่สุด กล่าวคือ ต้นแบบการพัฒนาชุดลาลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนครด้วยเทคนิคการแอพพลิเค่มีลวดลายมีการจัดวางของลวดลายมีความเหมาะสม มีความคมชัดสะดุดตา และอีโมจิลายไฟลุกเหมาะกับรูปแบบชุดลาลอง สอดคล้องกับ พิริยา (2553) กล่าวว่า หลักพื้นฐานการออกแบบ คือ ความเป็นหน่วยหรือเอกภาพ ความสมดุล และความสัมพันธ์ โดยมีรายละเอียด คือ ความเป็นเอกภาพ หมายถึง ความเป็นหนึ่งอันเดียวกันขององค์ประกอบศิลป์ทั้งด้านรูปลักษณ์และการดำเนินเรื่องราว ซึ่งไม่จำเป็นต้องทำซ้ำกันเพื่อให้เหมือนกัน แต่ใช้ความคล้ายกันมาออกแบบเพื่อให้น่าสนใจ เช่น ลวดลายเดียวกันแต่ขนาดต่างกัน รวมไปถึงการสร้างสมดุลด้วยองค์ประกอบอื่นนอกจากรูปร่าง เช่น สี เส้น หรือการจัดวางที่แตกต่าง ซึ่งจะส่งผลให้การออกแบบดูน่าสนใจ ทันสมัย แปลกตาไม่น่าเบื่อ

ด้านวิธีการแอพพลิเค่ พบว่า ผลลัพธ์ต้นแบบทุกชิ้นมีความพึงพอใจด้านวิธีการแอพพลิเค่ อยู่ในระดับมากที่สุด กล่าวคือ ต้นแบบการพัฒนาชุดลาลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติ จังหวัดสกลนครด้วยเทคนิคการแอพพลิเค่มีวิธีการแอพพลิเค่ผ้าย้อมครามธรรมชาติที่มีความสวยงาม มีความเหมาะสมกับผ้าย้อมครามธรรมชาติ และ เหมาะสมกับชุดลาลอง สอดคล้องกับ กัญญา (2555) การแอพพลิเค่เป็นเทคนิคหนึ่ง ที่ บอกเล่าเรื่องราวโดยการใช้ผ้ามาตัดให้เป็นรูปแบบตาม

ต้องการแล้วจึงนำมาเย็บ สอย ปะ หรือติดบนผ้าอีกชั้นหนึ่ง ซึ่งเป็นเทคนิคที่น่าสนใจในการนำมาแปร
รูปผลิตภัณฑ์ ที่สามารถเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ได้ โดยการนำมาออกแบบให้มีความทันสมัยและ
ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) ออกแบบชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนครด้วยเทคนิคการแอปพลิเค และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนครด้วยเทคนิคการแอปพลิเค โดยเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ 1) แบบร่างการออกแบบชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค จำนวน 3 กลุ่ม กลุ่มละ 6 ชิ้น 2) ต้นแบบชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ที่ใช้เทคนิคการแอปพลิเค 1 กลุ่ม 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบชุดล้าลองสตรีที่มีประสบการณ์ด้านการออกแบบชุดล้าลองสตรีไม่น้อยกว่า 10 ปีจำนวน 4 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการทอผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนครที่มีประสบการณ์ด้านการทอผ้าย้อมครามธรรมชาติไม่น้อยกว่า 10 ปีจำนวน 1 คน รวมทั้งหมด 5 คน และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการศึกษาและพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค ได้แก่ Designer, Merchandiser, Visual Merchandiser และ Graphic Designer ที่มีประสบการณ์การทำงานไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 30 คน ซึ่งกำหนดกลุ่มเป้าหมายแบบจำเพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

5.1 สรุปผล

5.1.1 การออกแบบชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค

การออกแบบชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค ที่ได้รับแรงบันดาลใจจาก ฮีโมจิลายไฟลุก และอ้างอิงโครงชุดจากแนวโน้มกระแสแฟชั่น Y2K ซึ่งเป็นแนวโน้มกระแสแฟชั่นของฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อนปี 2022 ประกอบด้วย เสื้อ 2 ชิ้น, กระโปรง 1 ชิ้น, กางเกง 1 ชิ้น, ชุดติดกัน 1 ชิ้นและเสื้อคลุม 1 ชิ้น เป็นรูปแบบชุดล้าลองสตรีที่มีความทันสมัย มีลูกเล่นที่น่าสนใจ ตลอดจนวิธีการวางองค์ประกอบของลวดลาย ทำให้เรียบง่าย สะอาดตา จึงทำให้เสื้อผ้าออกมาดูน่าสวมใส่ เหมาะกับเทรนด์ปัจจุบัน สวมใส่ง่าย ไม่ดูมากหรือน้อยเกินไป สามารถนำมา Mix & Match ได้เหมาะสม มีความคล่องตัว และมีโครงสร้างที่เข้าใจง่าย

5.1.2 ความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมาย

5.1.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มเป้าหมาย พบว่า กลุ่มเป้าหมายจำนวนทั้งหมด 30 คน มีเพศหญิงและเพศชายเท่ากัน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 36 - 40 ปี ประกอบอาชีพ Designer รายได้ระหว่าง 35,001 - 45,000 บาท และมีการศึกษาระดับปริญญาตรี

5.1.2.2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชันทั้ง 6 ด้าน พบว่า กลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจในด้านรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด มีความพึงพอใจในด้านความสวยงาม อยู่ในระดับมากที่สุด มีความพึงพอใจในด้านประโยชน์ใช้สอย อยู่ในระดับมากที่สุด มีความพึงพอใจในด้านสี อยู่ในระดับมากที่สุด มีความพึงพอใจในด้านลวดลาย อยู่ในระดับมากที่สุด และมีความพึงพอใจในด้านวิธีการแอปพลิเคชัน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยในด้านรูปแบบ กลุ่มเป้าหมายพึงพอใจกางเกง แบบที่ 4 มากที่สุด รองลงมา คือ เสื้อคลุมแบบที่ 6, ด้านความสวยงาม พบว่า กลุ่มเป้าหมายพึงพอใจ เสื้อคลุม แบบที่ 6 มากที่สุด รองลงมา คือ ชุดติดกันแบบที่ 5, ด้านประโยชน์ใช้สอย พบว่า กลุ่มเป้าหมายพึงพอใจกางเกง แบบที่ 4 มากที่สุด รองลงมา คือ เสื้อคลุมแบบที่ 6, ด้านสีสันทัน พบว่า กลุ่มเป้าหมายพึงพอใจ เสื้อคลุม แบบที่ 6 มากที่สุด รองลงมา คือ เสื้อแบบที่ 2 และ กางเกงแบบที่ 4, ด้านลวดลายของเอโมจิที่ใช้ในการแอปพลิเคชัน พบว่า กลุ่มเป้าหมายพึงพอใจ เสื้อคลุม แบบที่ 6 มากที่สุด รองลงมา คือ เสื้อแบบที่ 2 และ กางเกงแบบที่ 4, และด้านวิธีการแอปพลิเคชัน พบว่า กลุ่มเป้าหมายพึงพอใจกางเกง แบบที่ 4 มากที่สุด รองลงมา คือ ชุดติดกันแบบที่ 5

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชัน ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.2.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

5.2.1.1 จากการวิจัยพบว่า การออกแบบลวดลายในการแอปพลิเคชันควรมีการออกแบบให้มีรูปแบบและขนาดที่หลากหลายเพื่อให้ดูน่าสนใจและไม่ดูจำเจ

5.2.1.2 จากการวิจัยพบว่าสามารถใช้ผ้าย้อมครามธรรมชาติที่มีเฉดสีอ่อนหรือเข้มที่หลากหลายขึ้นมาใช้ในการออกแบบเสื้อผ้า เพื่อให้เสื้อผ้าดูมีความหลากหลายและน่าสนใจมากขึ้น

5.2.1.3 จากการวิจัยพบว่า กลุ่มเป้าหมายให้ความสนใจชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามจังหวัดสกลนครและเทคนิคการแอปพลิเคชันเป็นอย่างมาก ควรนำมาพัฒนาต่อให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายมากกว่านี้ เช่น กระเป๋า หมวก หรือเครื่องประดับอื่นๆที่สามารถใช้ผ้าย้อมครามธรรมชาติและเทคนิคการแอปพลิเคชันได้

5.2.1.4 จากการวิจัยพบว่า การแอฟฟลิเค์ลายอีโมจิไฟลุกด้วยวิธีการแอฟฟลิเค์แบบ เก็บริมด้วยจักรเย็บผ้าสามารถต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ต่อไปได้

5.2.2 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

5.2.2.1 ควรศึกษาเรื่องการนำเทคนิคการแอฟฟลิเค์แบบเก็บขอบด้วยจักรเย็บผ้า ไปประยุกต์ใช้กับผ้าพื้นเมืองชนิดอื่นๆที่หลากหลายมากขึ้น

5.2.2.2 ควรมีการพัฒนาเทคนิคการแอฟฟลิเค์แบบอื่นๆ เช่นการแอฟฟลิเค์แบบไม่เก็บ ขอบ หรือการแอฟฟลิเค์ด้วยมือสำหรับชุดในรูปแบบอื่นๆ โดยใช้ผ้าย้อมครามธรรมชาติ เพื่อสร้างความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กระจำจิดต์ เขียวขำ. 2544. **ตำราเสื้อสตรี ชุดโอกาสพิเศษ**. โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.
- กัญญา ญาณวิโรจน์. 2555 “การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการตัดต่อและการเย็บปะติด.” **วิชาการและวิจัย มทร.พระนคร**. 6, 1 (มีนาคม) : 132-138.
- เกชา ลาวงษา. 2560. “การพัฒนาลายผ้าฝ้ายด้วยเทคนิคการทอแบบมัดหมี่สำหรับเสื้อผ้าบุรุษสไตล์เมโทรเช็ทด้วยวิธีการตัดต่อ.” **วิทยานิพนธ์ปริญญาโท**. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- จารุพรรณ ทรัพย์ปรุง. 2543. **การออกแบบเครื่องแต่งกาย**. โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์, กรุงเทพฯ.
- จิรภัทร เริ่มศรี และจันทิมา เขียวแก้ว. 2562 “กลยุทธ์การสื่อสารอัตลักษณ์ผ้าย้อมคราม สกลนคร.” **مجร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์**. 8, 4 (ตุลาคม-ธันวาคม) : 178-190.
- เจียมจิต เพ็ญศรี. 2546. **การออกแบบเสื้อ 1**. ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, กรุงเทพฯ.
- ชัยวัฒน์ แก้วคล้ายขจรศิริ. 2555. “การศึกษากระบวนการผ้าย้อมครามและพืชชนิดอื่นเพื่อพัฒนาผ้าทอมือจากสี่ธรรมชาติ.” **สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ, มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี**.
- ฐิติมา พุทธิบูชา และจรัสพิมพ์ วั่งเย็น. 2556. “การออกแบบและพัฒนาเสื้อผ้าจากผ้าทอพื้นเมืองไทยทรงดำ อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี.” **สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร**.
- ณัฐธิดา เรืองธนพิบูลย์. 2559. “การพัฒนาเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ด้วยเทคนิคการทำแบบตัด.” **วิทยานิพนธ์ปริญญาโท**. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ณัฐสุภา เจริญยิ่งวัฒนา. 2560. “**อัตลักษณ์การออกแบบแฟชั่นออนไลน์เพื่อเจนเนอเรชั่นวาย**.” **วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก**. สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดุจหทัย วงษ์กะพันธ์. 2560. **แนวทางการวิจัยเพื่อการสร้างแบรนด์แฟชั่น**. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ผกามาศ บุตรสาสี่ และคณะ. 2562. “แนวทางการพัฒนาศักยภาพในการสร้างเอกลักษณ์สินค้าเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน กลุ่มทอผ้าย้อมครามบ้านโพนก่อ ตำบลท่าก้อน อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น”

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- อากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร.” *วิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*. 14, 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) : 46-56.
- พัชรวัลย์ เซ็นเสถียร. 2556. *เอกสารประกอบการสอนวิชาการออกแบบแฟชั่นเพื่อธุรกิจ*. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ, กรุงเทพฯ.
- พริยา สระมาลา. 2553. “*แรงบันดาลใจในการออกแบบ*”. *พื้นฐานการออกแบบสิ่งทอและแฟชั่น*. เอ.พี. กราฟฟิคดีไซน์และการพิมพ์ จำกัด, กรุงเทพฯ. ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : กรุงเทพฯ.
- มาลา ฤทธิ์น่ม. 2536. *สมรรถภาพของช่างทำแบบตัดเสื้อผ้าสำเร็จรูป ตามความต้องการของผู้ประกอบการส่งออก*. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <http://dric.nrct.go.th/bookd>, 27 เมษายน 2560.
- เมธาวี คำชู. 2561. “*การออกแบบชุดลำลองสตรีในสไตล์มินิมอล โดยใช้ผ้าฝ้ายย้อมสีจากเปลือกไม้เคี่ยม*.” *วิทยานิพนธ์ปริญญาโท*. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- รัชนิกร กุศลานนท์. 2557. “*การออกแบบศิลปหัตถกรรมผ้าพื้นถิ่นจังหวัดสกลนครเพื่อประยุกต์สู่แนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์*.” *ศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*. 5, 1 (มกราคม-มิถุนายน) : 88-114.
- วรรณยุท มินะโยธิน. 2013. *ประวัติศิลปะจุดผสานสี*. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://guymnyt.wordpress.com>, 19 ตุลาคม 2564.
- วิชาญ เอียดทอง. 2558. *คราม: สีธรรมชาติจากต้นถั่ว ใช้อย้อมผ้าไหม*. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <http://www.oamc.ku.ac.th/knowledge/03-july/02.pdf>, 10 ตุลาคม 2564.
- ศิริพรรณ ปีเตอร์. 2550. *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับมนุษย์และการออกแบบขนาดสัดส่วนมนุษย์และการออกแบบสรีรศาสตร์และการออกแบบ*. โอ.เอส พรีนติ้ง เฮ้าส์: กรุงเทพฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ. 2555. *คู่มือการผลิตผ้าย้อมคราม*. พิมพ์ครั้งที่ 2. มูฟเม้นท์ เจน ทรี, กรุงเทพฯ.
- สิริกร บุปผาสาย. 2560. “*การพัฒนาลวดลายพิมพ์สำหรับชุดลำลองด้วยรูปแบบกราฟิก (Graphic) โดยใช้เอกลักษณ์จากเครื่องแต่งกายชนไทย*.” *วิทยานิพนธ์ปริญญาโท*. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- เสาวลักษณ์ คงคาอุยฉาย. 2553. *ศิลปะการตกแต่งเสื้อผ้า*. โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- อนูรัตน์ สายทอง และคณะ. 2554. “ครามและผลิตภัณฑ์คราม.” คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อ้อยใจ เลิศล้ำ. 2553. การพัฒนาการออกแบบในพื้นที่ฐานการออกแบบสิ่งทอและแฟชั่น. เอ.พี.กราฟิคดีไซน์และการพิมพ์, กรุงเทพฯ.
- ไอรดา สุตสังข์. 2557 “การออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกปีปจังหวัดพิษณุโลก.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง.
- Admin. 2020. How to Appliqué with Embroidery Machine. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://www.craftsselection.com>, 20 มีนาคม 2565.
- _____. 2022. Antique Pillow Embroidered Coat of Arms. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://decor-antiquaire.com>, 20 มีนาคม 2565.
- _____. 2022. 16th Century Embroidery Bishops Coat of Arms. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://decor-antiquaire.com>, 20 มีนาคม 2565.
- _____. 2022. Antique Resht Rasht Iran Embroidered Chain Stitch Applique Wool Fabric. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://www.1860-1960.com>, 20 มีนาคม 2565.
- _____. 2022. Pop Art. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://www.wikiart.org/>, 19 มีนาคม 2565.
- _____. 2564. เครื่องทอผ้า. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <http://www.culturenongboubru.blogspot.com>, 10 ตุลาคม 2564.
- _____. 2564. อุปกรณ์ทอผ้า. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <http://www.maeboonfeum.com>, 10 ตุลาคม 2564.
- _____. เอ็มจีและสัญลักษณ์. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://th.piliapp.com>, 27 พฤศจิกายน 2564.
- Ally Feiam. 2021. Top 15 Fashion Trends from Spring/Summer 2022. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://www.thetrendspotter.net>, 18 ตุลาคม 2564.
- Sarina. 2022. Hand Applique–6 FAQ Answered on Hand Sewing Appliques. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://www.sewguide.com>, 20 มีนาคม 2565.
- Sherri McConnell. 2022. Hand Appliqué Any Fabric Project to Give It Some Extra Pop. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://www.craftsy.com>, 20 มีนาคม 2565.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

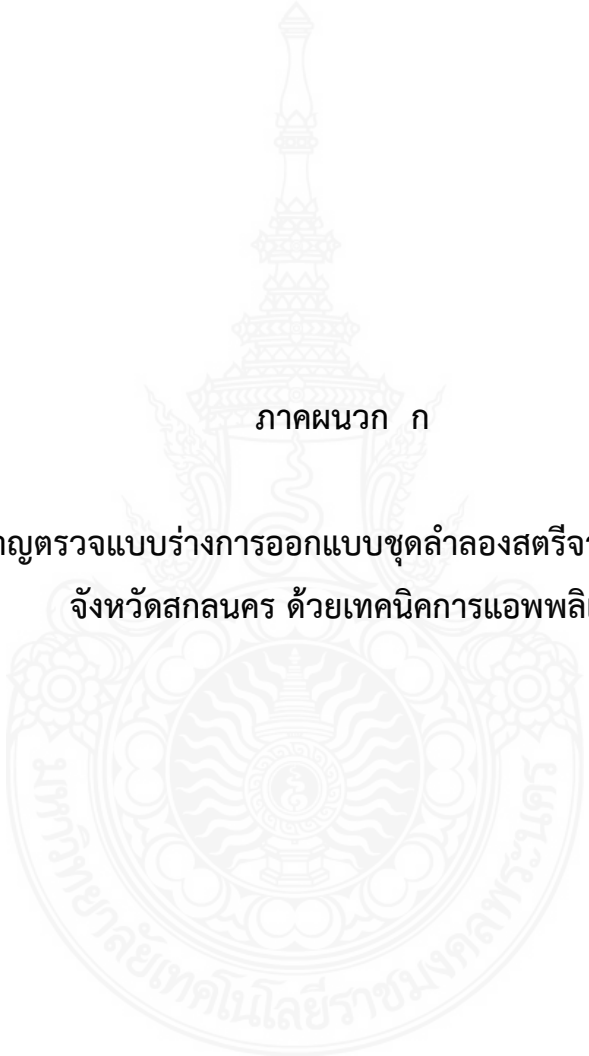
The Brandwatch React team. 2021. Emojis Across Generations. [ออนไลน์] เข้าถึงได้
จาก: <http://www.brandwatch.com>, 19 มีนาคม 2565.

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบร่างการออกแบบชุดลำลองสตรีจากผ้า
ย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชัน
- ภาคผนวก ข แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญต่อแบบร่างการออกแบบชุด
ลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการ
แอปพลิเคชัน
- ภาคผนวก ค แบบสอบถามความพึงพอใจเรื่องการศึกษาและพัฒนาชุดลำลองสตรี
จากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชัน

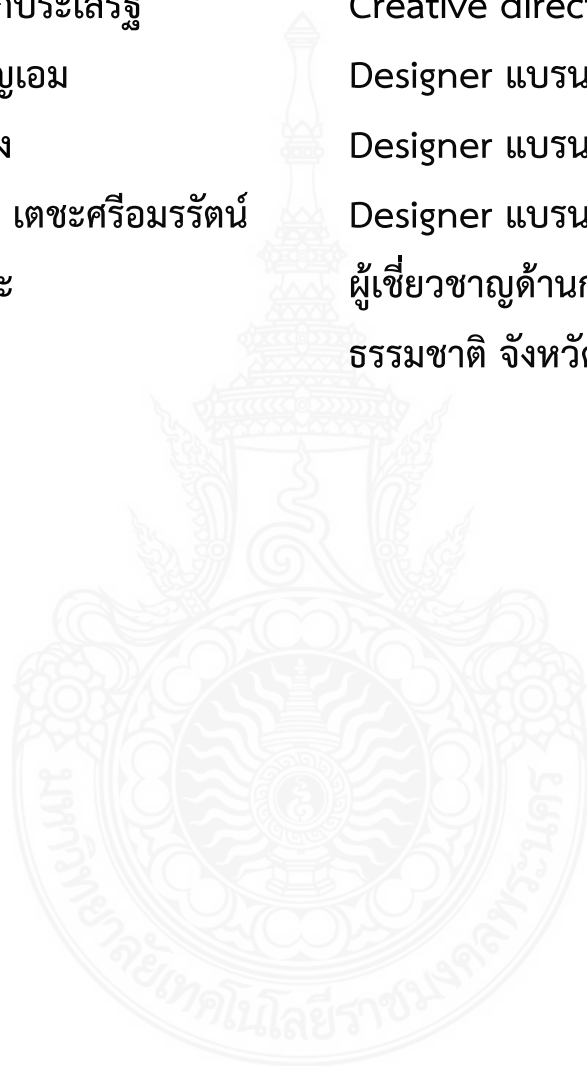

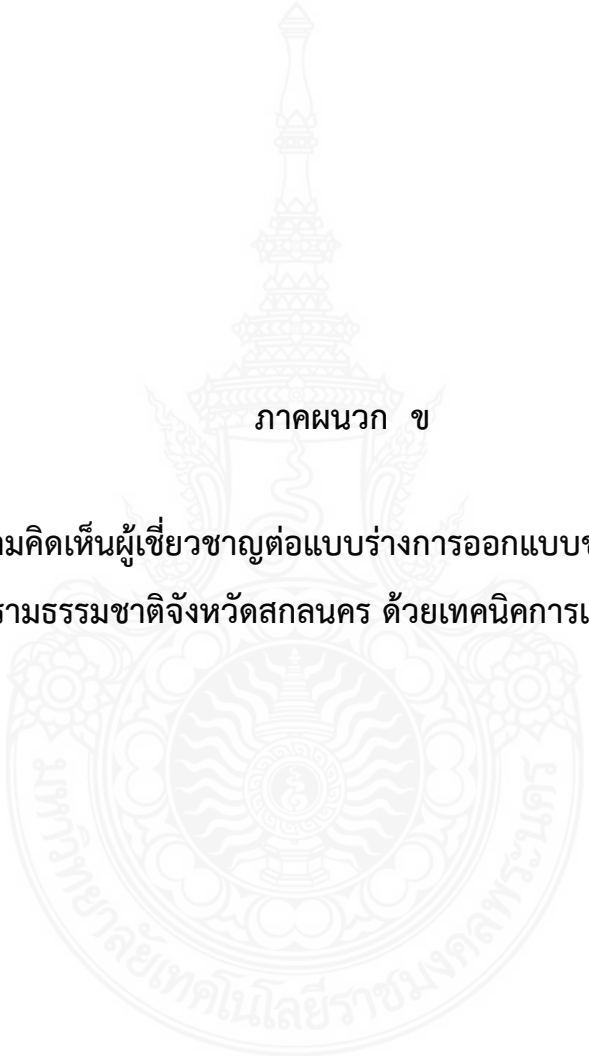
ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบร่างการออกแบบชุดลำลองสตรีจากผ้าวัฒนธรรมชาติ
จังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชัน

รายนามผู้เชี่ยวชาญตอบแบบร่างการออกแบบชุดลำลองสตรีจากผ้าใยธรรมชาติ
 ธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชัน

คุณ ชนะพล เล็กประเสริฐ	Creative director แบนด์ ASAVA
คุณ จตุพร เจริญเอม	Designer แบนด์ CPS Chaps
คุณ สรวิศ โภคัง	Designer แบนด์ EP
คุณ กัญญาชญ์ เตชะศรีอมรรัตน์	Designer แบนด์ ESP Women
คุณ กุลวดี รัตนะ	ผู้เชี่ยวชาญด้านการย้อมและทอผ้าคราม ธรรมชาติ จังหวัดสกลนคร

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญต่อแบบร่างการออกแบบชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อม
ครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชัน

แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญต่อแบบร่างการออกแบบชุดลำลองสตรี จากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค่

.....

คำชี้แจง

การศึกษาและพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค่ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาเกี่ยวกับผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร และเทคนิคการแอปพลิเค่ (Applique)
2. เพื่อออกแบบชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนครด้วยเทคนิคการแอปพลิเค่
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนครด้วยเทคนิคการแอปพลิเค่

คำอธิบาย

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแบบร่างชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค่ โดยได้รับแรงบันดาลใจในการออกแบบลวดลายแอปพลิเค่จากตัวหนังสือภาพหรืออีโมจิ (Emoji) ที่ได้รับความนิยมมากที่สุด 3 อันดับแรกของกลุ่มคน Generation Y ในปี 2021 จากข้อมูลการรวบรวมสถิติของ www.brandwatch.com สรุปได้ว่า 3 อันดับดังกล่าวได้แก่ 1.อีโมจิหัวเราะทั้งน้ำตา (Face with tear of joy) 2.อีโมจิหัวใจสีแดง (Red heart) และ 3.อีโมจิไฟลุก (Fire) โดยแบ่งเป็นแรงบันดาลใจจากอีโมจิ 1 แบบ ต่อแบบร่าง 1 กลุ่ม มีทั้งหมดจำนวน 3 กลุ่ม กลุ่มละ 6 ชิ้น ซึ่งในแต่ละกลุ่มประกอบด้วย เสื้อ 2 ชิ้น, กระโปรง 1 ชิ้น, กางเกง 1 ชิ้น, ชุดติดกัน 1 ชิ้น และเสื้อคลุม 1 ชิ้น รวมทั้งสิ้น 6 ชิ้น

ให้ท่านพิจารณาคัดเลือกกลุ่มแบบร่างการออกแบบชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนครด้วยเทคนิคการแอปพลิเค่ที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย 1 กลุ่ม โดยการเติมเครื่องหมาย ✓ ลงใน พร้อมให้เหตุผลประกอบการพิจารณา เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการตัดเย็บชุดลำลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนครด้วยเทคนิคการแอปพลิเค่

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม และให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เพื่อการศึกษาในครั้งนี้เป็นอย่างดี

นายวรรณกร อุ๋นวิเศษ

นักศึกษาปริญญาโท กลุ่มวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและสิ่งทอ
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

กลุ่มที่ 1 กลุ่มอีโมจิหัวเราะทั้งน้ำตา ประกอบด้วย เสื้อ 2 ชั้น, กระโปรง 1 ชั้น, กางเกง 1 ชั้น, ชุดติดกัน 1 ชั้นและเสื้อคลุม 1 ชั้น

เสื้อ แบบที่ 1 เสื้อตัวหลวมเวยลอมมีสายคล้องคอ ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และ แอปพลิเคต์ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิหน้าหัวเราะทั้งน้ำตา

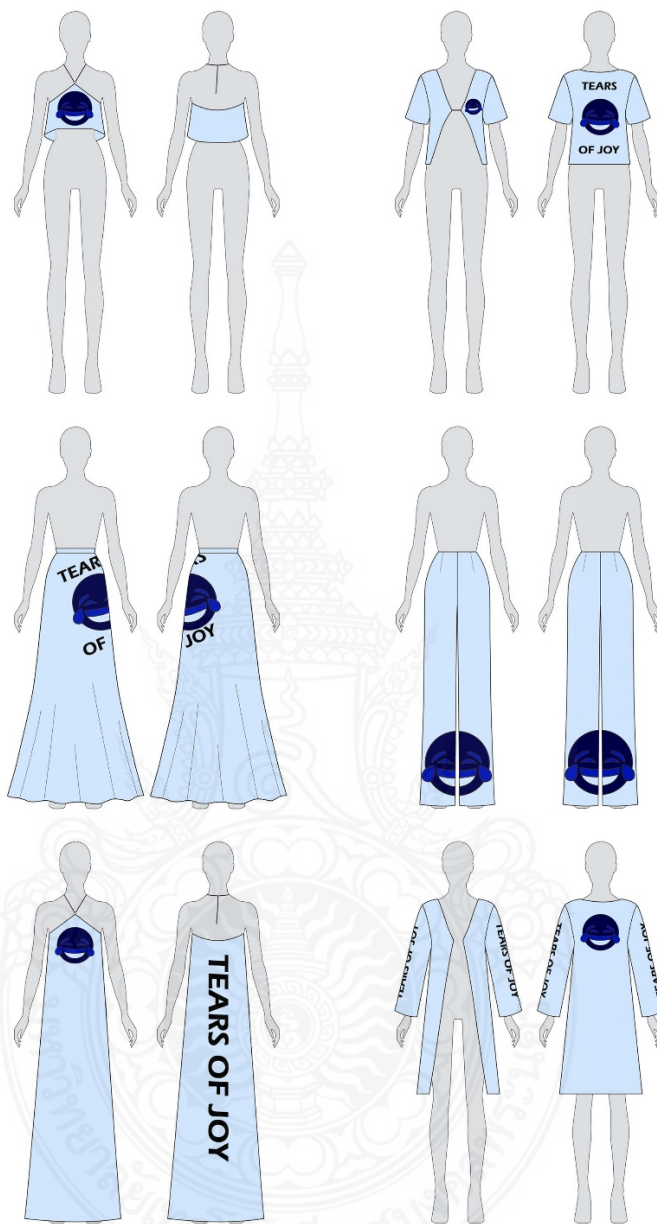
เสื้อ แบบที่ 2 เสื้อตัวหลวมแขนสั้น ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอปพลิเคต์ด้วยผ้า ย้อมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิหน้าหัวเราะทั้งน้ำตาบริเวณอกซ้าย และด้านหลังแอปพลิเคต์เป็นรูปอีโมจิหน้า หัวเราะทั้งน้ำตาและคำว่า Tears of Joy

กระโปรง แบบที่ 3 กระโปรงปลายบานย้วยยาวคลุมข้อเท้า ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสี อ่อน และแอปพลิเคต์ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิหน้าหัวเราะทั้งน้ำตาและคำว่า Tears of Joy บริเวณสะโพกด้านซ้าย

กางเกง แบบที่ 4 กางเกงขากระบอกขนาดใหญ่ ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอป พลิเคต์ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิหน้าหัวเราะทั้งน้ำตาขนาดกว้างเท่ากับกระบอกขาบริเวณปลาย ขาด้านหน้าและด้านหลัง

ชุดติดกัน แบบที่ 5 ชุดติดกันตัวหลวม มีสายคล้องคอ ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน ด้านหน้าแอปพลิเคต์ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิหน้าหัวเราะทั้งน้ำตา ส่วนด้านหลังแอปพลิเคต์ด้วย ผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นคำว่า Tears of Joy

เสื้อคลุม แบบที่ 6 เสื้อคลุมตัวหลวมแขนยาว ความยาวเหนือหัวเข่าเล็กน้อย ผ้าพื้นเป็น ผ้าย้อมครามสีอ่อน ด้านหลังแอปพลิเคต์ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิหน้าหัวเราะทั้งน้ำตา และแขน ด้านซ้ายและขวาแอปพลิเคต์ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นคำว่า Tears of Joy

กลุ่มที่ 1

เลือก

ไม่เลือก

เหตุผลที่ท่านเลือกเพราะ

.....

ข้อเสนอแนะและคำแนะนำในการแก้ไข(ถ้ามี)

.....

กลุ่มที่ 2 กลุ่มอีโมจิรูปหัวใจ ประกอบด้วย เสื้อ 2 ชั้น, กระโปรง 1 ชั้น, กางเกง 1 ชั้น, ชุดติดกัน 1 ชั้นและเสื้อคลุม 1 ชั้น

เสื้อ แบบที่ 1 เสื้อพอดิตัวแขนยาวแล้วคว้านเห็นผิวหนังบริเวณหัวไหล่ทั้งสองข้าง ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอฟพลิเค่ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิรูปหัวใจบริเวณแขนทั้งสองข้าง และคำว่า Heart บริเวณกลางหน้าอก

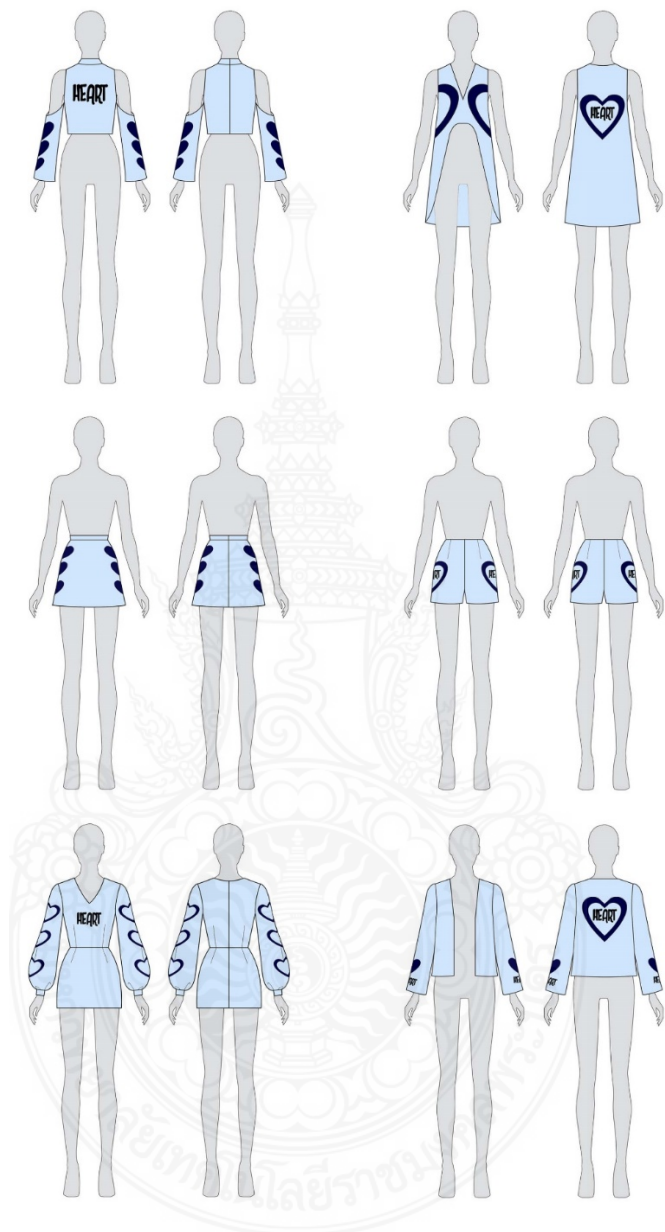
เสื้อ แบบที่ 2 เสื้อตัวหลวมแขนกุดด้านหน้าเอวลอยด้านหลังยาวคลุมสะโพก ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอฟพลิเค่ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิรูปหัวใจบริเวณหน้าอกทั้งสองข้าง ส่วนด้านหลังแอฟพลิเค่ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิรูปหัวใจและคำว่า Heart บริเวณกลางหลัง

กระโปรง แบบที่ 3 กระโปรงสั้นทรงเอ ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอฟพลิเค่ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิรูปหัวใจบริเวณด้านข้างของสะโพกทั้งสองข้าง

กางเกง แบบที่ 4 กางเกงขาสั้นพอดิตัว ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอฟพลิเค่ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิรูปหัวใจและคำว่า Heart บริเวณด้านข้างของสะโพกทั้งสองข้าง

ชุดติดกัน แบบที่ 5 ชุดติดกันพอดิตัวแขนยาวพองและรัดบริเวณข้อมือ ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอฟพลิเค่ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิรูปหัวใจบริเวณแขนทั้งสองข้างและคำว่า Heart บริเวณหน้าอก

เสื้อคลุม แบบที่ 6 เสื้อคลุมตัวหลวมแขนยาวความยาวเหนือสะโพก ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอฟพลิเค่ด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิรูปหัวใจและคำว่า Heart บริเวณปลายแขนทั้งสองข้าง ส่วนด้านหลังแอฟพลิเค่เป็นรูปอีโมจิรูปหัวใจและคำว่า Heart บริเวณกลางหลัง

กลุ่มที่ 2

เลือก

ไม่เลือก

เหตุผลที่ท่านเลือกเพราะ

.....

ข้อเสนอแนะและคำแนะนำในการแก้ไข(ถ้ามี)

.....

กลุ่มที่ 3 กลุ่มอีโมจิไฟลุก ประกอบด้วย เสื้อ 2 ชั้น, กระโปรง 1 ชั้น, กางเกง 1 ชั้น, ชุดติดกัน 1 ชั้นและเสื้อคลุม 1 ชั้น

เสื้อ แบบที่ 1 เสื้อเกาะอกพอดีตัว ผ้าพื้นเป็นผ้าใยผสมครามสีอ่อน และแอฟฟลิเค่ด้วยผ้าใยผสมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิไฟลุกและคำว่า Fire

เสื้อ แบบที่ 2 เสื้อแขนสั้นเอวลอยตัวหลวม มีกระดุมด้านหน้า ผ้าพื้นเป็นผ้าใยผสมครามสีอ่อน และแอฟฟลิเค่ด้วยผ้าใยผสมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิไฟลุกทั้งด้านหน้า ด้านหลังและแขนทั้งสองข้าง

กระโปรง แบบที่ 3 กระโปรงยาวปลายบานผ่าหน้าขาด้านขวา ผ้าพื้นเป็นผ้าใยผสมครามสีอ่อน และแอฟฟลิเค่ด้วยผ้าใยผสมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิไฟลุกบริเวณเหนือจุดผ่าของกระโปรง

กางเกง แบบที่ 4 กางเกงขาวยาวทรงกระบอกใหญ่ ผ้าพื้นเป็นผ้าใยผสมครามสีอ่อน และแอฟฟลิเค่ด้วยผ้าใยผสมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิไฟลุกเรียงกันบริเวณด้านข้างของสะโพกทั้งสองข้าง

ชุดติดกัน แบบที่ 5 ชุดติดกันแบบยาวขนาดพอดีตัว แขนกุด ผ้าพื้นเป็นผ้าใยผสมครามสีอ่อน และแอฟฟลิเค่ด้วยผ้าใยผสมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิไฟลุกและคำว่า Fire บริเวณท่อนบนทั้งด้านหน้าและด้านหลัง

เสื้อคลุม แบบที่ 6 เสื้อคลุมแบบยาวขนาดพอดีตัวแขนยาว ผ้าพื้นเป็นผ้าใยผสมครามสีอ่อน และแอฟฟลิเค่ด้วยผ้าใยผสมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิไฟลุกบริเวณข้างแขนทั้งสองข้างและบริเวณขึ้นหน้าของลำตัว

กลุ่มที่ 3

เลือก

ไม่เลือก

เหตุผลที่ท่านเลือกเพราะ

.....

ข้อเสนอแนะและคำแนะนำในการแก้ไข(ถ้ามี)

.....

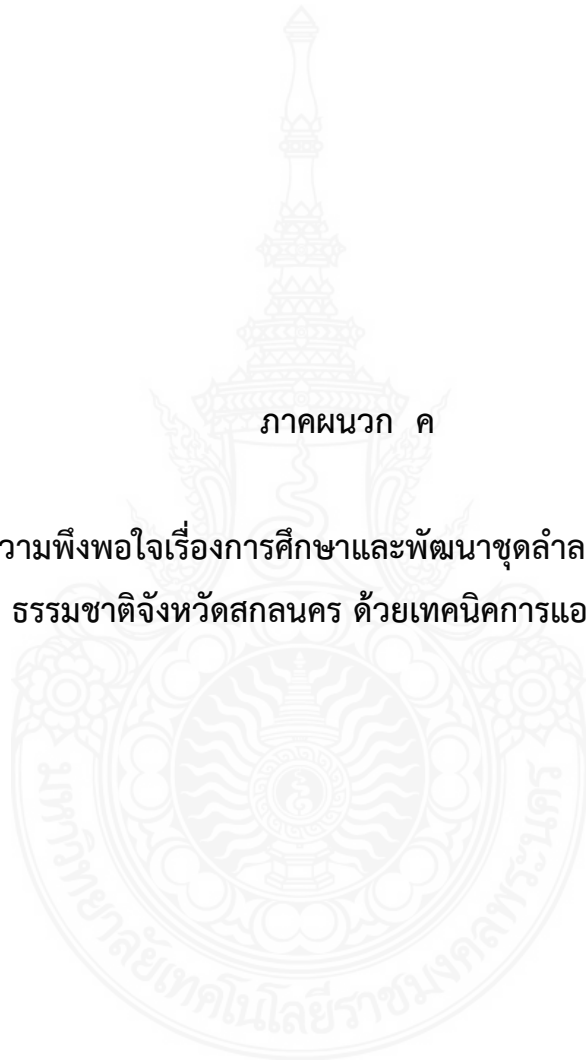
ลงชื่อ.....

()

ผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามความพึงพอใจเรื่องการศึกษาและพัฒนาชุดลำลองสตรีจากผ้าOTTOMAN
ธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเคชัน

แบบสอบถามความพึงพอใจ
เรื่อง การศึกษาและพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร
ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค์

คำอธิบายแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการศึกษาและพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค์

คำชี้แจงแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามการศึกษาและพัฒนาชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค์ แบ่งออกเป็น 2 ตอนประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านความพึงพอใจที่มีต่อชุดล้าลองสตรีจากผ้าย้อมครามธรรมชาติ จังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค์

2. กรุณาตอบแบบสอบถามฉบับนี้ทุกข้อ และตรงกับความคิดเห็นของท่านตามความเป็นจริง ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามของท่าน ผู้วิจัยจะนำข้อมูลไปใช้ในเชิงวิชาการเท่านั้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้ ที่ท่านได้กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้

นายวรรณกร อุณีวิเศษ

นักศึกษาปริญญาโท กลุ่มวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าสิ่งทอ
 หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นท่านมากที่สุด หรือกรอกรายละเอียดลงในช่องว่างที่กำหนด

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 25 – 30 ปี 31 – 35 ปี
 36 – 40 ปี 41 – 45 ปี
 มากกว่า 45 ปีขึ้นไป
3. อาชีพ Designer Merchandiser
 Visual merchandiser Graphic designer
4. รายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 25,000 บาท 25,001 – 35,000 บาท
 35,001 – 45,000 บาท 45,001 บาทขึ้นไป
5. ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านความพึงพอใจที่มีต่อชุดจำลองสตรีจากผ้าใยธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค์

คำชี้แจง

1. ชุดจำลองสตรีจากผ้าใยธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค์ จำนวน 6 ชิ้น ประกอบด้วย เสื้อ 2 ชิ้น, กระโปรง 1 ชิ้น, กางเกง 1 ชิ้น, ชุดติดกัน 1 ชิ้น และเสื้อคลุม 1 ชิ้น

2. โปรดพิจารณาชุดจำลองสตรีจากผ้าใยธรรมชาติจังหวัดสกลนคร ด้วยเทคนิคการแอปพลิเค์ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความพึงพอใจของท่านเพียงคำตอบเดียว โดยแต่ละข้อจะกำหนดระดับเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

1. ความพึงพอใจที่มีต่อ เสื้อ แบบที่ 1 เสื้อเกาะอกพอดีตัว ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และ แอปพลิเคชันด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิไฟลุกและคำว่า Fire

รายละเอียด	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. รูปแบบของเสื้อ แบบที่ 1					
1.1 มีความคิดสร้างสรรค์ แปลกใหม่ น่าสนใจ					
1.2 มีความทันสมัย					
1.3 มีความเหมาะสม ได้สัดส่วน					
2. ความสวยงาม					
2.1 ความสวยงามของผ้าย้อมครามธรรมชาติที่เอามาทำชุด					
2.2 องค์กรประกอบรวม และความสวยงามของชุด					
3. ประโยชน์ใช้สอย					
3.1 มีความเหมาะสมสามารถใช้งานได้จริง					
3.2 มีความสะดวกสบายในการใช้งาน					
4. สี					
4.1 การใช้สีเหมาะกับชุดลำลองสตรี					
4.2 การใช้ผ้าสีครามอ่อนเหมาะสมกับการใช้เป็นสีพื้น					
4.3 ผ้าสีครามเข้มเหมาะสมกับเทคนิคแอฟฟลิเค่					
5. ลวดลายของเอโมจิที่ใช้ในการแอฟฟลิเค่					
5.1 ลวดลายมีความคมชัดสะดุดตา					
5.2 การจัดวางของลวดลายมีความเหมาะสม					
5.3 เอโมจิลายไฟลุคเหมาะกับรูปแบบชุดลำลอง					
6. วิธีการแอฟฟลิเค่					
6.1 ความเหมาะสมของวิธีการแอฟฟลิเค่					
6.2 ความสวยงามของวิธีการแอฟฟลิเค่					
6.3 การแอฟฟลิเค่เหมาะสมกับชุดลำลองสตรี					

2. ความพึงพอใจที่มีต่อ เสื้อ แบบที่ 2 เสื้อตัวหลวมแขนสั้นเอวลอยมีกระดุมด้านหน้า ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอปพลิเคด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปอิมจิไฟลุกทั้งด้านหน้า ด้านหลังและแขนทั้งสองข้าง

รายละเอียด	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. รูปแบบของเสื้อ แบบที่ 2					
1.1 มีความคิดสร้างสรรค์ แปลกใหม่ น่าสนใจ					
1.2 มีความทันสมัย					
1.3 มีความเหมาะสม ได้สัดส่วน					
2. ความสวยงาม					
2.1 ความสวยงามของผ้าย้อมครามธรรมชาติที่เอามาทำชุด					
2.2 องค์กรประกอบรวม และความสวยงามของชุด					
3. ประโยชน์ใช้สอย					
3.1 มีความเหมาะสมสามารถใช้งานได้จริง					
3.2 มีความสะดวกสบายในการใช้งาน					
4. สี					
4.1 การใช้สีเหมาะกับชุดลำลองสตรี					
4.2 การใช้ผ้าสีครามอ่อนเหมาะสมกับการใช้เป็นสีพื้น					
4.3 ผ้าสีครามเข้มเหมาะสมกับเทคนิคแอฟฟลิเค่					
5. ลวดลายของเอโมจิที่ใช้ในการแอฟฟลิเค่					
5.1 ลวดลายมีความคมชัดสะดุดตา					
5.2 การจัดวางของลวดลายมีความเหมาะสม					
5.3 เอโมจิลายไฟลุคเหมาะกับรูปแบบชุดลำลอง					
6. วิธีการแอฟฟลิเค่					
6.1 ความเหมาะสมของวิธีการแอฟฟลิเค่					
6.2 ความสวยงามของวิธีการแอฟฟลิเค่					
6.3 การแอฟฟลิเค่เหมาะสมกับชุดลำลองสตรี					

3. ความพึงพอใจที่มีต่อ กระโปรง แบบที่ 3 กระโปรงยาวปลายบานผ่าหน้าขาด้านขวา ผ้าพื้นเป็นผ้า
ย้อมครามสีอ่อน และแอปพลิเคด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิไฟลุกบริเวณเหนือจุดผ่าของกระโปรง

รายละเอียด	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. รูปแบบของกระโปรง แบบที่ 3					
1.1 มีความคิดสร้างสรรค์ แปลกใหม่ น่าสนใจ					
1.2 มีความทันสมัย					
1.3 มีความเหมาะสม ได้สัดส่วน					
2. ความสวยงาม					
2.1 ความสวยงามของผ้าย้อมครามธรรมชาติที่เอามาทำชุด					
2.2 องค์กรประกอบรวม และความสวยงามของชุด					
3. ประโยชน์ใช้สอย					
3.1 มีความเหมาะสมสามารถใช้งานได้จริง					
3.2 มีความสะดวกสบายในการใช้งาน					
4. สี					
4.1 การใช้สีเหมาะกับชุดลำลองสตรี					
4.2 การใช้ผ้าสีครามอ่อนเหมาะสมกับการใช้เป็นสีพื้น					
4.3 ผ้าสีครามเข้มเหมาะสมกับเทคนิคแอปพลิเคชัน					
5. ลวดลายของเอโมจิที่ใช้ในการแอปพลิเคชัน					
5.1 ลวดลายมีความคมชัดสะดุดตา					
5.2 การจัดวางของลวดลายมีความเหมาะสม					
5.3 เอโมจิลายไฟลุคเหมาะกับรูปแบบชุดลำลอง					
6. วิธีการแอปพลิเคชัน					
6.1 ความเหมาะสมของวิธีการแอปพลิเคชัน					
6.2 ความสวยงามของวิธีการแอปพลิเคชัน					
6.3 การแอปพลิเคชันเหมาะสมกับชุดลำลองสตรี					

4. ความพึงพอใจที่มีต่อ กางเกง แบบที่ 4 กางเกงขาวยาวปลายขาบาน ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอปพลิเคชันด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิไฟลุกเรียงกันบริเวณด้านข้างของสะโพกทั้งสองข้าง

รายละเอียด	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. รูปแบบของกางเกง แบบที่ 4					
1.1 มีความคิดสร้างสรรค์ แปลกใหม่ น่าสนใจ					
1.2 มีความทันสมัย					
1.3 มีความเหมาะสม ได้สัดส่วน					
2. ความสวยงาม					
2.1 ความสวยงามของผ้าย้อมครามธรรมชาติที่เอามาทำชุด					
2.2 องค์กรประกอบรวม และความสวยงามของชุด					
3. ประโยชน์ใช้สอย					
3.1 มีความเหมาะสมสามารถใช้งานได้จริง					
3.2 มีความสะดวกสบายในการใช้งาน					
4. สี					
4.1 การใช้สีเหมาะกับชุดลำลองสตรี					
4.2 การใช้ผ้าสีครามอ่อนเหมาะสมกับการใช้เป็นสีพื้น					
4.3 ผ้าสีครามเข้มเหมาะสมกับเทคนิคแอฟฟลิเค่					
5. ลวดลายของเอโมจิที่ใช้ในการแอฟฟลิเค่					
5.1 ลวดลายมีความคมชัดสะดุดตา					
5.2 การจัดวางของลวดลายมีความเหมาะสม					
5.3 เอโมจิลายไฟลุคเหมาะกับรูปแบบชุดลำลอง					
6. วิธีการแอฟฟลิเค่					
6.1 ความเหมาะสมของวิธีการแอฟฟลิเค่					
6.2 ความสวยงามของวิธีการแอฟฟลิเค่					
6.3 การแอฟฟลิเค่เหมาะสมกับชุดลำลองสตรี					

5. ความพึงพอใจที่มีต่อ ชุดติดกัน แบบที่ 5 ชุดติดกันแบบยาวขนาดพอดีตัวแขนกุด ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอปพลิเคชันด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิไฟลุกและคำว่า Fire บริเวณท่อนบนทั้งด้านหน้าและด้านหลัง

รายละเอียด	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. รูปแบบของชุดติดกัน แบบที่ 5					
1.1 มีความคิดสร้างสรรค์ แปลกใหม่ น่าสนใจ					
1.2 มีความทันสมัย					
1.3 มีความเหมาะสม ได้สัดส่วน					
2. ความสวยงาม					
2.1 ความสวยงามของผ้าย้อมครามธรรมชาติที่เอามาทำชุด					
2.2 องค์กรประกอบรวม และความสวยงามของชุด					
3. ประโยชน์ใช้สอย					
3.1 มีความเหมาะสมสามารถใช้งานได้จริง					
3.2 มีความสะดวกสบายในการใช้งาน					
4. สี					
4.1 การใช้สีเหมาะกับชุดลำลองสตรี					
4.2 การใช้ผ้าสีครามอ่อนเหมาะสมกับการใช้เป็นสีพื้น					
4.3 ผ้าสีครามเข้มเหมาะสมกับเทคนิคแอปพลิเคชัน					
5. ลวดลายของเอโมจิที่ใช้ในการแอปพลิเคชัน					
5.1 ลวดลายมีความคมชัดสะดุดตา					
5.2 การจัดวางของลวดลายมีความเหมาะสม					
5.3 เอโมจิลายไฟลุคเหมาะกับรูปแบบชุดลำลอง					
6. วิธีการแอปพลิเคชัน					
6.1 ความเหมาะสมของวิธีการแอปพลิเคชัน					
6.2 ความสวยงามของวิธีการแอปพลิเคชัน					
6.3 การแอปพลิเคชันเหมาะสมกับชุดลำลองสตรี					

6. ความพึงพอใจที่มีต่อ **เสื้อคลุม แบบที่ 6** เสื้อคลุมแบบยาวขนาดพอดีตัวแขนยาว ผ้าพื้นเป็นผ้าย้อมครามสีอ่อน และแอปพลิเคชันด้วยผ้าย้อมครามสีเข้มเป็นรูปอีโมจิไฟลุกบริเวณข้างแขนทั้งสองข้างและบริเวณชั้นหน้าของลำตัว

รายละเอียด	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. รูปแบบของเสื้อคลุม แบบที่ 6					
1.1 มีความคิดสร้างสรรค์ แปลกใหม่ น่าสนใจ					
1.2 มีความทันสมัย					
1.3 มีความเหมาะสม ได้สัดส่วน					
2. ความสวยงาม					
2.1 ความสวยงามของผ้าย้อมครามธรรมชาติที่เอามาทำชุด					
2.2 องค์กรประกอบรวม และความสวยงามของชุด					
3. ประโยชน์ใช้สอย					
3.1 มีความเหมาะสมสามารถใช้งานได้จริง					
3.2 มีความสะดวกสบายในการใช้งาน					
4. สี					
4.1 การใช้สีเหมาะกับชุดลำลองสตรี					
4.2 การใช้ผ้าสีครามอ่อนเหมาะสมกับการใช้เป็นสีพื้น					
4.3 ผ้าสีครามเข้มเหมาะสมกับเทคนิคแอฟฟลิเค่					
5. ลวดลายของเอโมจิที่ใช้ในการแอฟฟลิเค่					
5.1 ลวดลายมีความคมชัดสะดุดตา					
5.2 การจัดวางของลวดลายมีความเหมาะสม					
5.3 เอโมจิลายไฟลุ๊กเหมาะกับรูปแบบชุดลำลอง					
6. วิธีการแอฟฟลิเค่					
6.1 ความเหมาะสมของวิธีการแอฟฟลิเค่					
6.2 ความสวยงามของวิธีการแอฟฟลิเค่					
6.3 การแอฟฟลิเค่เหมาะสมกับชุดลำลองสตรี					

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ นามสกุล นายวรรณกร อุ่ณวิเศษ
วัน เดือน ปีเกิด 22 เมษายน 2532
ที่อยู่ปัจจุบัน 553/6 ถนนร่วมใจพัฒนา ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมืองสกลนคร
จังหวัดสกลนคร รหัสไปรษณีย์ 47000

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต COA ,introduction to fashion design	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ University of the arts London, Central Saint Martins	2553 2552
มัธยมศึกษา	โรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล	2549
ประถมศึกษา	โรงเรียนอนุบาลสกลนคร	2543

ประวัติการทำงาน

พ.ศ.2566 – ปัจจุบัน	Creative director แบนด์ : WIRANKAN
พ.ศ.2565 - ปัจจุบัน	Creative director แบนด์ : PAMO
พ.ศ.2564 - 2565	Creative director แบนด์ : TM
พ.ศ.2564 – 2565	Creative director แบนด์ : YonB
พ.ศ.2562 - 2564	Menswear designer แบนด์ ESP men บริษัท LME Co., Ltd.
พ.ศ.2561 - 2564	Design consultants บริษัท Imagine studio & planner Co., Ltd.
พ.ศ.2555 - 2562	Menswear designer แบนด์ Dapper บริษัท Dapper general apparel Co., Ltd.
พ.ศ.2554 - 2555	Designer แบนด์ THEATRE